

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
EĞİTİM DAİRESİ BAŞKANLIĞI

YARGI MEVZUATI BÜLTENİ

Bültenin Kapsadığı Tarihler 05 - 17 Aralık 2010	Yayımlandığı Tarih 18 Aralık 2010	Sayı 465
---	---	--------------------

İÇİNDEKİLER

- [25/11/2010 Tarih ve 6082 Sayılı Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun \(R.G. 10 Aralık 2010 – 27781\)](#)
- [25/11/2010 Tarih ve 6084 Sayılı Avrupa Konseyi Çocukların Cinsel Sömürü ve İstismara Karşı Korunması Sözleşmesinin Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun \(R.G. 10 Aralık 2010 – 27781\)](#)
- [İstiklal Marşı'nın 5846 Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu kapsamında korunan mali haklara konu edilmemesine ilişkin 2010/1126 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı \[R.G. 09 Aralık 2010 – 27780\]](#)
- [Adalet Akademisi Başkanı olarak ekli listede adı belirtilen kişinin görevlendirilmesi Hakkında 2010/1146 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı \[R.G.17 Aralık 2010 – 27788\]](#)
- [Banka Kartları ve Kredi Kartları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına İlişkin Yönetmelik \[R.G.17 Aralık 2010 – 27788\]](#)
- [Petrol Piyasasında Ulusal Marker Uygulamasına İlişkin Yönetmelikte Değişiklik Yapılması Hakkında Yönetmelik \[R.G.17 Aralık 2010 – 27788\]](#)
- [Türkiye Adalet Akademisi Öğretim Elemanları, Görevlendirilenler ve Diğer Çalışanların Çalışma Usul ve Esaslarına İlişkin Yönetmelik \[R.G.17 Aralık 2010 – 27788\]](#)
- [Hizmet Alımı İhaleleri Uygulama Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik \[R.G.16 Aralık 2010 – 27787\]](#)
- [Başbakanlıktan “Sendikal Gelişmeler Doğrultusunda Alınacak Önlemler” Konulu 2010/26 Sayılı Genelge \[R.G.14 Aralık 2010 – 27785\]](#)
- [Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulundan Adli Yargı Hâkim ve Cumhuriyet Savcılarının, 2802 Sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanunu Uyarınca Atanmalarına İlişkin Kararname \[R.G.08 Aralık 2010 – 27779\]](#)
- [Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulundan 5/11/2010 Tarih ve 34 Sayılı](#)

[Kararname ile Ataması Yapılan İzmir Hâkimi \(29264\) Nesrin Kızıl'ın, Atamasının İptaline İlişkin Karar](#)

- [\[R.G.09 Aralık 2010 – 27780\]](#)
- [Yargıtay 18 Hukuk Dairesinden 3 Adet Karar](#)
[\[R.G.09 Aralık 2010 – 27780\]](#)
- [Yargıtay 18 Hukuk Dairesinden 1 Adet Karar](#)
[\[R.G.11 Aralık 2010 – 27782\]](#)
- [Yargıtay 18 Hukuk Dairesinden 1 Adet Karar](#)
[\[R.G.17 Aralık 2010 – 27788\]](#)
- [Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Filiz Uyan/Türkiye\)](#)
- [Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Klavuz/Türkiye Davası\)](#)
- [Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararı \(Güven Güney\)](#)
- [Maliye Bakanlığında Tahsilat Genel Tebliği \(Seri:A,Sıra No 4\)](#)
[\[R.G.11 Aralık 2010 – 27782\]](#)
- [Sosyal Güvenlik Kurumundan Sosyal Güvenlik Kurumu Sağlık Uygulama Tebliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliği](#)
[\[R.G.11 Aralık 2010 – 27782\]](#)
- [Adalet Bakanlığında Yurt Dışı Tebligat ve İstinabe Taleplerinde Uyulması Gereken Usul ve Esaslara Dair Tebliğ](#)
[\[R.G. 17 Aralık 2010 – 27788\]](#)
- [Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasından Kredi Kartı İşlemlerinde Uygulanacak Azami Faiz Oranları Hakkında Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ \(Sayı: 2010/11\)](#) **[R.G. 17 Aralık 2010 – 27788]**
- [Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasından Mevduat ve Kredi Faiz Oranları ve Katılma Hesapları Kâr ve Zarara Katılma Oranları İle Kredi İşlemlerinde Faiz Dışında Sağlanacak Diğer Menfaatler Hakkında Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ \(Sayı: 2010/12\)](#) **[R.G. 17 Aralık 2010 – 27788]**
- [Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankasından Zorunlu Karşılıklar Hakkında Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ \(Sayı: 2010/13\)](#)
[\[R.G. 17 Aralık 2010 – 27788\]](#)
- [Kamu İhale Kurumundan Elektronik Kamu Alımları Platformunun Kullanılmasına İlişkin 1 Nolu Tebliğ](#)
[\[R.G. 17 Aralık 2010 – 27788\]](#)
- [Enerji Piyasası Düzenleme Kurumundan Elektrik Piyasası Kanununun 11 İnci Maddesi Uyarınca 2011 Yılında Uygulanacak Para Cezaları Hakkında Tebliğ](#) **[R.G. 17 Aralık 2010 – 27788]**
- [Enerji Piyasası Düzenleme Kurumundan Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılması ve Doğal Gaz Piyasası Hakkında Kanunun 9 Uncu Doğal Gaz Piyasası Hakkında Kanunun 9 Uncu Para Cezaları Hakkında Tebliğ](#) **[R.G. 17 Aralık 2010 – 27788]**
- [Enerji Piyasası Düzenleme Kurumundan Petrol Piyasası Kanununun 19 Uncu Maddesi Uyarınca 2011 Yılında Uygulanacak Para Cezaları Hakkında Tebliğ](#)
[\[R.G. 17 Aralık 2010 – 27788\]](#)
- [Enerji Piyasası Düzenleme Kurumundan Sıvılaştırılmış Petrol Gazları \(Lpg\) Piyasası Kanunu ve Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 16 Nci Maddesi Uyarınca 2011 Yılında Uygulanacak Para](#)

[Cezaları Hakkında Tebliğ](#)

[R.G. 17

Aralık 2010 – 27788]

- [Sermaye Piyasası Kurulundan Bilgi, Belge ve Açıklamaların Elektronik Ortamda İmzalanarak Kamuyu Aydınlatma Platformuna Gönderilmesine İlişkin Esaslar Hakkında Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ \(Seri: VIII, No: 73\)](#)

[R.G. 17

Aralık 2010 – 27788]

- [Adalet Bakanlığında İlan](#)

[R.G. 10 Aralık 2010 – 27781)

- [Adalet Bakanlığında İlan](#)

(R.G. 16 Aralık 2010 – 27787)

- [2010 Kasım Ayında Vefat Eden, İsteği ve Yaş Haddinden Emekliye Ayrılan Hâkim ve Savcılarını Belirtir Liste](#)

 [İçindekilere dön](#)

Kanunlar

YÜKSEK ÖĞRENİM KREDİ VE YURTLAR KURUMU KANUNU VE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN

Kanun No. 6082

Kabul Tarihi: 25/11/2010

MADDE 1 – 21/6/1927 tarihli ve 1111 sayılı Askerlik Kanununun 77 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Muvazzaflık hizmeti esnasında anne, baba, kardeş, eş veya çocuğu vefat eden erbaş ve erlere, talepleri üzerine asgari tuğay/alay ve eşidi (Jandarma Genel Komutanlığı, Sahil Güvenlik Komutanlığı ile Deniz/Hava Kuvvetleri Komutanlıklarında eşidi) birlik komutanlığının onayı ile birinci fıkrada yazılı izinlere ek olarak 10 gün izin verilir. Bu izin süresi muvazzaflık hizmetinden sayılır.”

MADDE 2 – 16/8/1961 tarihli ve 351 sayılı Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Kanununun 1 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Başbakanlığa bağlıdır. Başbakan Kurumun yönetimi ile ilgili yetkilerini gerekli gördüğü takdirde bir bakan aracılığı ile kullanabilir."

MADDE 3 – 351 sayılı Kanununun 2 nci maddesinde yer alan “Kurumun amacı;” ibaresinden sonra gelmek üzere “yurt içinde ve dışında” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 4 – 351 sayılı Kanununun 4 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Genel Kurul ve görevleri

MADDE 4 – Genel Kurul; Başbakan veya Kurumun bağlı olduğu Bakan, Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşarı, Talim ve Terbiye Kurulu Başkanı ve Yükseköğretim Genel Müdürü, Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Genel Müdürü ve Genel Müdür Yardımcıları, Maliye, İçişleri, Bayındırlık ve İskan ve Sağlık Bakanlıklarından, Devlet Planlama Teşkilatı ile Hazine Müsteşarlıklarından ve Yükseköğretim Kurulu Başkanlığından birer temsilci, üniversite rektörleri veya görevlendirecekleri birer öğretim üyesi, Vakıflar Genel Müdürü, Gençlik ve Spor Genel Müdürü, Kızılay Genel Başkanı veya görevlendirecekleri birer temsilci ile yönetmeliğe göre tespit edilecek dört öğrenci temsilcisinden oluşur.

Başbakan veya Kurumun bağlı olduğu Bakan, Genel Kurulun tabii başkanıdır.

Genel Kurul, iki yılda bir başkanın daveti üzerine kasım veya aralık ayları içinde toplanarak gündemdeki işleri görüşür. Genel Kurulun toplantı yeter sayısı üye tamsayısının salt çoğunluğudur. İlk toplantıda çoğunluk sağlanamazsa iki hafta sonra yapılacak ikinci toplantıda çoğunluk aranmaz. Kararlar toplantıya katılanların salt çoğunluğu ile alınır. Genel Kurul, Başbakan veya Kurumun bağlı olduğu Bakan tarafından olağanüstü toplantıya çağrılabilir.

Genel Kurulun görevleri şunlardır:

a) Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumunun faaliyetleri ile ilgili konuları görüşmek, genel politika ve uygulamaya ilişkin ilkeler konusunda görüş bildirmek,

b) Seçimle gelen Yönetim Kurulu asil ve yedek üyelerini seçmek."

MADDE 5 – 351 sayılı Kanununun 7 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Yönetim Kurulu ve görevleri

MADDE 7 – Yönetim Kurulu; Başbakan veya Kurumun bağlı olduğu Bakan ve Maliye Bakanı tarafından belirlenecek en az daire başkanı düzeyinde birer üye, Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Genel Müdürü, Genel Kurulca Genel Kurul üyeleri arasından seçilecek; iki rektör veya öğretim üyesi, bir öğrenci temsilcisi ve bir diğer kurum temsilcisi olmak üzere yedi üyeden oluşur.

Seçimle gelen üyelerin her biri için birer yedek üye seçilir.

Yönetim Kurulu üyeleri kendi üyeleri arasından bir başkan seçer ve ayda en az bir kere toplanır.

Yönetim Kurulu üyelerinin görev süresi iki yıldır. Süresi sona eren üyelerin yeniden seçilmeleri veya görevlendirilmeleri mümkündür.

İstifa, emeklilik, başka bir göreve atanma gibi sebeplerle asli görevlerinden ayrılan veya özürsüz olarak yılda dört defa toplantıya katılmayan Yönetim Kurulu üyelerinin Yönetim Kurulu üyeliği sona erer.

Seçimle gelen Yönetim Kurulu üyesinin görev süresinin herhangi bir nedenle iki yıldan önce sona ermesi halinde, kalan süreyi tamamlamak üzere yerine yedeği görev yapar. Diğer üyelerin görevlerinin sona ermesi halinde ise, ilgili bakanlık tarafından bir ay içinde belirlenecek yeni üye, eski üyenin kalan görev süresi kadar görevini yapar.

Yönetim Kurulu başkan ve üyelerine her ay için (20000) gösterge rakamının memur maaş katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak miktarda huzur hakkı ödenir. Memuriyet mahalli dışından Yönetim Kurulu üyeliklerine görevlendirilenlere de 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanunu hükümlerine göre ayrıca harcırah ödenir.

Yönetim Kurulunun görevleri şunlardır:

a) Yurt yapımı ve geliştirilmesine ait Genel Müdürlükçe teklif edilen yatırım projelerini incelemek ve görüş bildirmek,

b) Burs/kredi verilecek ve yurtlarda barınacak öğrencilerin değerlendirilmesine ilişkin kıstasları belirlemek,

c) Yönetmelik taslaklarını inceleyip, Başbakan veya Kurumun bağlı olduğu Bakan onayına sunmak üzere karara bağlamak,

ç) Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu adına taşınmaz satın alınması, satılması, yaptırılması, trampa yapılması, irtifak hakkı ve benzeri aynı nitelikteki hakların tesis edilmesi, beş yıla kadar taşınmaz kiralanması, kiraya verilmesi; binaların yurt binası, tesis, kreş ve benzeri hizmet ve sosyal amaçlara tahsis edilmesi hususlarında yapılan teklifleri incelemek ve karara bağlamak,

d) Kanun ve yönetmelik ile verilen görevleri yapmak.

Yönetim Kurulu, sınırlarını ve süresini açıkça belirtmek şartıyla yetkilerinden bir kısmını Genel Müdüre devredebilir.

Yönetim Kurulunun çalışma usul ve esasları yönetmelikle düzenlenir."

MADDE 6 – 351 sayılı Kanunun 11 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Genel Müdürlüğün yurtdışında kuracağı yurtlarla ilgili görevleri yerine getirmek üzere, Genel Müdürlükçe önerilen personel, 7/7/2010 tarihli ve 6004 sayılı Dışişleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 10 uncu maddesinin altıncı fıkrasına göre uzman müşavir olarak atanır."

MADDE 7 – 351 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinde yer alan "memleket içinde" ibaresi çıkarılmıştır.

MADDE 8 – 351 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin ikinci, üçüncü ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve sekizinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Öğrenci, borcunu öğrenim gördüğü öğretim kurumunun normal öğrenim süresinin bitiminden itibaren iki yıl (öğrencinin lisansüstü eğitim yapması halinde dört yıl) sonra başlamak üzere, kredi aldığı kadar sürede ve aylık dönemler halinde Kuruma ödemek zorundadır.

Borçlunun, Kuruma müracaatı esnasında; Sosyal Güvenlik Kurumu veya sosyal güvenlik kuruluşu niteliğindeki başka kuruluşlarla ilişkisinin bulunmaması halinde, ilgilinin talebi ile borcunu ödemesi kredi alma süresinin bitiminden itibaren endeks uygulanmak sureti ile ve birer yıllık sürelerle Kurumca uzatılır."

"Sağlık sebepleri dışında kendi isteği ile öğretim kurumunu bırakan veya herhangi bir sebeple öğretim kurumundan çıkarılan öğrenciler öğretim kurumu ile ilişkisinin kesildiği tarihten itibaren iki yıl sonra başlamak üzere kredi aldığı kadar sürede ve aylık dönemler halinde Kuruma ödemek zorundadır."

"Ancak yurtdışında öğrenim gören öğrencilerden kefil veya diğer teminatlar alınır."

MADDE 9 – 351 sayılı Kanunun 20 nci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumunca gerekli görülen hallerde hizmet binası, yurt binası ve tesisleri, 2/3/1984 tarihli ve 2985 sayılı Toplu Konut Kanununun ek 1 inci maddesinin (m) bendine göre yaptırılabilir.

Yapılmasının gerekli olduğuna Yüksek Planlama Kurulu tarafından karar verilen yurt binası ve tesisleri; Kurumca belirlenecek proje ve temel standartlar çerçevesinde, mülkiyeti kendisine, Kuruma ya da Hazineye ait olup Kuruma tahsis edilen taşınmazların üzerinde ihale ile belirlenecek gerçek veya özel hukuk tüzel kişilerine kırkdokuz yılı geçmemek şartıyla belirli süre ve bedel üzerinden kiralama karşılığı yaptırılabilir.

Bu amaçla, üzerinde bina ve tesis yapılacak Hazineye ait taşınmazların üzerinde Kurumun talebi üzerine Maliye Bakanlığınca, Kuruma ait taşınmazların üzerinde ise Kurumca gerçek veya özel hukuk tüzel kişileri lehine kırkdokuz yılı geçmemek şartıyla kira süresi kadar bedelsiz olarak bağımsız ve sürekli nitelikli üst hakkı tesis edilebilir. Bu taşınmazların

tapu kütüğüne; üst hakkına konu taşınmazların üst hakkı süresince amacı dışında kullanılmayacağına, Maliye Bakanlığı ve Başbakanlık veya Kurumun bağlı olduğu Bakanlıktan izin alınmaksızın devredilemeyeceğine dair şerh konulur.

Kira bedeli ve kiralama süresinin tespitinde; taşınmazın gerçek veya özel hukuk tüzel kişilerine ait olup olmadığı, Kuruma veya Hazineye ait taşınmazlar üzerinde bedelsiz olarak üst hakkı tesis edilip edilmediği, yatırımın maliyeti, kiralama konusu taşınmazın ve üzerindeki tesislerin bir kısmının veya tamamının işletilmesinin kiralayana verilip verilmeyeceği hususları dikkate alınır.

Bu şekilde yapılacak kiralama işlemlerine ait kira bedelleri Kurumun bütçesinden ödenir.

Bu maddenin yedinci fıkrası kapsamında yapılacak yatırımlarla ilgili olarak otuzaltı aylık süreyi geçmemek ve sözleşmede belirlenecek inşaat yapım süresi ile sınırlı olmak kaydıyla, Kurum ile gerçek veya özel hukuk tüzel kişileri arasında yapılacak her türlü iş ve işlemler ile düzenlenecek kağıtlar, 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa göre alınan damga vergisi ile 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanunu uyarınca alınan harçlardan müstesnadır.

Bu maddenin yedinci fıkrası kapsamında yapılacak ihalelerde 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununda belirtilen ihale usullerinden biri uygulanır.

Bu maddenin yedinci fıkrası kapsamında yapılacak ihalelere ilişkin esas ve usuller; gerçek veya özel hukuk tüzel kişilerinde aranılacak nitelikler, sözleşmelerin kapsamı ve diğer hususlar Başbakanlık veya Kurumun bağlı olduğu Bakanlık, Maliye Bakanlığı ile Devlet Planlama Teşkilatı ve Hazine Müsteşarlıkları tarafından müştereken hazırlanarak Bakanlar Kurulu kararı ile yürürlüğe konulur."

MADDE 10 – 351 sayılı Kanunun 41 inci maddesinin sonuna “ve haczedilemez” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 11 – Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Genel Müdürlüğünün merkez teşkilatında kullanılan ekli (1) sayılı listede yer alan kadrolar iptal edilmiş, merkez ve taşra teşkilatlarında kullanılmak üzere ekli (2) ve (3) sayılı listelerde yer alan kadrolar ihdas edilerek 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin ilgili bölümüne eklenmiştir.

MADDE 12 – 351 sayılı Kanunun 5, 6, 8, 13 ve 43 üncü maddeleri ile 30/4/1992 tarihli ve 3797 sayılı Milli Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 55 inci maddesinin (b) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 13 – 351 sayılı Kanuna aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"EK MADDE 1 – Bu Kanun ve Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumunun iş ve işlemlerine ilişkin diğer mevzuatta Milli Eğitim Bakanlığına yapılmış olan atıflar Başbakanlığa veya Kurumun bağlı olduğu Bakanlığa; Milli Eğitim Bakanına yapılmış olan atıflar ise, Başbakanına veya Kurumun bağlı olduğu Bakanına yapılmış sayılır."

MADDE 14 – 351 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 5 – Bu Kanunun yürürlüğe girmesinden itibaren en geç dört ay içerisinde Genel Kurul olağanüstü toplanır. Bu toplantıda, bu Kanuna göre Yönetim Kurulunun teşkili sağlanır. Bu şekilde oluşan Yönetim Kurulu ilk olağan Genel Kurula kadar görevine devam eder. Olağanüstü Genel Kurul toplantısını takip eden iki yıl sonraki Kasım veya Aralık ayları içerisinde ilk Olağan Genel Kurul Toplantısı yapılır.

Bu Kanuna göre teşkil edecek Yönetim Kurulu ilk toplantısını yapıncaya kadar mevcut Yönetim Kurulu görevine devam eder.

GEÇİCİ MADDE 6 – Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte kredi almakta olanlar ile kredi borcunu ödeme zamanı henüz başlamamış olanlar, bu borçlarını kredi aldıkları sürede, kredi ödeme zamanı başlayıp borç taksitlerini aksatmadan düzenli olarak ödemekte olanlar ise bakiye borçlarını kalan taksit süresinin iki katı sürede öderler."

MADDE 15 – 28/3/1983 tarihli ve 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununa aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

"Şifa Üniversitesi

EK MADDE 133 – İzmir'de Türkiye Tabipler Vakfı tarafından 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun vakıf yükseköğretim kurumlarına ilişkin hükümlerine tabi olmak üzere, kamu tüzel kişiliğine sahip Şifa Üniversitesi adıyla bir vakıf üniversitesi kurulmuştur.

Bu Üniversite, Rektörlüğe bağlı olarak;

- a) Tıp Fakültesinden,
 - b) Diş Hekimliği Fakültesinden,
 - c) Sağlık Bilimleri Fakültesinden,
 - ç) Sağlık Bilimleri Enstitüsünden,
- oluşur.

Avrasya Üniversitesi

EK MADDE 134 – Trabzon'da Maçka İmar Eğitim Kültür ve Sosyal Hizmet Vakfı tarafından 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun vakıf yükseköğretim kurumlarına ilişkin hükümlerine tabi olmak üzere, kamu tüzel kişiliğine sahip Avrasya Üniversitesi adıyla bir vakıf üniversitesi kurulmuştur.

Bu Üniversite, Rektörlüğe bağlı olarak;

- a) Fen-Edebiyat Fakültesinden,
 - b) İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesinden,
 - c) Mühendislik ve Mimarlık Fakültesinden,
 - ç) Yabancı Diller Yüksekokulundan,
 - d) Sosyal Bilimler Enstitüsünden,
 - e) Fen Bilimleri Enstitüsünden,
- oluşur."

MADDE 16 – 24/11/1994 tarihli ve 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin (i) bendinde yer alan "ile mahalli idarelere" ibaresi "ile kamu tüzel kişiliğine sahip eğitim kurumları ve mahalli idarelere" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 17 – 3/3/2004 tarihli ve 5102 sayılı Yüksek Öğrenim Öğrencilerine Burs Kredi Verilmesine İlişkin Kanunun 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "yurt içinde" ibaresinden sonra gelmek üzere "ve dışında" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 18 – 5102 sayılı Kanunun 2 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Yurtdışında yüksek öğrenim gören Türk vatandaşı öğrencilere, ikinci fıkrada belirtilen kurum ve kuruluşlarca burs, kredi verilmemesi halinde, Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumunca burs veya kredi verilebilir."

MADDE 19 – 8/2/2007 tarihli ve 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun 3 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"10/7/2004 tarihli ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi, 3/7/2005 tarihli ve 5393 sayılı Belediye Kanununun 15 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi ile 22/2/2005 tarihli ve 5302 sayılı İl Özel İdaresi Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen izin veya ruhsatlar, bu Kanun kapsamındaki özel öğretim kurumlarını kapsamaz. Özel öğretim kurumları mevzuatına uygun olmak kaydıyla işyeri açma ve çalışma ruhsatı Bakanlıkça verilir. Bakanlık bu yetkisini valiliklere devredebilir."

MADDE 20 – 4/5/2007 tarihli ve 5648 sayılı Tarım ve Kırsal Kalkınmayı Destekleme Kurumu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 14 üncü maddesinin dördüncü fıkrasında geçen "31/12/2010" tarihi "31/12/2012" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 21 – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 22 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

9/12/2010

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU: T.C. BAŞBAKANLIK YÜKSEK ÖĞRENİM KREDİ VE YURTLAR
KURUMU GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLAT : MERKEZ

İPTAL EDİLEN KADROLAR

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAM ADEDİ
GİH	PERSONEL VE EĞİTİM DAİRESİ BAŞKANI	1	1	1
GİH	BİLGİ İŞLEM MÜDÜRÜ	1	1	1
TOPLAM			2	2

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU : T.C. BAŞBAKANLIK YÜKSEK ÖĞRENİM KREDİ VE YURTLAR KURUMU
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLAT: MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLAR

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TOPLAM ADEDİ
GİH	DIŞ İLİŞKİLER DAİRESİ BAŞKANI	1	1	1
GİH	İNSAN KAYNAKLARI DAİRESİ BAŞKANI	1	1	1
GİH	İNŞAAT EMLAK DAİRESİ BAŞKANI	1	1	1
GİH	EĞİTİM DAİRESİ BAŞKANI	1	1	1
GİH	BİLGİ TEKNOLOJİLERİ DAİRESİ BAŞKANI	1	1	1
GİH	ŞUBE MÜDÜRÜ	1	8	8
GİH	ŞEF	3	15	15
GİH	UZMAN	1	5	5
GİH	PROGRAMCI	7	4	4
GİH	BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	7	13	13
GİH	VERİ HAZIRLAMA VE KONTROL İŞLETMENİ	7	90	90
THS	MÜHENDİS	6	13	13
THS	MATEMATİKÇİ	6	1	1
YHS	DAĞITICI	6	3	3
TOPLAM			157	157

(3) SAYILI LİSTE
İHDAS EDİLEN KADROLAR

KURUMU :T.C BAŞBAKANLIK YÜKSEK ÖĞRENİM KREDİ VE YURLAR
KURUMU GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
TEŞKİLAT: TAŞRA

SINIFI UNVANI	DERECESİ	SERBEST KADRO ADEDİ	TUTULAN KADRO ADEDİ	TOPLAM
GİH YURT MÜDÜRÜ	1	11		11
GİH YURT MÜDÜRÜ	2	10		10
GİH YURT MÜDÜR YARDIMCISI	1	20		20
GİH YURT MÜDÜR YARDIMCISI	2	25		25
GİH YURT MÜDÜR YARDIMCISI	3	25		25
GİH YURT MÜDÜR YARDIMCISI	4	10		10
GİH YURT YÖNETİM MEMURU	5	50		50
GİH YURT YÖNETİM MEMURU	6	100		100
GİH YURT YÖNETİM MEMURU	7	300		300
GİH YURT YÖNETİM MEMURU	8	250		250
GİH YURT YÖNETİM MEMURU	9	100		100
GİH SANTRAL MEMURU	5	15		15
GİH SANTRAL MEMURU	6	15		15
GİH SANTRAL MEMURU	7	15		15
GİH SANTRAL MEMURU	8	15		15
GİH SANTRAL MEMURU	9	40		40
GİH SANTRAL MEMURU	10	40		40
GİH ŞOFÖR	6	20		20
GİH ŞOFÖR	7	20		20
GİH ŞOFÖR	8	20		20
GİH BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	3	2		2
GİH BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	4	2		2
GİH BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	5	5		5
GİH BİLGİSAYAR İŞLETMENİ	6	16		16
GİH VERİ HAZ. KONT. İŞL.	3	10		10
GİH VERİ HAZ. KONT. İŞL.	4	10		10

GİH	VERİ HAZ. KONT. İŞL.	5	20	20
GİH	VERİ HAZ. KONT. İŞL.	6	20	20
GİH	VERİ HAZ. KONT. İŞL.	7	10	10
GİH	VERİ HAZ. KONT. İŞL.	8	10	10
GİH	VERİ HAZ. KONT. İŞL.	9	40	40
SHS	PSİKOLOG	7	6	6
SHS	SOSYAL ÇALIŞMACI	7	80	80
SHS	DİYETİSYEN	7	21	21
YHS	TEKNİSYEN YARDIMCISI	7	10	10
YHS	TEKNİSYEN YARDIMCISI	8	15	15
YHS	TEKNİSYEN YARDIMCISI	9	25	25
YHS	TEKNİSYEN YARDIMCISI	10	50	50
TOPLAM			1453	

[R.G.10 Aralık 2010 – 27781]

 [İçindekilere dön](#)

**AVRUPA KONSEYİ ÇOCUKLARIN CİNSEL SÖMÜRÜ VE İSTİSMARA
KARŞI KORUNMASI SÖZLEŞMESİNİN ONAYLANMASININ
UYGUN BULUNDUĞUNA DAİR KANUN**

Kanun No. 6084

Kabul Tarihi: 25/11/2010

MADDE 1 – (1) Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti adına 25/10/2007 tarihinde Lanzarote’de imzalanan “Avrupa Konseyi Çocukların Cinsel Sömürü ve İstismara Karşı Korunması Sözleşmesi”nin onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2 – (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

9/12/2010

[R.G.10 Aralık 2010 – 27781]

 [İçindekilere dön](#)

Bakanlar Kurulu Kararı

Karar Sayısı : 2010/1126

İstiklal Marşı’nın, 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu kapsamında korunan mali haklara konu edilmemesine ilişkin ekli Kararın yürürlüğe konulması; Kültür ve Turizm Bakanlığının 3/12/2010 tarihli ve 244972 sayılı yazısı üzerine, Bakanlar Kurulu’nca 6/12/2010 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

C. ÇİÇEK B. ARINÇ A. BABACAN M. AYDIN
Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet
Bakanı

H. YAZICI F. N. ÖZAK M. Z. ÇAĞLAYAN F. ÇELİK
Devlet Bakanı Devlet Bakanı Devlet Bakanı Devlet Bakanı
E. BAĞIŞ S. A. KAVAF C. YILMAZ S. ERGİN
Devlet Bakanı Devlet Bakanı Devlet Bakanı Adalet Bakanı
M. V. GÖNÜL B. ATALAY A. DAVUTOĞLU M. ŞİMŞEK
Milli Savunma Bakanı İçişleri Bakanı Dışişleri Bakanı Maliye Bakanı
N. ÇUBUKÇU M. DEMİR R. AKDAĞ R. AKDAĞ
Milli Eğitim Bakanı Bayındırlık ve İskân Bakanı Sağlık Bakanı Ulaştırma Bakanı V.
M. M. EKER Ö. DİNÇER N. ERGÜN T. YILDIZ
Tarım ve Köyişleri Bakanı Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı Sanayi ve Ticaret Bakanı
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı
E. GÜNAY V. EROĞLU
Kültür ve Turizm Bakanı Çevre ve Orman Bakanı

**6/12/2010 TARİHLİ VE 2010/1126 SAYILI
KARARNAMENİN EKİ
KARAR**

MADDE 1 – (1) İstiklal Marşı, 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu kapsamında korunan mali hakların konusunu oluşturmaz; hiçbir gerçek ya da tüzel kişi, kurum, kuruluş veya birlik tarafından İstiklal Marşı'nın çoğaltılması, yayılması, temsili ve işaret, ses veya görüntü nakline yarayan araçlarla umuma iletimi karşılığında bedel talep edilemez.

MADDE 2 – (1) Bu Karar yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – (1) Bu Karar hükümlerini Kültür ve Turizm Bakanı yürütür.

[R.G.09 Aralık 2010 – 27780]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2010/1146

Türkiye Adalet Akademisi Başkanı olarak ekli listede adı belirtilen kişinin görevlendirilmesi; Adalet Bakanlığının 30/11/2010 tarihli ve 81956 sayılı yazısı üzerine, 23/7/2003 tarihli ve 4954 sayılı Kanunun 9 uncu maddesine göre, Bakanlar Kurulu'na 6/12/2010 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

C. ÇİÇEK B. ARINÇ A. BABACAN M. AYDIN
Devlet Bak. ve Başb. Yrd.Devlet Bak. ve Başb. Yrd.Devlet Bak. ve Başb. Yrd. Devlet
Bakanı

H. YAZICI F. N. ÖZAK M. Z. ÇAĞLAYAN F. ÇELİK
Devlet Bakanı Devlet Bakanı Devlet Bakanı Devlet Bakanı

E. BAĞIŞ S. A. KAVAF C. YILMAZ S. ERGİN
Devlet Bakanı Devlet Bakanı Devlet Bakanı Adalet Bakanı

M. V. GÖNÜL B. ATALAY A. DAVUTOĞLU M. ŞİMŞEK
Milli Savunma Bakanı İçişleri Bakanı Dışişleri Bakanı Maliye Bakanı

N. ÇUBUKÇU M. DEMİR R. AKDAĞ R. AKDAĞ
Milli Eğitim BakanıBayındırlık ve İskân BakanıSağlık Bakanı Ulaştırma Bakanı V.

M. M. EKER Ö. DİNÇER N. ERGÜN T. YILDIZ
Tarım ve Köyüşleri BakanıÇalışma ve Sos. Güv. Bakanı Sanayi ve Ticaret Bakanı
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

E. GÜNAY V. EROĞLU
Kültür ve Turizm Bakanı Çevre ve Orman Bakanı

6/12/2010 TARİHLİ VE 2010/1146 SAYILI KARARNAMENİN EKİ

LİSTE

<u>ADI</u>	<u>SOYADI</u>	<u>GÖREVİ</u>
Hüseyin	YILDIRIM	Türkiye Adalet Akademisi Başkanı

[R.G.17 Aralık 2010 – 27788]

 [İçindekilere dön](#)

Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumundan:

BANKA KARTLARI VE KREDİ KARTLARI HAKKINDA YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN YÖNETMELİK

MADDE 1 – 10/3/2007 tarihli ve 26458 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Banka Kartları ve Kredi Kartları Hakkında Yönetmeliğin 17 nci maddesinin, üçüncü fıkrasının (e) bendi ile beşinci fıkrasının (h) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“e) Ödenmesi gereken asgarî tutarın, kredi kartı limiti 15.000 Türk Lirasına kadar olan kredi kartları hakkında dönem borcunun yüzde yirmibeşinden, kredi kartı limiti 15.000 Türk Lirasından 20.000 Türk Lirasına kadar olan kredi kartları hakkında dönem borcunun yüzde otuzundan, kredi kartı limiti 20.000 Türk Lirası ve üzerinde olan kredi kartları hakkında dönem borcunun yüzde kırkıdan ve yeni tahsis edilen kredi kartlarında kullanım başlangıcı

tarihinden itibaren bir yıllık sürenin dolmasına kadar dönem borcunun yüzde kırkıdan aşağı olamayacağı.”

“h) Ödenmesi gereken asgarî tutarın, kredi kartı limiti 15.000 Türk Lirasına kadar olan kredi kartları hakkında dönem borcunun yüzde yirmibeşinden, kredi kartı limiti 15.000 Türk Lirasından 20.000 Türk Lirasına kadar olan kredi kartları hakkında dönem borcunun yüzde otuzundan, kredi kartı limiti 20.000 Türk Lirası ve üzerinde olan kredi kartları hakkında dönem borcunun yüzde kırkıdan ve yeni tahsis edilen kredi kartlarında kullanım başlangıcı tarihinden itibaren bir yıllık sürenin dolmasına kadar dönem borcunun yüzde kırkıdan aşağı olamayacağına ve bankanın bu miktardan az olmamak üzere asgari ödeme tutarını belirleyebileceğine,”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 18 inci maddesinin ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Şubeler kanalıyla yapılan kart iptaline ilişkin taleplerde, bu talebin hangi tarihte alındığına dair şube yetkililerince imzalanmış bir belgenin veya doldurulan iptal talep formunun bir örneğinin kart hamiline verilmesi zorunludur.”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 22 nci maddesine altıncı fıkra olarak aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(6) Bir takvim yılı içerisinde en fazla üç defa, dönem borcunun yüzde ellisine kadar ödeme yapılan kredi kartlarının limitleri, dönem borcunun tamamının ödenmesine kadar arttırılamaz ve bu tür kartlar nakit kullanımına kapatılır.”

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğe 28 inci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki 28/A maddesi eklenmiştir.

“İntibak

MADDE 28/A – Bu Yönetmeliğin yayımı tarihinden sonra yeni tahsis edilecek kredi kartları hariç olmak üzere, bu Yönetmeliğin 17 nci maddesinin üçüncü fıkrasının (e) bendi ile beşinci fıkrasının (h) bendinde yer alan asgari ödeme oranları;

a) Kredi kartı limiti 5.000 Türk Lirasına kadar olan kredi kartları hakkında, bu Yönetmeliğin yayımlandığı tarihten itibaren, 12 nci ayın bitimine kadar %20, 12 nci ayın bitiminden 24 üncü ayın bitimine kadar %22,

b) Kredi kartı limiti 5.000 Türk Lirasından 15.000 Türk Lirasına kadar olan kredi kartları hakkında, bu Yönetmeliğin yayımlandığı tarihten itibaren, 6 ncı ayın bitimine kadar %20, 6 ncı ayın bitiminden 12 nci ayın bitimine kadar %22,

c) Kredi kartı limiti 15.000 Türk Lirasından 20.000 Türk Lirasına kadar olan kredi kartları hakkında, bu Yönetmeliğin yayımlandığı tarihten itibaren, 6 ncı ayın bitimine kadar %20, 6 ncı ayın bitiminden 12 nci ayın bitimine kadar %22, 12 nci ayın bitiminden 18 inci ayın bitimine kadar %25, 18 inci ayın bitiminden 24 üncü ayın bitimine kadar %28,

ç) Kredi kartı limiti 20.000 Türk Lirası ve üzerinde olan kredi kartları hakkında, bu Yönetmeliğin yayımlandığı tarihten itibaren, 6 ncı ayın bitimine kadar %20, 6 ncı ayın bitiminden 12 nci ayın bitimine kadar %22, 12 nci ayın bitiminden 18 inci ayın bitimine kadar %25, 18 inci ayın bitiminden 24 üncü ayın bitimine kadar %28, 24 üncü ayın bitiminden 30 uncu ayın bitimine kadar %30, 30 uncu ayın bitiminden 36 ncı ayın bitimine kadar %35

olarak uygulanır. Yukarıda belirtilen sürelerin bitimini müteakip, bu Yönetmeliğin 17 nci maddesinin üçüncü fıkrasının (e) bendi ile beşinci fıkrasının (h) bendinde yer alan asgari ödeme oranları uygulanır.”

MADDE 5 – Bu Yönetmeliğin 1 inci, 2 nci ve 4 üncü maddeleri yayımı tarihinde, 3 üncü maddesi Yönetmeliğin yayımı tarihinden itibaren 6 ay sonra yürürlüğe girer.

MADDE 6 – Bu Yönetmelik hükümlerini Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu Başkanı yürütür.

Tarihi		Sayısı
10/3/2007		26458
Yönetmelikte Değişiklik Yapan Yönetmeliklerin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin Tarihi		
Tarihi		Sayısı
1-	21/12/2008	27087
2-	1/8/2009	27306

[R.G.17 Aralık 2010 – 27788]

 [İçindekilere dön](#)

**PETROL PİYASASINDA ULUSAL MARKER UYGULAMASINA
İLİŞKİN YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASI
HAKKINDA YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 12/4/2006 tarihli ve 26137 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Petrol Piyasasında Ulusal Marker Uygulamasına İlişkin Yönetmeliğin Geçici 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Bu Yönetmelik hükümleri; nafta, gaz yağı ve fuel-oil türleri için 31/12/2012 tarihine kadar uygulanmaz.”

MADDE 2 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Yönetmelik hükümlerini Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu Başkanı yürütür.

Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin Tarihi		
Tarihi		Sayısı
12/4/2006		26137
Yönetmelikte Değişiklik Yapan Yönetmeliklerin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin Tarihi		
Tarihi		Sayısı
1-	26/7/2006	26240
2-	10/10/2006	26315
3-	5/5/2007	26513
4-	30/11/2007	26716
5-	13/2/2008	26786
6-	28/5/2008	26889
7-	22/6/2008	26914

[R.G.17 Aralık 2010 – 27788]

 [İçindekilere dön](#)

**TÜRKİYE ADALET AKADEMİSİ ÖĞRETİM ELEMANLARI,
GÖREVLENDİRİLENLER VE DİĞER ÇALIŞANLARIN
ÇALIŞMA USUL VE ESASLARINA**

İLİŞKİN YÖNETMELİK BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, Akademi öğretim elemanları, görevlendirilenler ve diğer çalışanların çalışma usul ve esaslarını belirlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, öğretim elemanları ile Akademi görevlendirilenlerin ve diğer çalışanların görevleri, ücretleri, görevlendirilmeleri, sözleşmelerinin düzenlenmesi ve denetimleri ile diğer çalışma usul ve esaslarına ilişkin konuları kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 23/7/2003 tarihli ve 4954 sayılı Türkiye Adalet Akademisi Kanununun 24 ve 25 inci maddelerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- Akademi: Türkiye Adalet Akademisini,
 - Başkan: Türkiye Adalet Akademisi Başkanı,
 - Diğer Çalışanlar: Kanunun 24 üncü maddesi kapsamında çalışanları,
 - Genel Kurul: Türkiye Adalet Akademisi Genel Kurulunu,
 - Görevlendirilenler: Kanunun 23 üncü maddesi kapsamında çalışanları,
 - Kanun: 23/7/2003 tarihli ve 4954 sayılı Türkiye Adalet Akademisi Kanununu,
 - Öğretim Elemanı: Kanunun 22 nci maddesi kapsamında çalışanları,
 - Yönetim Kurulu: Türkiye Adalet Akademisi Yönetim Kurulunu,
- ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM Öğretim Elemanları

Geçici görevlendirilenler

MADDE 5 – (1) Yüksek öğretim kurumlarında görevli öğretim elemanları; istekleri üzerine ilgili üniversite yönetim kurulunun uygun görmesi ve rektörün onayı ile ihtiyaç duyulan konularda, özlük işlemleri kendi kurumlarınca yürütülmek kaydıyla, Başkanın teklifi üzerine Yönetim Kurulunun kararı ile Akademiye geçici olarak görevlendirilebilirler.

Sözleşmeli çalıştırılanlar

MADDE 6 – (1) Yabancı uyruklu öğretim elemanları; Başkanın teklifi üzerine Yönetim Kurulunun kararıyla, İçişleri Bakanlığının olumlu görüşünün alınmasından sonra imzalanacak sözleşmenin Maliye Bakanlığınca vize edilmesi suretiyle sözleşmeli olarak Akademiye çalıştırılabilirler.

Ders vermek üzere görevlendirilenler

MADDE 7 – (1) Bu Yönetmeliğin 5 ve 6 ncı maddelerinde belirtilenler dışında, Başkanın talebi ve Yönetim Kurulunun kararıyla yetkili kurul, kurum ve organlarınca uygun görülen yeteri kadar Yargıtay, Danıştay, Askerî Yargıtay ve Askerî Yüksek İdare Mahkemesi Üyesi, meslekte fiilen on yılını tamamlamış adli, idarî, askerî yargı hâkim ve savcılar, avukatlar, noterler ile alanında uzman kişiler Akademiye ders vermekle görevlendirilebilirler.

Görevleri

MADDE 8 – (1) Akademi öğretim elemanları;

- Adli, idarî ve askerî yargı hâkim ve savcılar ile avukatlar ve noterlerin meslek öncesi ve meslek içi eğitimlerine ilişkin her türlü eğitimi vermek,

b) İcra müdürleri, yazı işleri müdürleri, zabıt kâtipleri ve noter kâtipleri ile adalet hizmetlerine yardımcı diğer personel için hizmet öncesi ve hizmet içi eğitimlerini gerçekleştirmek,

c) Adlî, idarî ve askerî yargı hâkim ve savcıları ile avukat ve noterlere uzmanlık eğitim ve öğretimini vermek,

d) Bilimsel çalışmalara katılmak, araştırma ve yayınlar yapmak,

e) Akademi tarafından düzenlenecek eğitim ve öğretim programlarına katılanlara yönelik akademik danışmanlık ve rehberlik hizmetlerini yürütmek,

f) Genel Kurulca kabul edilen eğitim programını günlük öğretime yansıtarak haftalık ve aylık ders müfredatı hazırlamak ve bunları uygulamak,

g) Seminer, sempozyum, konferans ve benzeri etkinlikleri hazırlamak ve yürütmek,

h) Kanun ve ilgili mevzuat hükümlerine göre verilen diğer görevleri yapmakla,

yükümlüdürler.

Ücret ve diğer malî hakları

MADDE 9 – (1) Öğretim elemanları aşağıda belirtilen ücret ve malî haklardan yararlanır:

a) 4954 sayılı Kanunun 22 nci maddesinin (a) bendi ve bu Yönetmeliğin 5 inci maddesine göre geçici görevlendirilen öğretim elemanlarına; kendi kurumlarından alacakları aylık ve ödeneklerin yanısıra birinci derecenin dördüncü kademesinde bulunan bir genel müdürün aylık ve ek gösterge rakamlarının, memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunan tutarı geçmemek üzere, Adalet Bakanı tarafından tespit edilecek miktarda ikinci görev aylığı verilir. Ayrıca, bunlara (5000) gösterge rakamının memur aylıklarına uygulanan kat sayı ile çarpımı sonucu bulunan miktar üzerinden aylık ek ödeme yapılır. Ek ödeme damga vergisi hariç her hangi bir kesintiye tabi tutulmaz. Bu ek ödemenin ödenmesinde aylıklara ilişkin hükümler uygulanır.

b) Yönetmeliğin 6 ncı maddesine göre sözleşmeli olarak çalıştırılacak öğretim elemanlarına; 14/10/1983 tarihli ve 83/7148 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Yükseköğretim Kurumlarında Yabancı Uyruklu Öğretim Elemanı Çalıştırılması Esaslarına İlişkin Karar çerçevesinde Yönetim Kurulunca belirlenen ücret verilir.

c) 4954 sayılı Kanunun 22 nci maddesinin (b) bendi ve bu Yönetmeliğin 7 nci maddesine göre ders vermekle görevlendirilecek öğretim elemanlarından;

1) Üniversite öğretim elemanlarına Yüksek Öğretim Personel Kanununa göre,

2) Üniversite dışından görevlendirilenlere, birinci derecede olanlar için profesörlere, ikinci derecede olanlar için doçentlere, üç veya daha aşağı derecede olanlar ile kamu görevlisi olmayanlar için okutmanlara ödenen miktar kadar,

ders ücreti ödenir. Bunlara ders ücreti dışında herhangi bir ad altında hiçbir ücret ödenmez.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Görevlendirilenler

Görevlendirme usulü

MADDE 10 – (1) Kamu kurum, kuruluş ve kurullarında çalışanlar; ilgili kurum, kuruluş ve kurulun uygun görmesi ve ilgilinin kabul etmesi koşuluyla Başkanın teklifi üzerine, Yönetim Kurulunun kararıyla, yapılacak çalışmanın kapsamı ve süresi de dikkate alınarak en çok bir yıl süre ile görevlendirilebilirler. Süresi sona erenler aynı usule göre yeniden görevlendirilebilirler.

(2) Uygun görme kararı; Yargıtay üyeleri hakkında Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu, Danıştay üyeleri hakkında Danıştay Başkanlık Kurulu, Askerî Yargıtay üyeleri hakkında Askerî Yargıtay Başkanlar Kurulu, Askerî Yüksek İdare Mahkemesi üyeleri hakkında Askerî Yüksek İdare Mahkemesi Başkanlar Kurulu, Hâkimler ve Savcılar hakkında Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu, Adalet Bakanlığında çalışan hâkimler hakkında Adalet Bakanı,

askerî hâkim ve savcılar hakkında Milli Savunma Bakanlığı, noterler hakkında, Türkiye Noterler Birliği Yönetim Kurulu tarafından verilir.

Görevleri

MADDE 11 – (1) Bu Yönetmeliğin 10 uncu maddesine göre Akademide görevlendirilenler;

a) Genel Kurulca kabul edilen kısa ve uzun vadeli eğitim-öğretim planı ve yıllık çalışma programıyla ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde belirlenen çalışma konularında, her türlü araştırma, inceleme ve tercüme yapmak, sonucunda da yazılı ve/veya sözlü bilgi vermek,

b) Kanun ve diğer ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde verilen diğer görevleri yerine getirmekle,
görevlidirler.

Malî ve sosyal hakları

MADDE 12 – (1) Bu Yönetmeliğin 10 uncu maddesine göre Akademide görevlendirilenler, kurumlarınca görev süresince aylıklı izinli sayılırlar. Bunların aylık, ek gösterge, tazminat ve diğer malî ve sosyal hak ve yardımları kendi kurum, kuruluş ve kurullarınca ödenir ve her türlü özlük hakları devam eder. Akademide çalıştıkları süreler terfi ve emekliliklerinde hesaba katılır; terfileri başkaca bir işleme gerek duyulmadan süresinde yapılır.

(2) Ayrıca, bunlara (4000) gösterge rakamının memur aylıklarına uygulanan kat sayı ile çarpımı sonucu bulunan miktar üzerinden aylık ek ödeme yapılır. Ek ödeme damga vergisi hariç her hangi bir kesintiye tabi tutulmaz. Ek ödemenin ödenmesinde aylıklara ilişkin hükümler uygulanır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Diğer Çalışanlar

Çalışma usulü

MADDE 13 – (1) Akademide ihtiyaç duyulan alanlarda Başkanın teklifi üzerine Yönetim Kurulunun kararıyla, yabancı uyruklular dahil emekli olan yüksek mahkeme üyeleri, üniversite öğretim üyeleri ve alanında uzman diğer kişiler araştırmacı ve danışman olarak sözleşmeli çalıştırılabilir.

(2) Bu maddeye göre çalıştırılacaklarla yapılacak sözleşmelerde; 6/6/1978 tarihli ve 7/15754 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Sözleşmeli Personel Çalıştırılmasına İlişkin Esaslar kıyasen uygulanır.

Görevleri

MADDE 14 – (1) Bu Yönetmeliğin 13 üncü maddesine göre Akademide araştırmacı ve danışman olarak çalıştırılanlar;

a) Genel Kurulca kabul edilen kısa ve uzun vadeli eğitim-öğretim planı ve yıllık çalışma programıyla ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde belirlenen konularda uzmanlık alanlarıyla ilgili danışmanlık hizmeti sunmak, her türlü araştırma, inceleme ve tercüme yapmak, sonucunda da yazılı ve/veya sözlü bilgi vermek,

b) Kanun ve diğer ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde verilen diğer görevleri yerine getirmekle,
görevlidirler.

Malî hakları

MADDE 15 – (1) Bu Yönetmeliğin 13 üncü maddesine göre Akademide araştırmacı ve danışman olarak çalıştırılanlara verilecek ücret, anılan maddede sözü edilen Bakanlar Kurulu Kararı esaslarına uygun olarak Yönetim Kurulunca belirlenir.

(2) Bu şekilde çalıştırılanlardan emekli olanların emekli aylıkları ve diğer ödemeleri kesilmez.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Çalışma ve Denetim Esasları

Çalışma

MADDE 16 – (1) Akademideki öğretim elemanlarının, görevlendirilenlerin ve diğer çalışanların; aylık, haftalık ve günlük çalışmalarına ilişkin usul ve esasları, Kanun ve diğer ilgili mevzuat hükümleri ile Akademice hazırlanan eğitim ve öğretim planları çerçevesinde belirlenir.

Denetim

MADDE 17 – (1) Akademi öğretim elemanları, görevlendirilenler ve diğer çalışanların eğitim-öğretim ve araştırma faaliyetlerinin, çalışma programına uygun olarak yürütülüp yürütülmediği Başkan tarafından denetlenir.

ALTINCI BÖLÜM **Son Hükümler**

Yürürlük

MADDE 18 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 19 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Başkan yürütür.

[R.G.16 Aralık 2010 – 27787]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Kamu İhale Kurumundan:

HİZMET ALIM İHALELERİ UYGULAMA YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 4/3/2009 tarihli ve 27159 sayılı mükerrer Resmî Gazete’de yayımlanan Hizmet Alımı İhaleleri Uygulama Yönetmeliğinin 10 uncu maddesine aşağıdaki beşinci fıkra eklenmiştir.

“(5) Personel çalıştırılmasına dayalı hizmet alımlarında, ihale konusu işin niteliği dikkate alınarak işçi sayısı üzerinden teklif alınması idarece uygun görülmeyen iş kalemleri bulunması halinde, bu kalemlerin kapsamındaki işler dahil, ihale konusu işin yerine getirilmesi için çalıştırılacak asgari personel sayısının ihale dokümanında belirtilmesi kaydıyla, işçi sayısı yerine, yaptırılacak işi oluşturan iş kalemi veya kalemleri üzerinden teklif alınabilir.”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin geçici 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi ile ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki üçüncü fıkra eklenmiştir.

“(b) Yangın ile mücadele, arama-kurtarma ve havadan zirai mücadele hizmetleri amacıyla hava aracı kiralınması.

“(2) Hava ambulansı hizmeti alımına ilişkin olarak ilanı veya duyurusu 1/1/2016 tarihinden önce yapılacak ihalelerde, adaylardan ve isteklilerden ekonomik ve mali yeterlik belgeleri ile iş deneyimini gösteren belgeler istenmez.

“(3) Birinci fıkranın (b) bendi kapsamında ilanı veya duyurusu 1/1/2011 tarihinden önce yapılacak ihaleler ile ikinci fıkra kapsamında ilanı veya duyurusu 1/1/2016 tarihinden önce yapılacak ihalelerde, bu Yönetmeliğin 38 inci maddesinin son fıkrasında düzenlenen ve bu Yönetmeliğin eki Tip İdari ve Tip Ön Yeterlik Şartnamelerinin “İhaleye Katılabilmek İçin Gereken Belgeler ve Yeterlik Kriterleri/Ön Yeterlik Başvurusu İçin Gereken Belgeler ve Yeterlik Kriterleri/Yeterlik Başvurusu İçin Gereken Belgeler ve Yeterlik Kriterleri” başlıklı maddelerinde yer verilen sicil, izin ruhsat gibi belgelerin iş ortaklarından herhangi biri tarafından sunulmasına ilişkin düzenleme sivil havacılık mevzuatı esas alınarak yapılır.”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin Ek 1’inde yer alan standart formlardan Standart Form-KİK015.3/H Personel Çalıştırılmasına Dayalı Hizmet Alımlarına İlişkin Birim Fiyat Teklif Cetveli yürürlükten kaldırılmış ve KİK015.3/H Birim Fiyat Teklif Cetveli ekteki şekilde değiştirilmiştir.

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin Ek 2’sinde yer alan Açık İhale Usulü ile İhale Edilen Hizmet Alımlarında Uygulanacak Tip İdari Şartnamenin 7.5.3. maddesinin (14) numaralı dipnotuna aşağıdaki (2) numaralı paragraf eklenmiş, mevcut (14) numaralı dipnotun (2) numaralı paragrafı, (3) numaralı paragraf olarak teselsül ettirilmiş ve 7.7.6. maddesinin (17) numaralı dipnotunun (2) numaralı paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Deney ve/veya kalibrasyon laboratuvarlarının ve/veya muayene kuruluşlarının kalite yeterliğine ilişkin belgelerin istenildiği ihalelerde köşeli ayraç içerisinde bulunan uygun ibare seçilerek aşağıdaki metne yer verilecektir:

“[Deney laboratuvarlarının/Kalibrasyon laboratuvarlarının/Muayene kuruluşlarının/Deney ve kalibrasyon laboratuvarlarının/Deney laboratuvarlarının ve muayene kuruluşlarının/Kalibrasyon laboratuvarlarının ve muayene kuruluşlarının/Deney ve kalibrasyon laboratuvarları ile muayene kuruluşlarının kalite yeterliğine ilişkin belgelerin] Türk Akreditasyon Kurumu veya Uluslararası Laboratuvar Akreditasyon İşbirliği Karşılıklı Tanınma Anlaşmasında yer alan akreditasyon kurumları tarafından düzenlenmesi zorunludur. Bu akreditasyon kurumlarının Uluslararası Laboratuvar Akreditasyon İşbirliği Karşılıklı Tanınma Anlaşmasında yer alan akreditasyon kurumu olduklarının ve bu kuruluşlarca düzenlenen belgelerin geçerliliğini sürdürdüğünün, Türk Akreditasyon Kurumundan alınacak bir yazı ile teyit edilmesi gerekir. Teyit yazısı, ihale veya son başvuru tarihinde geçerli olması koşuluyla düzenlendiği tarihten itibaren bir yıl süreyle kullanılabilir. Ancak Türk Akreditasyon Kurumu tarafından düzenlenen ve TÜRKAK Akreditasyon Markası taşıyan belge ve sertifikalar için Türk Akreditasyon Kurumundan teyit alınması zorunlu değildir. Bu [belgenin/belgelerin] ihale tarihinde geçerli olması yeterlidir. İş ortaklıklarında, ortaklardan birinin istenilen belgeyi sunması yeterlidir.”

“(2) Mesleki ve teknik yeterliğe ilişkin maddede kalite yönetim sistem belgesi ve/veya çevre yönetim sistem belgesi ve/veya deney ve/veya kalibrasyon laboratuvarlarının ve/veya muayene kuruluşlarının kalite yeterliğine ilişkin belgelerin istenilmesi durumunda, köşeli ayraç içerisinde idarece istenen kalite ve/veya standarda ilişkin belgenin/belgelerin adı yazılarak aşağıdaki metne yer verilecektir:

“7.7.6.1. Uluslararası Akreditasyon Forumu Karşılıklı Tanınma Antlaşmasında yer alan ulusal akreditasyon kurumlarınca akredite edilmiş belgelendirme kuruluşları veya Uluslararası Laboratuvar Akreditasyon İşbirliği Karşılıklı Tanınma Anlaşmasında yer alan akreditasyon kurumları tarafından düzenlenen [.....kalite ve/veya standarda ilişkin belgenin/ belgelerin adı yazılacaktır.....], Türk Akreditasyon Kurumundan alınan teyit yazısıyla birlikte sunulması zorunludur. Bu belgeler tasdik işleminden muaftır. Bu belgelerden yabancı dilde düzenlenenlerin tercümelerinin Türkiye’deki yeminli tercümanlar tarafından yapılması ve noter tarafından onaylanması zorunludur. Bu tercümeler de Türkiye Cumhuriyeti Dışişleri Bakanlığı tasdik işleminden muaftır.

7.7.6.2. Türk Akreditasyon Kurumu tarafından akredite edilen belgelendirme kuruluşları tarafından düzenlenen ve TÜRKAK Akreditasyon Markası taşıyan belgeler için Türk Akreditasyon Kurumundan teyit yazısı alınması zorunlu değildir. Ayrıca, bu belgelerden yurt dışında düzenlenenler de tasdik işleminden muaftır. Ancak, yabancı dilde düzenlenen belgelerin tercümelerinin Türkiye’deki yeminli tercümanlar tarafından yapılması ve noter tarafından onaylanması zorunludur. Bu tercümeler, Türkiye Cumhuriyeti Dışişleri Bakanlığı tasdik işleminden muaftır.”

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin Ek 3’ünde yer alan Belli İstekliler Arasında İhale Usulü ile İhale Edilen Hizmet Alımlarında Uygulanacak Tip Ön Yeterlik Şartnamesinin 7.5.3.

maddesinin (14) numaralı dipnotuna aşağıdaki (2) numaralı paragraf eklenmiş, mevcut (14) numaralı dipnotun (2) numaralı paragrafı, (3) numaralı paragraf olarak teselsül ettirilmiş ve 7.9.6. maddesinin (19) numaralı dipnotunun (2) numaralı paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Deney ve/veya kalibrasyon laboratuvarlarının ve/veya muayene kuruluşlarının kalite yeterliğine ilişkin belgelerin istenildiği ihalelerde köşeli ayraç içerisinde bulunan uygun ibare seçilerek aşağıdaki metne yer verilecektir:

“[Deney laboratuvarlarının/Kalibrasyon laboratuvarlarının/Muayene kuruluşlarının/Deney ve kalibrasyon laboratuvarlarının / Deney laboratuvarlarının ve muayene kuruluşlarının/Kalibrasyon laboratuvarlarının ve muayene kuruluşlarının/Deney ve kalibrasyon laboratuvarları ile muayene kuruluşlarının kalite yeterliğine ilişkin belgelerin] Türk Akreditasyon Kurumu veya Uluslararası Laboratuvar Akreditasyon İşbirliği Karşılıklı Tanınma Anlaşmasında yer alan akreditasyon kurumları tarafından düzenlenmesi zorunludur. Bu akreditasyon kurumlarının Uluslararası Laboratuvar Akreditasyon İşbirliği Karşılıklı Tanınma Anlaşmasında yer alan akreditasyon kurumu olduklarının ve bu kuruluşlarca düzenlenen belgelerin geçerliliğini sürdürdüğünün, Türk Akreditasyon Kurumundan alınacak bir yazı ile teyit edilmesi gerekir. Teyit yazısı, ihale veya son başvuru tarihinde geçerli olması koşuluyla düzenlendiği tarihten itibaren bir yıl süreyle kullanılabilir. Ancak Türk Akreditasyon Kurumu tarafından düzenlenen ve TÜRKAK Akreditasyon Markası taşıyan belge ve sertifikalar için Türk Akreditasyon Kurumundan teyit alınması zorunlu değildir. Bu [belgenin/belgelerin] ihale tarihinde geçerli olması yeterlidir. İş ortaklıklarında, ortaklardan birinin istenilen belgeyi sunması yeterlidir.””

“(2) Mesleki ve teknik yeterliğe ilişkin maddede kalite yönetim sistem belgesi ve/veya çevre yönetim sistem belgesi ve/veya deney ve/veya kalibrasyon laboratuvarlarının ve/veya muayene kuruluşlarının kalite yeterliğine ilişkin belgelerin istenilmesi durumunda, köşeli ayraç içerisinde idarece istenen kalite ve/veya standarda ilişkin belgenin/belgelerin adı yazılarak aşağıdaki metne yer verilecektir:

“7.9.6.1. Uluslararası Akreditasyon Forumu Karşılıklı Tanınma Antlaşmasında yer alan ulusal akreditasyon kurumlarınca akredite edilmiş belgelendirme kuruluşları veya Uluslararası Laboratuvar Akreditasyon İşbirliği Karşılıklı Tanınma Anlaşmasında yer alan akreditasyon kurumları tarafından düzenlenen [.....kalite ve/veya standarda ilişkin belgenin/belgelerin adı yazılacaktır.....], Türk Akreditasyon Kurumundan alınan teyit yazısıyla birlikte sunulması zorunludur. Bu belgeler tasdik işleminden muaftır. Bu belgelerden yabancı dilde düzenlenenlerin tercümelerinin Türkiye’deki yeminli tercümanlar tarafından yapılması ve noter tarafından onaylanması zorunludur. Bu tercümeler de Türkiye Cumhuriyeti Dışişleri Bakanlığı tasdik işleminden muaftır.

7.9.6.2. Türk Akreditasyon Kurumu tarafından akredite edilen belgelendirme kuruluşları tarafından düzenlenen ve TÜRKAK Akreditasyon Markası taşıyan belgeler için Türk Akreditasyon Kurumundan teyit yazısı alınması zorunlu değildir. Ayrıca, bu belgelerden yurt dışında düzenlenenler de tasdik işleminden muaftır. Ancak, yabancı dilde düzenlenen belgelerin tercümelerinin Türkiye’deki yeminli tercümanlar tarafından yapılması ve noter tarafından onaylanması zorunludur. Bu tercümeler de Türkiye Cumhuriyeti Dışişleri Bakanlığı tasdik işleminden muaftır.””

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin Ek 5’inde yer alan 4734 sayılı Kanunun 21 inci Maddesinin (b),(c),(f) Bentlerine Göre Pazarlık Usulü ile İhale Edilen Hizmet Alımlarında Uygulanacak Tıp İdari Şartnamenin 7.5.3. maddesinin (14) numaralı dipnotuna aşağıdaki (2) numaralı paragraf eklenmiş, mevcut (14) numaralı dipnotun (2) numaralı paragrafı, (3) numaralı paragraf olarak teselsül ettirilmiş ve 7.7.6. maddesinin (17) numaralı dipnotunun (2) numaralı paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Deney ve/veya kalibrasyon laboratuvarlarının ve/veya muayene kuruluşlarının kalite yeterliğine ilişkin belgelerin istenildiği ihalelerde köşeli ayraç içerisinde bulunan uygun ibare seçilerek aşağıdaki metne yer verilecektir:

“[Deney laboratuvarlarının/Kalibrasyon laboratuvarlarının/Muayene kuruluşlarının/Deney ve kalibrasyon laboratuvarlarının/Deney laboratuvarlarının ve muayene kuruluşlarının/ Kalibrasyon laboratuvarlarının ve muayene kuruluşlarının/Deney ve kalibrasyon laboratuvarları ile muayene kuruluşlarının kalite yeterliğine ilişkin belgelerin] Türk Akreditasyon Kurumu veya Uluslararası Laboratuvar Akreditasyon İşbirliği Karşılıklı Tanınma Anlaşmasında yer alan akreditasyon kurumları tarafından düzenlenmesi zorunludur. Bu akreditasyon kurumlarının Uluslararası Laboratuvar Akreditasyon İşbirliği Karşılıklı Tanınma Anlaşmasında yer alan akreditasyon kurumu olduklarının ve bu kuruluşlarca düzenlenen belgelerin geçerliliğini sürdürdüğünün, Türk Akreditasyon Kurumundan alınacak bir yazı ile teyit edilmesi gerekir. Teyit yazısı, ihale veya son başvuru tarihinde geçerli olması koşuluyla düzenlendiği tarihten itibaren bir yıl süreyle kullanılabilir. Ancak Türk Akreditasyon Kurumu tarafından düzenlenen ve TÜRKAK Akreditasyon Markası taşıyan belge ve sertifikalar için Türk Akreditasyon Kurumundan teyit alınması zorunlu değildir. Bu [belgenin/belgelerin] ihale tarihinde geçerli olması yeterlidir. İş ortaklıklarında, ortaklardan birinin istenilen belgeyi sunması yeterlidir.”

“(2) Mesleki ve teknik yeterliğe ilişkin maddede kalite yönetim sistem belgesi ve/veya çevre yönetim sistem belgesi ve/veya deney ve/veya kalibrasyon laboratuvarlarının ve/veya muayene kuruluşlarının kalite yeterliğine ilişkin belgelerin istenilmesi durumunda, köşeli ayraç içerisinde idarece istenen kalite ve/veya standarda ilişkin belgenin/belgelerin adı yazılarak aşağıdaki metne yer verilecektir:

“7.7.6.1. Uluslararası Akreditasyon Forumu Karşılıklı Tanınma Antlaşmasında yer alan ulusal akreditasyon kurumlarınca akredite edilmiş belgelendirme kuruluşları veya Uluslararası Laboratuvar Akreditasyon İşbirliği Karşılıklı Tanınma Anlaşmasında yer alan akreditasyon kurumları tarafından düzenlenen [.....kalite ve/veya standarda ilişkin belgenin/belgelerin adı yazılacaktır.....], Türk Akreditasyon Kurumundan alınan teyit yazısıyla birlikte sunulması zorunludur. Bu belgeler tasdik işleminden muaftır. Bu belgelerden yabancı dilde düzenlenenlerin tercümelerinin Türkiye’deki yeminli tercümanlar tarafından yapılması ve noter tarafından onaylanması zorunludur. Bu tercümeler de Türkiye Cumhuriyeti Dışişleri Bakanlığı tasdik işleminden muaftır.

7.7.6.2. Türk Akreditasyon Kurumu tarafından akredite edilen belgelendirme kuruluşları tarafından düzenlenen ve TÜRKAK Akreditasyon Markası taşıyan belgeler için Türk Akreditasyon Kurumundan teyit yazısı alınması zorunlu değildir. Ayrıca, bu belgelerden yurt dışında düzenlenenler de tasdik işleminden muaftır. Ancak, yabancı dilde düzenlenen belgelerin tercümelerinin Türkiye’deki yeminli tercümanlar tarafından yapılması ve noter tarafından onaylanması zorunludur. Bu tercümeler, Türkiye Cumhuriyeti Dışişleri Bakanlığı tasdik işleminden muaftır.”

MADDE 7 – Aynı Yönetmeliğin Ek 6’sında yer alan 4734 sayılı Kanununun 21 inci Maddesinin (a),(d),(e) Bentlerine Göre Pazarlık Usulü ile İhale Edilen Hizmet Alımlarında Uygulanacak Tıp İdari Şartnamenin 7.5.3. maddesinin (14) numaralı dipnotuna aşağıdaki (2) numaralı paragraf eklenmiş, mevcut (14) numaralı dipnotunun (2) numaralı paragrafı, (3) numaralı paragraf olarak teselsül ettirilmiş ve 7.7.6. maddesinin (17) numaralı dipnotunun (2) numaralı paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Deney ve/veya kalibrasyon laboratuvarlarının ve/veya muayene kuruluşlarının kalite yeterliğine ilişkin belgelerin istenildiği ihalelerde köşeli ayraç içerisinde bulunan uygun ibare seçilerek aşağıdaki metne yer verilecektir:

“[Deney laboratuvarlarının/Kalibrasyon laboratuvarlarının/Muayene kuruluşlarının/ Deney ve kalibrasyon laboratuvarlarının/Deney laboratuvarlarının ve muayene kuruluşlarının/

Kalibrasyon laboratuvarlarının ve muayene kuruluşlarının/Deney ve kalibrasyon laboratuvarları ile muayene kuruluşlarının] kalite yeterliğine ilişkin belgelerin Türk Akreditasyon Kurumu veya Uluslararası Laboratuvar Akreditasyon İşbirliği Karşılıklı Tanınma Anlaşmasında yer alan akreditasyon kurumları tarafından düzenlenmesi zorunludur. Bu akreditasyon kurumlarının Uluslararası Laboratuvar Akreditasyon İşbirliği Karşılıklı Tanınma Anlaşmasında yer alan akreditasyon kurumu olduklarının ve bu kuruluşlarca düzenlenen belgelerin geçerliliğini sürdürdüğünün, Türk Akreditasyon Kurumundan alınacak bir yazı ile teyit edilmesi gerekir. Teyit yazısı, ihale veya son başvuru tarihinde geçerli olması koşuluyla düzenlendiği tarihten itibaren bir yıl süreyle kullanılabilir. Ancak Türk Akreditasyon Kurumu tarafından düzenlenen ve TÜRKA Akreditasyon Markası taşıyan belge ve sertifikalar için Türk Akreditasyon Kurumundan teyit alınması zorunlu değildir. Bu [belgenin/belgelerin] ihale tarihinde geçerli olması yeterlidir.

İş ortaklıklarında, ortaklardan birinin istenilen belgeyi sunması yeterlidir.””

“(2) Mesleki ve teknik yeterliğe ilişkin maddede kalite yönetim sistem belgesi ve/veya çevre yönetim sistem belgesi ve/veya deney ve/veya kalibrasyon laboratuvarlarının ve/veya muayene kuruluşlarının kalite yeterliğine ilişkin belgelerin istenilmesi durumunda, köşeli ayraç içerisinde idarece istenen kalite ve/veya standarda ilişkin belgenin/belgelerin adı yazılarak aşağıdaki metne yer verilecektir:

“7.7.6.1. Uluslararası Akreditasyon Forumu Karşılıklı Tanınma Antlaşmasında yer alan ulusal akreditasyon kurumlarınca akredite edilmiş belgelendirme kuruluşları veya Uluslararası Laboratuvar Akreditasyon İşbirliği Karşılıklı Tanınma Anlaşmasında yer alan akreditasyon kurumları tarafından düzenlenen [.....kalite ve/veya standarda ilişkin belgenin/belgelerin adı yazılacaktır.....], Türk Akreditasyon Kurumundan alınan teyit yazısıyla birlikte sunulması zorunludur. Bu belgeler tasdik işleminden muaftır. Bu belgelerden yabancı dilde düzenlenenlerin tercümelerinin Türkiye’deki yeminli tercümanlar tarafından yapılması ve noter tarafından onaylanması zorunludur. Bu tercümeler de Türkiye Cumhuriyeti Dışişleri Bakanlığı tasdik işleminden muaftır.

7.7.6.2. Türk Akreditasyon Kurumu tarafından akredite edilen belgelendirme kuruluşları tarafından düzenlenen ve TÜRKA Akreditasyon Markası taşıyan belgeler için Türk Akreditasyon Kurumundan teyit yazısı alınması zorunlu değildir. Ayrıca, bu belgelerden yurt dışında düzenlenenler de tasdik işleminden muaftır. Ancak, yabancı dilde düzenlenen belgelerin tercümelerinin Türkiye’deki yeminli tercümanlar tarafından yapılması ve noter tarafından onaylanması zorunludur. Bu tercümeler de Türkiye Cumhuriyeti Dışişleri Bakanlığı tasdik işleminden muaftır.””

MADDE 8 – Aynı Yönetmeliğin Ek 7’sinde yer alan Hizmet Alımlarına Ait Tip Sözleşmenin 18.1. maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“18.1. İşin, sözleşme ve eklerine uygun olarak yürütülüp yürütülmediği İdare tarafından görevlendirilen Kontrol Teşkilatı aracılığıyla denetlenir. Kontrol Teşkilatı, Genel Şartnamenin Dördüncü Bölümünde belirtilen yetkileri kullanır ve görevleri yerine getirir²⁸.”

MADDE 9 – Aynı Yönetmeliğe aşağıdaki geçici 7 nci madde eklenmiştir.

“İlanı veya duyurusu 1/1/2011 tarihinden önce yapılmış olan ihaleler

GEÇİCİ MADDE 7 – İlanı veya duyurusu 1/1/2011 tarihinden önce yapılmış olan ihaleler, yazılı olarak duyurulduğu veya ilan edildiği tarihte yürürlükte olan Yönetmelik hükümlerine göre sonuçlandırılır.”

MADDE 10 – Bu Yönetmeliğin 2 nci maddesi yayımı tarihinde, diğer maddeleri 1/1/2011 tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 11 – Bu Yönetmelik hükümlerini Kamu İhale Kurumu Başkanı yürütür.

**Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazete’nin
Tarihi Sayısı**

4/3/2009		27159/Mükerrer	
Yönetmelikte Değişiklik Yapan Yönetmeliklerin Yayımlandığı Resmî Gazete'nin Tarihi		Sayısı	
1-	3/7/2009	27277	
2-	10/1/2010	27458	
3-	4/3/2010	27511	

BİRİM FİYAT TEKLİF CETVELİ

İhale kayıt numarası:

A ¹				B ²	
İş Kaleminin Adı ve Kısa Açıklaması ³	Birimi	Miktarı		Teklif Edilen ⁴ Birim Fiyat	Tutarı
		İşçi sayısı	Ay/gün/saat		
I. ARA TOPLAM (K.D.V Hariç)⁵					
Sıra No	İş Kaleminin Adı ve Kısa Açıklaması ⁶	Birimi	Miktarı	Teklif Edilen ⁴ Birim Fiyat	Tutarı
II. ARA TOPLAM (K.D.V. Hariç)⁷					
TOPLAM TUTAR (K.D.V Hariç)					

*Tabloya gerektiği kadar satır eklenecektir.

*Konsorsiyumların ihaleye teklif verebileceklerinin öngörülmesi halinde, bu cetvel için uzmanlık gerektiren kısımları esas alınarak idarece ayrı ayrı düzenlenecektir.

*Kısmi teklif verilmesine izin verilen ihalede, kısımlar ihale dokümanındaki hükümlere ve Kamu İhale Genel Tebliğindeki açıklamalara uygun olarak düzenlenecektir.

Adı ve SOYADI/Ticaret Unvanı⁸
Kaşe ve İmza

¹ Bu sütun idarece hazırlanacaktır.

² Bu sütun isteklilerce doldurulacaktır.

³ İşçi sayısı üzerinden teklif alınacak iş kalemleri için birim fiyat teklif cetvelinin bu kısmı kullanılacaktır.

Farklı ücret gruplarının her biri için ayrı satır açılacaktır.

Kıst ay (artık gün) hesabı yapılacak işlerde kıst ay için ayrı satır açılacaktır. Farklı ücret grupları için kıst çalışma öngörülüyorsa her biri için ayrı satır açılacaktır.

⁴ Teklif edilen birim fiyat, kuruluş hanesi iki rakam olacak şekilde yazılacaktır. Hesaplama yapılırken her bir iş kaleminin miktar sütunundaki/sütunlarındaki rakam/rakamlar ile teklif edilen birim fiyat çarpılarak o iş kalemine ait teklif tutarı bulunacaktır.

⁵ Hizmetin tamamının işçi sayısı üzerinden teklif alınacak iş kalemlerinden oluşması halinde buraya "I. Ara Toplam (KDV Hariç)" ibaresi yerine "Toplam Tutar (KDV Hariç)" ibaresi yazılacaktır.

⁶ İşçi sayısı üzerinden teklif alınmayacak iş kalemleri (Ulusal bayram, genel tatil günleri ve fazla çalışma iş kalemleri dahil) için birim fiyat teklif cetvelinin bu kısmı kullanılacaktır.

Ulusal bayram ve genel tatil günleri (ulusal bayram, resmi ve dini bayram günleri ile yılbaşı ve 1 Mayıs Emek ve Dayanışma günü) için ayrı bir satır açılacaktır. İdareler bu satırı düzenlerken birim sütununa "gün" ibaresini yazacak, miktar sütununa çalışılacak toplam tatil günü süresini yazacaktır. Farklı ücret grupları için tatil günlerinde çalışma öngörülüyorsa her biri için ayrı satır açılacaktır.

Fazla çalışma öngörülmesi durumunda, fazla çalışma için ayrı satır açılacaktır. İdareler bu satırı düzenlerken birim sütununa "saat" ibaresini yazacak, miktar sütununa toplam fazla çalışma saatini yazacaktır. Farklı ücret grupları için fazla çalışma öngörülüyorsa her biri için ayrı satır açılacaktır.

Özel güvenlik hizmet alımı ihalelerinde özel güvenlik mali sorumluluk sigortası için ayrı satır açılacaktır.

Teklif fiyatına dahil edilmesi öngörülen malzemelerin tamamı tek bir iş kalemi olarak kabul edilmek suretiyle malzeme için tek satır açılacağı gibi, adet, kg, lt, vb. ölçüler üzerinden her bir malzeme için ayrı satır da açılabilir. Aynı satır açılması halinde "birim" sütununa adet, kg, lt, vb. yazılacak ve miktar kısmına işin toplam süresi boyunca kullanılacak toplam adet, kg, lt, vb. her bir ölçü birimi için rakam yazılacaktır.

⁷ Hizmetin tamamının işçi sayısı üzerinden teklif alınmayacak iş kalemlerinden oluşması halinde bu satır kaldırılacaktır.

⁸ Teklif vermeye yetkili kişi tarafından her sayfası ad ve soyadı/ticaret unvanı yazılarak imzalanacaktır. Teklifin ortak girişim (iş ortaklığı veya konsorsiyum) olarak verilmesi halinde, teklif mektubu bütün ortaklar veya yetki verdikleri kişiler tarafından imzalanacaktır.

Standart Form — KİK015.3./H
Birim Fiyat Teklif Cetveli

[R.G.16 Aralık 2010 – 27787]

Başbakanlıktan:

Konu : Sendikal Gelişmeler Doğrultusunda
Alınacak Önlemler

GENELGE
2010/26

Örgütlenme özgürlüğü, çağdaş demokrasi anlayışının ve sosyal hukuk devleti ilkesinin temel unsurlarından biridir. Çalışanlarımızın hak ve menfaatlerinin korunması, geliştirilmesi ve katılımcı yönetim anlayışını gerçekleştirmek adına örgütlenme özgürlüğünün sağlanması demokratik yönetimin teminatıdır. Bu bağlamda, Devletimizin de taraf olarak onayladığı uluslararası sözleşme ve belgeler ile Anayasa başta olmak üzere iç hukuk düzenlemelerimizde; memurlar dahil tüm çalışanların sendikal örgütler kurabilmeleri, kurulmuş bulunan sendikalara üye olabilmeleri, sendikalar ve üst kuruluşlarının amaçları doğrultusunda faaliyette bulunabilmeleri, örgütlenme özgürlüğü kapsamında güvence altına alınmıştır.

Anayasamızın 53 üncü maddesinde değişiklik öngören 5982 sayılı Kanunun 12 Eylül 2010 tarihinde milletimizce kabulü ile 2010 yılı, kamu görevlileri sendikacılığı açısından çok önemli bir dönüm noktası olmuş ve kamu görevlilerimiz toplu sözleşme hakkına kavuşmuştur.

2010 yılı Toplu Görüşme sürecinde Kamu İşveren Kurulu ile yetkili kamu görevlileri sendikaları ve bunların bağlı bulunduğu Konfederasyonlar arasında mutabakata varılan konularla ilgili olarak kamu kurum ve kuruluşları, aşağıda belirtilen hususlara riayet edeceklerdir.

1) Belediyelerde çalışan ve aylıklarını zamanında alamayan kamu görevlilerinin aylıklarının zamanında ve öncelikle ödenmesiyle ilgili 5393 sayılı Kanunun 49 uncu maddesi hükmüne titizlikle uyulacaktır.

2) Katılımcı ve demokratik yönetim anlayışının gerçekleştirilmesi ve şeffaflığın sağlanması açısından kamu personelinin ilgilendiren lojman, kreş vb. sosyal haklara ilişkin olarak yapılan çalışma ve komisyonlara: uygulamanın kapsamına giren kurum, birim veya işyeri bazında en çok üye kaydetmiş sendikadan bir temsilcinin katılımına imkan sağlanacaktır.

3) Disiplin hükümlerinin uygulanmasına yönelik olarak;

- 657 sayılı Kanuna tabi kurum ve kuruluşlarda 2005 yılında yapılan düzenlemeyle gerçekleştirildiği gibi 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye tabi personel istihdam eden kuruluşlarda çalışan kamu görevlilerinin üyesi olduğu sendikanın temsilcisinin de disiplin ve yüksek disiplin kurulu çalışmalarına katılmalarına imkan sağlanması,

- Disiplin soruşturmalarının mümkün olan en kısa sürede tamamlanması,

- Disiplin soruşturmasını gerektiren fiil ve hallerin neler olduğunun tereddüde yer vermeyecek şekilde savunmanın alınmasına ilişkin süreçte kamu görevlisine bildirilmesi ve savunma hakkının kullanımında etkinliğin sağlanması amacıyla gerekli tedbirlerin alınması,

- Disiplin kurullarının kararlarına esas toplantılarda tutanak tutulması,

hususlarına azami özen gösterilecektir.

Bilgilerini ve gereğini önemle rica ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

ATAMA KARARI

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:
Adli yargı hâkim ve Cumhuriyet savcılarının, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanunu ile ilişkin kararname aşağıda gösterilmiştir.
KARAR: 05.11.2010 - 34/Kar.
1- Beyoğlu Hâkimliğine, Beyoğlu Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 19939 Korkmaz AÇIK,
İzmir Hâkimliğine, Denizli Hâkimi 20715 Emin AKBAŞ,
Bayburt Ağır Ceza Mahkemesi Üyeliğine, Inebolu Ağır Ceza Mahkemesi Üyesi 2286
Ankara Hâkimliğine, İzmir Hâkimi 26160 Sebahat BAYRAK,
İzmir Hâkimliğine, İstanbul Hâkimi 26209 Sevim ÇEVİK,
İstanbul Cumhuriyet Başsavcı Vekilliğine, Kartal Cumhuriyet Başsavcı Vekili 26222
Bolu Cumhuriyet Savcılığına, Bakırköy Cumhuriyet Savcısı 27542 Kemal CİVİR,
Ankara Hâkimliğine, Konya Hâkimi 27637 Şükran BİÇER,
İzmir Hâkimliğine, Kocaeli Hâkimi 27688 Mustafa Ali ÇAKIR,
Bakırköy Cumhuriyet Savcılığına, Denizli Cumhuriyet Savcısı 28213 Talip KALKAN,
Ankara Cumhuriyet Savcılığına, Denizli Cumhuriyet Savcısı 28232 Hilmi Tunçay TAŞ,
Üsküdar Hâkimliğine, Didim Hâkimi 29199 Feride AKSAKAL,
Ankara Hâkimliğine, Denizli Hâkimi 29228 Pervin TANIL,
Sivas Hâkimliğine, İzmir Hâkimi 29264 Nesrin KIZIL,
İzmir Hâkimliğine, Kayseri Hâkimi 29286 Kemal ORUÇ,
İzmir Hâkimliğine, Kocaeli Hâkimi 29487 Güleendam ÇAKIR,
İzmir Hâkimliğine, Trabzon Hâkimi 29895 Hayri TEZEL,
Sivas Cumhuriyet Savcılığına, İzmir Cumhuriyet Savcısı 30211 İhsan KIZIL,
İzmir Hâkimliğine, Şişli Hâkimi 30442 Yalçın HAYRET,
Ankara Hâkimliğine, Yargıtay Tetkik Hâkimi 30679 Özcan GÜVEN,
İzmir Cumhuriyet Savcılığına, Bursa Cumhuriyet Savcısı 30758 Abdullatif YÜKSEL,
İzmir Hâkimliğine, Bursa Hâkimi 31446 Atilla METEHAN,
Ankara Hâkimliğine, Kırıkkale Hâkimi 31498 Osman KAVAKLI,
İzmir Hâkimliğine, Denizli Hâkimi 31541 Ümit GERİN,
Ankara Hâkimliğine, Bolu Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 31592 Şenol DEMİR,
Ankara Hâkimliğine, Kırıkkale Hâkimi 31634 Ali ŞAHİN,
Mersin Hâkimliğine, Fethiye Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 32183 Devlet DEMİRB,
Ankara Hâkimliğine, Trabzon Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 32327 Namık ÖZDEMİR,
Ankara Cumhuriyet Savcılığına, Sincan Cumhuriyet Savcısı 32339 Mevlüt AYDINTI,
Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına, Sarıyer Cumhuriyet Başsavcısı 32358 İbrahim E,
Aydın Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Erzurum Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı
Ankara Hâkimliğine, Çubuk Hâkimi 33194 Neslihan ŞENER TAMÖZ,
Yalova Cumhuriyet Başsavcılığına, Ereğli (Konya) Cumhuriyet Başsavcısı 33212 Os
Kocaeli Hâkimliğine, İzmir Hâkimi 33285 Kamuran ÖZDEMİR,
Yalova Hâkimliğine, Ereğli (Konya) Hâkimi 33298 Aliye SAAT KAÇAR,
Ankara Cumhuriyet Savcılığına, Sincan Cumhuriyet Savcısı 33378 Mustafa YILDIZ,
Sinop Cumhuriyet Başsavcılığına, Menemen Cumhuriyet Başsavcısı 33392 Osman E,
Ankara Hâkimliğine, Akhisar Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 33459 Muhammet GÜN
Gaziantep Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Alanya Ağır Ceza Mahkemesi
DEMİREL,
Pendik Cumhuriyet Başsavcılığına, Mardin Cumhuriyet Başsavcısı 33568 Fehmi YIL
Yozgat Hâkimliğine, Alanya Hâkimi 33883 Didem YELDAN,
Üsküdar Hâkimliğine, Amasya Hâkimi 33914 Ayşegül AKSU,

Balıkesir Hâkimliğine, Kocaeli Hâkimi 33951 Mustafa YILMAZEL, Denizli Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Van Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 340
Tarsus Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Hatay Hâkimi 34094 Salih KAYA, Muğla Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Giresun Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 3
İzmir Hâkimliğine, Alaşehir Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 34160 Süleyman ÇEKİL, İzmir Cumhuriyet Savcılığına, Zonguldak Cumhuriyet Savcısı 34161 İbrahim Bilhan
Eskişehir Hâkimliğine, Kırklareli Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 34164 Hayri ÜZEL, Konya Hâkimliğine, Ceyhan Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 34181 Ferhat DEMİRCA
Sarıyer Cumhuriyet Başsavcılığına, Pendik Cumhuriyet Başsavcısı 34202 Hüseyin B. Bolu Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Tarsus Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 342
Yozgat Cumhuriyet Başsavcılığına, Alanya Cumhuriyet Başsavcısı 34286 Ali YELDİ, Erzurum Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Ordu Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 3
Denizli Hâkimliğine, Van Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 34437 Suat BİLGİN, Ereğli (Konya) Cumhuriyet Başsavcılığına, Foça Cumhuriyet Başsavcısı 34452 Besta
Ankara Hâkimliğine, Amasya Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 34464 Halit Selçuk ÖZ, Ankara Hâkimliğine, Uşak Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 34485 Omer ERDOĞMUŞ
Adana Cumhuriyet Savcılığına, Erzincan Cumhuriyet Başsavcısı 34486 İlhan CİHAN, Adana Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Adana Hâkimi 34488 Zeka KAYALI, Aydın Cumhuriyet Savcılığına, Ayvalık Cumhuriyet Başsavcısı 34526 Necmi Uğur K
Trabzon Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Söke Ağır Ceza Mahkemesi B. TAŞKAYA, Amasya Cumhuriyet Başsavcılığına, Muş Cumhuriyet Başsavcısı 34865 Feridun SÜZ
Karşiyaka Cumhuriyet Başsavcılığına, Yozgat Cumhuriyet Başsavcısı 34936 Mustafa Uşak Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Burdur Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 34
Üsküdar Cumhuriyet Savcılığına, Amasya Cumhuriyet Başsavcısı 35035 Hüseyin AK Erzurum Cumhuriyet Başsavcı Vekilliğine, Sinop Cumhuriyet Başsavcısı 35077 Omü
Gaziantep Hâkimliğine, Alanya Hâkimi 35213 Ferda DEMİREL, Ankara Cumhuriyet Savcılığına, Kadıköy Cumhuriyet Savcısı 35219 Emine AVCIOĞ
Burdur Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Silifke Ağır Ceza Mahkemesi B. TOSUNER, Amasya Hâkimliğine, Muş Hâkimi 35295 Hicran SÜZER, İzmir Hâkimliğine, Uşak Hâkimi 35298 Şadiye NAYMAN,
Bakırköy Cumhuriyet Savcılığına, Niğde Cumhuriyet Savcısı 35475 Serkan ATA, Mersin Cumhuriyet Başsavcı Vekilliğine, Salihli Cumhuriyet Başsavcısı 35834 Mehm
Akhisar Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Artvin Ağır Ceza Mahkeme KARAKULAK, Unye Cumhuriyet Başsavcılığına, Erzurum Cumhuriyet Başsavcı Vekili 35899 Tarık
Fethiye Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Kars Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 35 Amasya Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Bergama Ağır Ceza Mahkemesi B. DOĞAN, Sincan Cumhuriyet Savcılığına, Çanakkale Cumhuriyet Savcısı 35987 Mehmet ERGİ
Şanlıurfa Hâkimliğine, Bafra Hâkimi 36005 Hüseyin KAHRAMAN, Ceyhan Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Alanya Hâkimi 36007 İbrahim COŞKU
Silifke Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Muş Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 361 Sincan Cumhuriyet Savcılığına, Bolu Cumhuriyet Savcısı 36904 Arif Ramazan GÜR, Şanlıurfa Hâkimliğine, Bafra Hâkimi 36910 Özden KAHRAMAN, Erzincan Cumhuriyet Başsavcılığına, Burhaniye Cumhuriyet Başsavcısı 36971 Mehm
Alanya Hâkimliğine, Hakkâri Hâkimi 36976 Emine TALAY YAVUZ, Afyonkarahisar Cumhuriyet Savcılığına, Kırşehir Cumhuriyet Savcısı 37120 Aziz HÜ
Polatlı Hâkimliğine, Çarşamba Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 37187 Harun DİNÇ, Sinop Hâkimliğine, Menemen Hâkimi 37201 Emel HALEBİ ERDURAN, Bakırköy Hâkimliğine, Niğde Hâkimi 37349 Gönül YABANCI ATA, Salihli Cumhuriyet Başsavcılığına, Bayburt Cumhuriyet Başsavcısı 37414 Mithat KU
Kocaeli Hâkimliğine, Dikili Hâkimi 37459 Figen BOY, Gölbaşı (Ankara) Cumhuriyet Savcılığına, Şanlıurfa Cumhuriyet Savcısı 37539 İrfan Bakırköy Cumhuriyet Savcılığına, Eyüp Cumhuriyet Savcısı 37585 Ali Osman CENC

Izmir Hâkimliğine, Şişli Hâkimi 37599 Zeynep HAYRET,
Kars Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Elmalı Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 379
Alanya Cumhuriyet Başsavcılığına, Hakkâri Cumhuriyet Başsavcısı 38069 Yener YA
Ayvalık Cumhuriyet Başsavcılığına, Mersin Cumhuriyet Savcısı 38121 Hasan KAYA
Mersin Hâkimliğine, Salihli Hâkimi 38146 Ceylan ARZIK,
Aydın Hâkimliğine, Ayvalık Hâkimi 38148 Esmâ Melike KAMBER,
Antalya Cumhuriyet Savcılığına, Ünye Cumhuriyet Başsavcısı 38167 Cem SAGDIÇ,
Kırklareli Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Ağrı Ağır Ceza Mahkemesi B
YILMAZ,
Kars Hâkimliğine, Elmalı Hâkimi 38217 Demet TANRIVERDİ KESKİN,
Gaziantep Cumhuriyet Savcılığına, Tarsus Cumhuriyet Savcısı 38279 Ali Murat ESE
Izmir Hâkimliğine, Denizli Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 38382 Halit UYSAL,
Sincan Cumhuriyet Savcılığına, Elazığ Cumhuriyet Savcısı 38507 Mehmet YILMAZ,
Muş Cumhuriyet Başsavcılığına, Bolvadin Cumhuriyet Başsavcısı 38706 Mustafa Bİ
Marmaris Cumhuriyet Başsavcılığına, Şırnak Cumhuriyet Başsavcısı 38711 Mustafa
Aydın Cumhuriyet Savcılığına, Serik Cumhuriyet Başsavcısı 38853 Mehmet DEMİR
Eyüp Cumhuriyet Savcılığına, Bayındır Cumhuriyet Savcısı 38861 Aydın APAYDI
Bayburt Cumhuriyet Başsavcılığına, Bozüyük Cumhuriyet Başsavcısı 39487 İlhan O
Burhaniye Cumhuriyet Başsavcılığına, Ardahan Cumhuriyet Başsavcısı 39529 Cemil
Aydın Hâkimliğine, Erzurum Hâkimi 39570 Asuman MUTLU,
Ordu Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Boğazlıyan Ağır Ceza Mahkemesi Başkan
İstanbul Hâkimliğine, Van Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 39587 Mehmet EKİNCİ,
Hakkâri Cumhuriyet Başsavcılığına, Kızılcahamam Cumhuriyet Başsavcısı 39594 M
Bursa Cumhuriyet Savcılığına, Ortaca Cumhuriyet Başsavcısı 39669 Faruk SEVER,
Mardin Hâkimliğine, Doğubayazıt Hâkimi 39671 Ayşen DÜNDAR,
Mardin Cumhuriyet Başsavcılığına, Doğubayazıt Cumhuriyet Başsavcısı 39724 Haka
Doğubayazıt Cumhuriyet Başsavcılığına, Keskin Cumhuriyet Savcısı 39733 İbrahim
Hınıs Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Gazipaşa Hâkimi 39736 İzzet AKSOY,
Van Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Van Hâkimi 39766 Serdar ERGÜL,
Erzurum Hâkimliğine, Bartın Hâkimi 39807 Yunus ŞAHİN,
Menemen Hâkimliğine, Bingöl Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 39846 Yakup MOGU
Çubuk Cumhuriyet Başsavcılığına, Keskin Cumhuriyet Savcısı 39848 Ali ÇALIK,
Hatay Cumhuriyet Savcılığına, Kadırlı Cumhuriyet Başsavcısı 39872 Kasım TÛTEN
Şırnak Cumhuriyet Savcılığına, Büyükçekmece Cumhuriyet Savcısı 39875 Kamil AL
Menemen Hâkimliğine, Mudanya Hâkimi 39943 Vildan ÖZCAN,
Rize Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Iğdır Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 39989
Van Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Van Hâkimi 40054 Mustafa BAŞER,
Muş Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Karabük Hâkimi 40072 Beytullah BEKTA
Bolvadin Cumhuriyet Başsavcılığına, Beyşehir Cumhuriyet Başsavcısı 40082 İlyas Y
Dinar Cumhuriyet Başsavcılığına, Körfez Cumhuriyet Başsavcısı 40139 Miktat BAŞ
Alanya Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Dinar Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 40
Diyarbakır Hâkimliğine, Çorum Hâkimi 40153 Hacı Mustafa YAZICI,
Afyonkarahisar Cumhuriyet Savcılığına, Tekkeköy Cumhuriyet Savcısı 40168 Nurett
Elmalı Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Boyabat Ağır Ceza Mahkemesi B
KARAASLAN,
Giresun Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Seydişehir Ağır Ceza Mahkemesi B
ÇAGLAYAN,
Şişli Cumhuriyet Savcılığına, Bucak Cumhuriyet Başsavcısı 40226 Mehmet Murat D
Alaşehir Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Sungurlu Ağır Ceza Mahkemesi Başk
Çarşamba Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Ardahan Ağır Ceza Mahkemesi Başk
Trabzon Cumhuriyet Savcılığına, Çerkezköy Cumhuriyet Başsavcısı 40252 Bülent U
Ardahan Cumhuriyet Başsavcılığına, Dinar Cumhuriyet Başsavcısı 40254 Zafer YILL
Van Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Van Hâkimi 40267 Bülent KINAY,
Söke Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Bitlis Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 4030
Bergama Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Vezirköprü Ağır Ceza Mahkemesi B
YORULMAZ,

Dinar Hâkimliğine, Körfez Hâkimi 40788 Pınar BAŞARAN,
Menemen Cumhuriyet Başsavcılığına, Mudanya Cumhuriyet Başsavcısı 40817 Lutfu
Mudanya Cumhuriyet Başsavcılığına, Karapınar Cumhuriyet Başsavcısı 40893 Recep
Boğazlıyan Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Kadirli Hâkimi 40900 Mustafa ŞAH
Mudanya Hâkimliğine, Karapınar Hâkimi 40909 Hafize BENLİ,
Bursa Hâkimliğine, Şırnak Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı 41034 Şamil SEVINÇ,
Rize Hâkimliğine, Iğdır Hâkimi 41082 Suzan AKÇAY,
Körfez Cumhuriyet Başsavcılığına, Turhal Cumhuriyet Başsavcısı 41105 Uzeyir KAL
Sungurlu Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Hınıs Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı
Ereğli (Konya) Hâkimliğine, Kadirli Hâkimi 41785 Ayhan ÖZBERK,
Kırıkkale Cumhuriyet Savcılığına, Silopi Cumhuriyet Başsavcısı 41822 Atilla OZTU
Kırşehir Hâkimliğine, Siverek Hâkimi 41851 İsmail ÇELİK,
Şırnak Cumhuriyet Başsavcılığına, Yumurtalık Cumhuriyet Savcısı 41859 Zeki VAT
Kızılcahamam Cumhuriyet Başsavcılığına, Kaman Cumhuriyet Savcısı 41880 Serdal
Çerkezköy Cumhuriyet Başsavcılığına, Susurluk Cumhuriyet Başsavcısı 41885 Erkan
Bingöl Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Çayeli Hâkimi 41888 Ercan ADALI,
Oltu Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Kâhta Hâkimi 41945 Metin KUKUL,
Adıyaman Cumhuriyet Savcılığına, Boğazlıyan Cumhuriyet Savcısı 41971 Yıldırım E
Biga Cumhuriyet Başsavcılığına, Nusaybin Cumhuriyet Başsavcısı 41989 Uğur AGR
Kartal Cumhuriyet Savcılığına, Çivril Cumhuriyet Başsavcısı 42005 Dr. Barış DUMA
Kızılcahamam Hâkimliğine, Kaman Hâkimi 42041 Şükran YILDIRIM,
Bafra Cumhuriyet Savcılığına, Sarayönü Cumhuriyet Savcısı 42132 Salih UÇAR,
Silopi Cumhuriyet Başsavcılığına, Bolvadin Cumhuriyet Savcısı 42156 Mesut ARKU
Çerkezköy Hâkimliğine, Bolvadin Hâkimi 42206 Pürzan KARAHAN,
Gemlik Cumhuriyet Savcılığına, Kiraz Cumhuriyet Savcısı 42353 Yücel YAYLA,
Seydişehir Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Silifke Hâkimi 42354 İbrahim KAYA
Ağrı Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Karasu Hâkimi 42502 Mustafa ŞEN,
Iğdır Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Alaplı Hâkimi 42506 Sefa ŞİŞMAN,
Boyabat Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Kemer Hâkimi 42514 Yalçın KARATA
Dinar Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Akçakoca Hâkimi 42529 Abdullah ÖZTU
Artvin Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Boğazlıyan Hâkimi 42534 Suat SONAY
Ardahan Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Kırıkhan Hâkimi 42576 Emir Erdem Ş
Vezirköprü Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Mardin Hâkimi 42584 Bilal ÇAL,
Bitlis Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Bucak Hâkimi 42607 Bahattin AKKAN,
Şırnak Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına, Develi Hâkimi 42624 Arif GÜMÜŞSOY
Bucak Cumhuriyet Başsavcılığına, Bucak Cumhuriyet Savcısı 42630 Müslüm ARSL
Kadirli Cumhuriyet Başsavcılığına, Ergani Cumhuriyet Savcısı 42645 Erdem DALKI
Körfez Hâkimliğine, Turhal Hâkimi 42671 Arzu KARAKÜLAH,
Ardahan Hâkimliğine, Kırıkhan Hâkimi 92514 Hacer ŞİMŞEK,
İslâhiye Cumhuriyet Savcılığına, Selim Cumhuriyet Savcısı 98036 Hüseyin OZATAŞ
Sungurlu Hâkimliğine, Hınıs Hâkimi 104759 Esmâ AYAR,
Kadirli Hâkimliğine, Ergani Hâkimi 107528 Banuhan DALKILIÇ,
Ortaköy (Çorum) Cumhuriyet Savcılığına, Doğubayazıt Cumhuriyet Savcısı 109710 İ
Yahyalı Cumhuriyet Savcılığına, Turgutlu Cumhuriyet Savcısı 118867 İbrahim ŞEKİ
Naklen atanmışlardır.

[R.G. 08 Aralık 2010 – 27779]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

5/11/2010 tarih ve 34 sayılı kararname ile ataması yapılan İzmir Hâkimi (29264) Nesrin KIZIL'ın, atamasının iptaline ilişkin karar aşağıda gösterilmiştir.

KARAR: 23/11/2010 - 37/Kar.

1 – İzmir Hâkimliğinden, Sivas Hâkimliğine atanan (29264) Nesrin KIZIL'ın ataması iptal edilmiştir.

[R.G. 09 Aralık 2010 – 27780]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

16/8/2010 tarih ve 33 sayılı kararname ile atamaları yapılan, adli yargı hâkim ve Cumhuriyet savcılarında atamaları iptal edilenler ile 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanunu uyarınca başka yere atanana ilişkin kararlar aşağıda gösterilmiştir.

KARAR: 25/11/2010 - 46-51-52-65-Kar.

1 – Antalya Cumhuriyet Savcılığından, Kocaeli Cumhuriyet Savcılığına atanan (30769) Sabri YILMAZ'ın ataması iptal edilmiştir.

2 – Samsun Cumhuriyet Savcılığından, Diyarbakır Cumhuriyet Savcılığına atanan (34720) Halit ÇETİN'in ataması iptal edilmiştir.

3 – Samsun Hâkimliğinden, Diyarbakır Hâkimliğine atanan (40348) Selma ÇETİN'in ataması iptal edilmiştir.

4 – İskenderun Hâkimliğinden, Malatya Hâkimliğine atanan (40944) Mesut BİLEN'in ataması iptal edilmiştir.

KARAR: 25/11/2010 - 66/Kar.

1 – Ordu Cumhuriyet Savcılığından, Diyarbakır Cumhuriyet Savcılığına atanan (42127) Gürkan IŞIK'ın ataması iptal edilmiştir.

2 – Şanlıurfa Cumhuriyet Savcılığına, Diyarbakır Cumhuriyet Savcısı (42127) Gürkan IŞIK naklen atanmıştır.

[R.G. 09 Aralık 2010 – 27780]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay Kararları

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2010/9115

Karar No : 2010/13508

YARGITAY İLAMI

Davacı İzzet Ocak ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Afyonkarahisar 1. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 28/5/2009 günlü ve 2009/26-122 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 27/7/2010 gün ve Hukuk-2010/180830 sayılı yazısıyla

kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı dilekçesinde, 9/10/2008 tarihinde vefat eden annesinin "Şahzane" olan adının "Şahzene" olarak düzeltilmesini istemiş, mahkemece yapılan yargılama sonunda davanın kabulüne karar verilmiştir.

Adın düzeltilmesi şahsa sıkı sıkıya bağlı haklardan olup, ancak ilgisinin isteği üzerine düzeltme yapılabileceğinden, davacının ölü annesinin adının düzeltilmesine karar verilmesi usul ve yasaya aykırıdır.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 19/10/2010 gününde oybirliğiyle karar verildi.

— • —

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2010/9113

Karar No : 2010/14082

YARGITAY İLAMI

Davacılar Şahin Yeşildağ'a velayeten babası Ayhan Yeşildağ vd. ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Samandağ Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 25/6/2009 günlü ve 2009/231-285 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 27/7/2010 gün ve 2010/180409 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacılar Nursel Yeşildağ ve Ayhan Yeşildağ'ın Nüfus Müdürlüğüne karşı 22/4/2009 tarihinde açtıkları davada, velayetleri altında bulunan müşterek çocukları Şahin Yeşildağ'ın 5/1/2004 olan doğum tarihinin 5/12/2003 olarak düzeltilmesini istedikleri, Mahkemece ay ve güne ilişkin kısmı baki kalmak kaydıyla davanın kabulüne karar verildiği, hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Doğum tarihinin düzeltilmesine karar verilen Şahin ile aynı anneden doğduğu anlaşılan 29/7/2002 doğumlu Esmâ arasında düzeltilen doğum tarihine göre 5 ay 6 günlük bir zaman farkı mevcut olup, bu süre içerisinde bir kadının iki kez doğum yapması tıbben mümkün değildir.

Hakim, nüfus kayıtlarında düzeltme yaparken, kayıtlar arasında çelişki meydana getirmemeye ve hayatın olağan akışına ters düşecek durumlara yol açmamaya özen göstermesi gerekirken, bu hususa dikkat edilmeksizin nüfus kayıtlarında çelişki yaratacak şekilde hüküm kurulması usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 28/10/2010 gününde oybirliğiyle karar verildi.

— • —

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2010/9112

Karar No : 2010/14084

YARGITAY İLAMI

Davacı Hatice Kaplan'a velayeten Emine Kaplan ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Van 1. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 4/12/2009 günlü ve 2009/355-492 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 27/7/2010 gün ve 2010/180406 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı Emine Kaplan'ın davalı Nüfus Müdürlüğü aleyhine 21/7/2009 tarihinde açtığı davada, kızı Hatice Kaplan'ın 15/11/1996 olan doğum tarihinin 15/11/2002 olarak düzeltilmesini talep ettiği, yargılama sırasında talebini 2003 yılı olarak tashih ettiği, mahkemece davanın kabulüne karar verildiği, hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

İncelenen dosyadan, küçük Hatice'nin nüfusa 11/11/2003 tarihinde tescil edildiği görülmüştür. Bir kimsenin doğmadan önce nüfusa tescili mümkün olmadığı halde, doğum tarihinin 15/11/2003 olarak düzeltilmesi nüfus kayıtlarında çelişki meydana getirmektedir.

Hakim, nüfus kayıtlarında düzeltme yapılmasına karar verirken, bu kayıtlar arasında çelişki meydana getirmemek ve hayatın olağan akışına ters düşecek durumlara yol açmamaya özen göstermek zorunda olup, bu hususa uyulmaması usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 28/10/2010 gününde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 09 Aralık 2010 – 27780]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2010/9111

Karar No : 2010/14083

YARGITAY İLAMI

Davacılar Aysel Özen vekili ve müdahil davacılar Adem Özen vd. ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Çat Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 30/11/2006 günlü ve 2006/140-200 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 27/7/2010 gün ve 2010/180405 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı Aysel Özen vekilinin Nüfus Müdürlüğüne karşı 12/10/2006 tarihinde açtıkları davada, müvekkilinin Nazım Özen'den evlilik öncesi olan çocuklarının eşinin resmi nikahlı karısı Zöhre ana adıyla nüfusa kayıt edildiğini, Nazım Özen ve Zöhre Özen'in vefat ettiklerini, çocuklara vasi atanmadığını, müvekkilinin çocukları Muhammet İlyas, Adem ve müteveffa Mahmut'un nüfus kayıtlarındaki ana adının silinerek Aysel olarak yazılmasını istediği, küçüklerin yasal temsilcileri olmaksızın davaya dahil edildikleri, mahkemece davanın kabulüne karar verildiği ve hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 404. maddesinde;

"Velayet altında bulunmayan her küçük vesayet altına alınır.

Görevlerini yaparlarken vesayeti gerektiren böyle bir halin varlığını öğrenen nüfus memurları, idari makamlar, noterler ve mahkemeler, bu durumu hemen yetkili vesayet makamına bildirmek zorundadırlar." hükmü yer almaktadır.

Mahkemece, dava ve hüküm tarihi itibarıyla reşit olmayan küçükler Muhammet İlyas ve Adem'e vasi atanması için vesayet makamına bildirimde bulunularak küçüklere vasi tayin edilmesi ve davanın vasi huzurunda görülmesi gerekirken ve anneleri değiştirilecek olan küçüklerin nüfusta kayıtlı görünen mevcut anne ve babalarının mirasçıları dahil edilerek, taraf teşkili sağlanmaksızın yazılı şekilde hüküm kurulması usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 28/10/2010 gününde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 11 Aralık 2010 – 27782]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 18. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2010/9109

Karar No : 2010/14081

YARGITAY İLAMI

Davacı Mustafa Yaşar'a velayeten Mehmet Zülküf Yaşar ile davalı Nüfus Müdürlüğü arasındaki davada Diyarbakır 3. Asliye Hukuk Mahkemesince verilen ve Yargıtay'ca incelenmeksizin kesinleşmiş bulunan 31/1/2008 günlü ve 2007/419-2008/63 sayılı kararın yürürlükteki hukuka aykırı olduğu savıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 27/7/2010 gün ve 2010/175679 sayılı yazısıyla kanun yararına temyiz edilerek bozulması istenilmiş olmakla, dosyadaki tüm kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı Mehmet Zülküf Yaşar'ın davalı Nüfus Müdürlüğü aleyhine 9/8/2007 tarihinde açtığı, eşi Mekiye Yaşar'ın muvafakat ettiği davada, müşterek çocukları Mustafa Yaşar'ın 3/3/1991 olan doğum tarihinin 1/1/1994 olarak düzeltilmesini talep ettiği, mahkemece ay ve güne ilişkin kısmı baki kalmak kaydıyla davanın kabulüne karar verildiği, hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

İncelenen dosyadan, küçük Mustafa Yaşar'ın nüfusa 6/1/1994 tarihinde tescil edildiği görülmüştür. Bir kimsenin doğmadan önce nüfusa tescili mümkün olmadığı halde, doğum tarihinin 3/3/1994 olarak düzeltilmesi nüfus kayıtlarında çelişki meydana getirmektedir.

Hakim, nüfus kayıtlarında düzeltme yapılmasına karar verirken, bu kayıtlar arasında çelişki meydana getirmemek ve hayatın olağan akışına ters düşecek durumlara yol açmamaya özen göstermek zorunda olup, bu hususa uyulmaması usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

Bu itibarla yukarıda açıklanan nedenlerle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün HUMK.'nun 427. maddesi gereğince sonuca etkili olmamak kaydıyla kanun yararına BOZULMASINA ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 28/10/2010 gününde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 17 Aralık 2010 – 27788]

— • —

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararı

FİLİZ UYAN/Türkiye*

Başvuru No. 7496/03
Strazburg
8 Ocak 2009

İKİNCİ DAİRE

USULİ İŞLEMLER

Türkiye Cumhuriyeti Devleti aleyhine açılan 7496/03 no'lu davanın nedeni T.C. vatandaşı Filiz Uyan'ın ("başvuran"), Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne 3 Şubat 2003 tarihinde Avrupa İnsan Hakları ve Temel Özgürlükler Sözleşmesi'nin ("AİHS") 34. maddesi uyarınca yapmış olduğu başvurudur.

Başvuran, İzmir Barosu avukatlarından I.G. Kireçkaya tarafından temsil edilmiştir.

OLAYLAR

I. DAVANIN KOŞULLARI

Başvuran, 1966 doğumludur ve olayların gerçekleştiği tarihte İzmir Buca Cezaevi'nde hapis cezası çekmekteydi.

Başvuran, terör örgütüne üye olmaktan mahkum edilmiş ve yirmi iki yıl hapis cezasına çarptırılmıştır.

12 Kasım 2001'de, cezaevi doktorunun sevk etmesini müteakiben, başvuran jinekolog tarafından ultrason taramasına alınmak üzere, üç erkek güvenlik görevlisi (iki jandarma görevlisi ve bir gardiyan) ve bir bayan gardiyan ile birlikte İzmir-Yeşilyurt Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne götürülmüştür.

Başvuran, hastanede zemin katta bulunan bir muayene odasına alınmıştır. Muayene odasındaki camların alt seviyeleri, zeminden yalnızca 50 cm yükseklikteydi ve camlar korunmamaktaydı. Başvuranın kelepçeleri çıkarılmamış ve erkek güvenlik görevlileri, güvenlik gerekçeleri ile odayı terk etmeyi reddetmişler ve paravanın arkasında bekleyeceklerini belirtmişlerdir. Başvuran, bu koşullar altında muayene edilmeyi reddetmiştir. Dolayısıyla, jinekolog hastanın rızasını alamadığı için ultrason taramasını gerçekleştiremediğini belirten bir sağlık raporu hazırlamıştır.

14 Kasım 2001'de başvuranın yasal temsilcisi, İzmir Cumhuriyet Savcılığı'na başvurarak jandarma görevlilerini ve erkek gardiyanı, görevlerini kötüye kullanmak, keyfi muamele ve başvurana hakaret etmekle suçlamıştır.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

1. Jandarma görevlileri aleyhindeki takibat

15 Kasım 2001'de İzmir Cumhuriyet Savcılığı, suçlanan jandarma görevlileri hakkındaki soruşturma dosyasını ayırmış ve 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun bağlamında İlçe Kaymakamlığı'ndan kovuşturma açma izni istenmesi gerektiğini belirtmiştir.

28 Aralık 2001'de Buca Kaymakamı, başvuranın iddialarının dayanaktan yoksun olduğunu belirterek, jandarma görevlileri aleyhinde takibat başlatılması için yetki vermemiştir.

Başvuran, itiraz etmemiştir ve karar, 30 Ocak 2002'de kesinlik kazanmıştır.

2. Erkek gardiyan aleyhindeki takibat

Sırasıyla 26 ve 27 Kasım 2001'de İzmir Cumhuriyet Savcısı, erkek gardiyanın ve davacı konumundaki başvuranın ifadelerini almıştır.

3 Aralık 2001'de Cumhuriyet Savcısı, gardiyan hakkında takipsizlik kararı vermiştir. Rıza göstermediği için başvuranın muayene edilmediği kaydedilen 12 Kasım 2001 tarihli sağlık raporuna atfen, başvuranın iddialarının dayanaktan yoksun olduğuna karar vermiştir.

29 Temmuz 2002'de Karşıyaka Ağır Ceza Mahkemesi, başvuranın karara itirazını reddetmiştir.

3. Doktor aleyhindeki takibat

Bu süre zarfında, 23 Ocak 2002'de, başvuranın avukatı, erkek güvenlik görevlilerinin odadan çıkmasını ya da başvuranın kelepçelerini çıkarmasını istemeyen doktor aleyhinde İzmir Tabip Odası'na şikayette bulunmuştur.

8 Nisan 2002'de İzmir Tabip Odası, başvurana saygısızca davranmadığına karar vererek doktor aleyhinde cezai takibat başlatmanın gerekli olmadığı sonucuna varmıştır.

Başvuran itiraz etmiştir ve 5 Ekim 2002'de Türk Tabipler Birliği, kararı bozmuştur.

23 Ocak 2003'te İzmir Tabip Odası, dosyayı bir kez daha incelemiş ve etik kuralları gereği erkek güvenlik görevlilerinin muayene odasından çıkması ya da başvuranın kelepçelerini çıkarılması için inisiyatif almadığı için uyardığına karar vermiştir.

HUKUK

I. AİHS'İN 3. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuran, ultrason taraması için hastaneye gittiği süre zarfında insanlık dışı ve alçaltıcı muameleye maruz kaldığından şikayetçi olmuştur. Ayrıca, muamelenin ayrımcılık

teşkil ettiğine ilişkin şikayeti hususunda etkili bir iç hukuk yolunun mevcut olmadığını ileri sürmüştür. Şikayetini, AİHS'nin 3. ve 13. maddelerine dayandırmıştır. AİHM, sözkonusu şikayetlerin, 3. madde açısından incelenmesi gerektiği kanısındadır.

Hükümet, sözkonusu iddialara itiraz etmiştir.

A. Kabul edilebilirlik

Hükümet, başvurunun öncelikle iç hukuk yollarının tüketilmemesi nedeniyle reddedilmesi gerektiğini ileri sürmüştür. Başvuranın, Buca İlçe Kaymakamı'nın jandarma görevlileri hakkındaki 28 Aralık 2001 tarihli takipsizlik kararına itiraz etmediğini iddia etmiştir. Ayrıca, başvurunun altı ay kuralına uyulmaması nedeniyle reddedilmesi gerektiğini ileri sürmüştür. Rıza göstermemesi sonucu muayene edilmediği için başvuranın, AİHS'nin 34. maddesi bağlamında "mağdur" olarak kabul edilemeyeceğini ileri sürmüştür.

AİHM, mevcut davada üç farklı yargılama aşaması bulunduğunu gözlemler. İlk yargılama aşaması, güvenlik nedenleriyle muayene odasından çıkmayı reddeden iki jandarma görevlisine ilişkindir. AİHM, başvuranın Buca İlçe Kaymakamı'nın 30 Ocak 2001'de kesinleşen 28 Aralık 2001 tarihli kararına itiraz etmediğini kaydeder. Dolayısıyla başvurunun, jandarma görevlileri aleyhinde takibat yapılmasına ilişkin bu kısmı, iç hukuk yolları tüketilmediği için AİHS'nin 35. maddesinin 1. ve 4. paragrafları uyarınca reddedilmelidir.

Hükümet'in, altı ay kuralına uyulmamasına ilişkin ikinci itirazı hususunda AİHM, erkek gardiyan aleyhindeki takibatın, Karşıyaka Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararı ile 29 Ocak 2002'de sona erdiğini gözlemler. Taraflar, sözkonusu kararın tebliğ tarihini AİHM'ye bildirmemiştir. Buna rağmen başvuran, İzmir Tabip Odası'nın 23 Ocak 2003 tarihli kararını müteakiben altı ay içerisinde, 3 Şubat 2003'te AİHM'ye başvuruda bulunmuştur. AİHM, başvuranın AİHM'ye başvuruda bulunmadan önce doktor aleyhinde başlatılan takibatın sonucunu beklemesinin makul olduğu kanaatindedir.

Hükümet'in başvuranın "mağdur" statüsüne ilişkin itirazı hususunda AİHM, "mağdur" kelimesi ile 34. madde bağlamında sözkonusu eylem ya da ihmalden direkt olarak etkilenen kişinin ifade edildiğini yineler. Mevcut davada başvuranın şikayeti, kelepçeli ve üç erkek güvenlik görevlisinin gözetiminde olduğu halde jinekolojik muayene için hastaneye götürülmesi sonucu yaşadığı sıkıntıya ilişkindir. AİHM, doktorun sözkonusu muayeneyi yapıp yapmamasının, başvuranın mağdur statüsü üzerinde etkili olmadığı kanaatindedir. Kısaca AİHM, başvuranın itiraz edilen eylemden mağdur olduğu sonucuna varmakta ve Hükümet'in itirazının sözkonusu kısmını reddetmektedir.

Hükümet son olarak, jandarma görevlilerinin muayene odasında bulunmasının güvenlik nedeniyle kanunen gerekli olduğunu çünkü hastanedeki güvenlik düzenlemelerinin yeterli olmadığını ileri sürmüştür. Ayrıca, başvuranın terör örgütüne üye olmaktan mahkum edildiğini ve kaçma riskini ortadan kaldırmak için sıkı güvenlik önlemlerinin alınması gerektiğini belirtmiştir. Hükümet son olarak başvuranın muayeneye edilmeye zorlanmadığını yineleyerek başvurunun gerekçesiz olduğunu ileri sürmüştür. Bu nedenle şikayet, dayanaktan yoksundur.

Ancak AİHS'nin 35. maddesinin 3. paragrafı çerçevesinde şikayetin dayanaktan yoksun olmadığını kaydeden AİHM, ayrıca başka açılardan bakıldığında da kabul edilemezlik unsuru taşımadığını tespit eder. Bu nedenle başvuru, kabul edilebilir niteliktedir.

B. Esas

AİHM, ileri sürülen muamelenin, AİHS'nin 3. maddesi kapsamına dahil olması için yeterince ciddi olması gerektiğini hatırlatır (bkz. *İrlanda/İngiltere*, 18 Ocak 1978, 162. paragraf, A Serisi, no. 25). Ayrıca, kanuna uygun olarak gerçekleştirilen, güç kullanılmayan ya da başvuranın, makul olmayan şekilde kamuda teşhir edilmesine neden olmayan bir kelepçelemenin AİHS'nin 3. maddesi kapsamına giren bir sorunu ortaya çıkarmadığını yineler. Bu hususta, sözkonusu kişinin kaçmasına, kendini veya başkalarını yaralamasına ya da kendine veya başkalarına zarar vermesine ilişkin bir tehlike olup olmadığının belirlenmesi önem taşımaktadır (bkz. *Mouisel/Fransa*, no. 67263/01, 47. paragraf, AİHM 2002-IX; *Raninen/Finlandiya*, 16 Aralık 1997, 56. paragraf, *Hüküm ve Karar Raporları 1997-VIII*; *Tarariyeva/Rusya*, no. 4353/03, 109. paragraf, AİHM 2006-..., ve *Henaf/Fransa*, no. 65436/01, 48. paragraf, AİHM 2003-XI).

AİHS'nin 3. maddesi ayrıca devlete, özgürlüğünden mahrum bırakılan kişilerin, örneğin gerekli tıbbi yardımın sağlanması gibi, fiziksel sağlıklarını koruma yükümlülüğünü getirir (bkz. *Mouisel*, 40. paragraf). Bu yükümlülükte istisna sözkonusu değildir.

AİHM, mevcut davada, başvuranın cezaevi doktoru tarafından ultrason taramasına girmek üzere hastaneye gönderildiğini kaydeder. Sonuç olarak, hastaneye götürülmüş, elleri kelepçelenmiş ve bir bayan, üç erkek güvenlik görevlisi kendisine eşlik etmiştir. AİHM, başvuranın terör örgütüne üye olmaktan ağır hüküm giymesinin, doktorun odasının zemin katta olmasının ve pencerelerde parmaklık bulunmamasının arz ettiği güvenlik riskini kabul eder. Ancak AİHM, uygulanabilir farklı seçenekler bulunduğu halde, başvuranın kelepçelerinin jinekolog tarafından muayene edildiği sırada ısrarla çıkarılmamasının ve konsültasyon sırasında üç erkek güvenlik görevlisinin bir paravanın arkasına geçerek odada bulunmasının, orantısız güvenlik tedbirleri teşkil ettiği kanısındadır. Örneğin, güvenlik görevlileri, odayı yalnızca bayan görevliyi içeride bırakarak ve jandarma görevlilerinden birini, konsültasyon odasının penceresinin önüne yerleştirerek güvenlik altına alabilirdi.

Ancak, jandarma görevlileri, Adalet, Sağlık ve İçişleri Bakanlıkları arasında hapisanelere ilişkin imzalanan protokole uygun davranarak paravan arkasında, doktor ve başvuran arasındaki konuşmayı duyamayacakları bir mesafede durdukları cihetle, doktor ve jandarma görevlileri, dahili mevzuata uygun hareket etmişlerdir. Ayrıca, dahili mevzuata göre, muayeneye engel olmadıkları ve doktor tarafından çıkarılmaları istenmediği sürece kelepçelerin çıkarılmasına gerek yoktur. Bu tür muayeneler geçirmesi gereken ve terörle ilgili suçlardan mahkum edilen tüm tutuklular için katı gerekler mevcuttur. AİHM, sözkonusu katı tedbirlerin, mahkumun arzettiği riske ve gerçekleştirilecek muayenenin türüne bağlı olarak esnek ve daha pratik bir yaklaşıma izin vermediği kanaatindedir. AİHM Hükümet'in, başvuranın jinekolojik muayenesi hususunda sözkonusu tedbirleri gerektirecek kadar katı bir güvenlik riskinin mevcut olduğunu kanıtlamadığı sonucuna varır.

AİHM, muayene gerçekleştirilmemiş olsa bile, yukarıda kaydedilen güvenlik koşullarının, başvuranın utanmasına, sıkıntı duymasına ve onurunun kırılmasına yol sonucuna varır.

Dolayısıyla, AİHS'nin 3. maddesi ihlal edilmiştir.

II. AİHS'NİN 14. MADDESİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI

Başvuran, bayan tutuklu olması nedeniyle ayrımcılığa maruz bırakıldığını ileri sürmüş ve iddiasını, AİHS'nin 14. maddesine dayandırmıştır.

Ancak, kendisine sunulan delilleri göz önüne alan AİHM, dava dosyasında sözkonusu maddenin ihlal edildiğini gösterebilecek bir belgeye rastlamamıştır. Bu nedenle, başvurunun sözkonusu kısmı dayanaktan yoksundur ve AİHS'nin 35. maddesinin 3. ve 4. paragrafları bağlamında reddedilmelidir.

III. AİHS'NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

AİHS'nin 41. maddesine göre:

“Mahkeme işbu Sözleşme ve protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmecî Tarafın iç hukuku bu ihlali ancak kısmen telafi edebiliyorsa, Mahkeme, gerektiği takdirde, hakkaniyete uygun bir surette, zarar gören tarafın adil tazminine hükmeder.”

Başvuran, adil tazmin talebinde bulunmamıştır. Dolayısıyla, AİHM başvurana bu hususta tazminat ödenmesinin gerekli olmadığı kanısındadır.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK, AİHM

1. Oy çokluğuyla, AİHS'nin 3. maddesi bağlamındaki şikayetin kabuledilebilir ve başvurunun kalan kısmının *kabuledilemez olduğuna*;

2. 3'e karşı 4 oyla, AİHS'nin 3. maddesinin *ihlal edildiğine*;

KARAR VERMİŞTİR.

İşbu karar İngilizce olarak hazırlanmış ve AİHM İçtüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. paragrafları gereğince 8 Ocak 2009 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir

— • —

 [İçindekilere dön](#)

KILAVUZ/Türkiye Davası*

Başvuru No: 8327/03

Strazburg

21 Ekim 2008

İKİNCİ DAİRE

USUL

Türkiye Cumhuriyeti aleyhine açılan 8327/03 numaralı başvurunun nedeni T.C. vatandaşı Nihal Kılavuz'un (başvuran) 10 Şubat 2003 tarihinde kendisi ve ölen oğlu Baybars Geren adına Temel İnsan Hakları ve Özgürlüklerini güvence altına alan Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AİHS) 34. maddesi uyarınca yapmış olduğu başvurudur.

Başvuran Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) önünde Bursa barosu avukatlarından G. Emek ve Ü. Emek tarafından temsil edilmektedir.

OLAYLAR

I. DAVANIN KOŞULLARI

Başvuran 1948 doğumlu olup Bilecik'te ikamet etmektedir. Başvuran, Bilecik cezaevinde hükümlü iken 24 Kasım 2001 tarihinde yaşamını yitiren 1972 doğumlu Baybars Geren'in annesidir.

A. Davanın gelişimi

Baybars Geren, 1 Ekim 1999 tarihinde kimlik kontrolü sırasında güvenlik güçlerine direnmek suçundan yakalanmış, Pazaryeri cezaevi 1 nolu koğuşuna yerleştirilmiş ve hakkında dava açılmıştır.

56 günlük tutukluluğu sırasında, cezaevi personeli tarafından dengesiz olarak nitelendirilen davranışlarda bulunmuş; diğer tutuklularla devamlı tartışmış ve tahliye edilme umuduyla kasıtlı olarak havalandırma deliklerine vurarak kolunu kırmıştır. Tutukluluk halinin sona ermesine birkaç gün kala, Pazaryeri cezaevi savcısı, başvurunu çağırarak oğlunun sorunlarını bildirme ihtiyacı duymuş ve uykusuzluk sorunu olan oğlunun zehirlenme kuşkusuyla yemek yemeyi reddettiğini kendisine iletmiştir.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

Savcı, 25 Kasım 1999 tarihinde, Geren'i Eskişehir Devlet Hastanesi'nin psikiyatri servisine göndermiştir. Doktorlar, ilgili şahsın iştahsız olduğunu, uykusuzluk sorunu olduğunu, tedirgin ve kuruntulu görüldüğünü ve asabi davranışlara meyilli olduğunu tespit etmişlerdir. Sonuç olarak doktorlar, şizofrenin tipik belirtisi olan « aşırı paranoid taşkınlık » denilen ölçüsüz davranış sendromu teşhisi koymuşlardır. Hastaneye yatırılan Geren, antikolinerjik ve nöroleptik ilaçlarla tedavi altına alınmıştır.

Geren 29 Kasım'da hastaneden taburcu edilmiştir. Kendisiyle ilgilenen psikiyatr R.A.'ya göre, Geren'in muzdarip olduğu şizofreni türü, hızlı ilerleme riski taşımaktaydı. Bununla birlikte psikiyatr, hapiste kalmasında bir sakınca olmadığını, ancak tedavisine devam etmek gerektiğini, aksi takdirde durumunun kötüleşeceğini rapor etmiştir.

9 Aralık 1999 tarihinde Geren, Bozüyük Ağır Ceza Mahkemesi tarafından altı ay bir gün hapis cezasına mahkûm edilmiştir.

Geren, 3 Ocak 2000 tarihinde, temyize başvurmuştur.

Bu dava devam ederken Geren, Devlet'e 15.000 Alman markı ödemek suretiyle, 13 Temmuz ile 13 Ağustos 2000 tarihleri arasında kısa dönem bedelli askerlik yapmıştır. Söz

konusu dönemde askere çağırılanların doktor muayenesi kayıtlarına göre, Geren, beş defa dispensere gitmek için talepte bulunmuş, ancak sadece üç sefer gitmiştir.

Geren'in mahkûmiyeti 30 Mayıs 2001 tarihinde kesinleşmiş ve 13 Kasım'da Pazaryeri cezaevine teslim olmuştur.

Geren, 21 Kasım tarihine kadar on dört mahkumla birlikte 1 nolu koğuşta kalmıştır. O gün saat 16:30 sıralarında, parmaklıklar ardından bağırma başlamış ve tutukluluğu sırada tanıdığı bazı sanıkların kendisine kin beslediğini ileri sürerek, tek başına bir hücreye alınmasını talep etmiştir.

Saat 17.15 sıralarında, cezaevi savcısı E.K. bu talebi yerine getirmiştir.

22 Kasım 2001 günü sabahı saat 03.30 sıralarında Geren, C.Ö. ve Ü.Y. isimli gardiyanları çağırarak bu defa üşüdüğü gerekçesiyle 4 nolu koğuşa çıkmak istediğini söylemiştir. Gardiyanlar, sekiz kişiyi barındıran 4 nolu koğuşun sözcüsü A.C. isimli mahkumla konuştuktan sonra, bu isteğini yerine getirmişlerdir.

Yirmi dakika sonra, yatağına çıkmak istemeyen ve diğerlerinin uyumasını engelleyen Geren ile A.C. arasında kavga çıkmıştır. Bu kavga sırasında Geren A.C.'ye kafa atmış, ancak kimse bu iki kavgacıyı ayırma teşebbüsünde bulunmamıştır. Gardiyan C.Ö. ve Ü.Y. kavga edenleri ayırdıktan sonra onları bürolarına götürmüşlerdir. Ancak orada tekrar arbede çıkmış ve A.C. eline geçirdiği demir ateş karıştırıcısı ile Geren'in kafasına vurmuştur.

Gardiyanlar Savcı E.K.'ya verdikleri ifadelerinde olayların gelişimini teyid etmiş, 4 nolu koğuşta kalan beş mahkum da sorguları sırasında aynı yönde ifadelerle Geren'in koğuşa gelir gelmez – devamlı kendi kendine konuşarak- dikkatleri üzerine çektiğini ve davranışlarının kompülsif ve endişe verici olduğunu beyan etmişlerdir.

Geren ve A.C.'nin karşılıklı olarak şikâyetçi olmamaları dolayısıyla olay kapanmıştır.

Savcı E.K., Geren'in «psikolojik sorunları» dolayısıyla hapishane hayatına alışmadığı, diğer mahkumlarla uyum sağlayamadığı ve bu şartlarda «hem kendisinin hem diğer şahısların» hayatını tehlikeye atma riski olduğu gerekçesiyle Bilecik cezaevine nakledilmesini talep etmiştir.

Naklinden önce Geren, saat 05:45 sıralarında, Pazaryeri sağlık merkezi nöbetçi doktoru A.G.D. tarafından yapılan muayenesi sırasında alnında sert bir cisimle vurma sonucu oluşan bir şişlik tespit edilmiştir. Doktor A.G.D. raporunda, ilgili şahsın «psikolojik sorunları olması dolayısıyla, gözetim altında tutulması» ve uygun bir hastanede yeniden muayene edilmesi gerektiğini belirtmiştir. Doktor A.G.D. tarafından hazırlanan 169 nolu tıbbi raporda, yeniden muayene edilme gerekliliği ile ilgili olarak «acil» ibaresi kullanılmamıştır. Bu rapor, Geren'in özel dosyasına konulmuştur.

Aynı gün saat 16.00 sıralarında Bilecik Cumhuriyet Savcısı, «psikolojik sorunları» yüzünden Geren'in dengesiz davranışlar sergilediğini belirterek, Bilecik cezaevine konmasına

izin vermiştir. Geren, söz konusu cezaevi doktorunun beş gündür hastalık izninde olması dolayısıyla bu cezaevine kabul edilmeden önce muayene edilememiştir.

Cezaevi idaresi, Geren'i nezaret hücresi diye bilinen 3 nolu hücreye yerleştirme kararı almıştır. Kaydı yapılırken belirgin hiçbir ruhsal bozukluk emaresi göstermediği gerekçesiyle, cezaevinin iç tüzüğüne uygun olarak, kemerini üzerinde taşımasına ve hatta hücrede bir çarşaf bulundurmasına izin verilmiştir.

23 Kasım 2001 tarihinde savcı E.K., Geren ve A.C.'ye bir ay ziyaret yasağı öngören disiplin cezası vermiştir.

Pazaryeri ceza infaz hakimi, aynı gün Geren'in 30 Kasım 2001 tarihinden itibaren şartlı tahliyesini önermiştir.

B. Geren'in ölümü

24 Kasım 2001 günü sabah saat 03:30 teftişi sırasında Ö.Ş.Z. ve M.A.K. isimli gardiyanlar, 1 nolu hücrede oruç tutan R.R. isimli mahkûma yemeğini vermek üzere başgardiyan K.A.'dan nezaret hücrelerinin anahtarlarını istemişlerdir. Bu amaçla oraya girdikleri zaman, Geren'in ayakları yere değer vaziyette kemerinin yardımıyla boynundan parmaklıklara asılmış cansız bedeniyle karşılaşmışlardır. Gardiyanlar E.G. ve K.A. olay yerine intikal etmişler, K.A. derhâl müdür yardımcısı E.E.'ye haber vermiştir. Müdür yardımcısı da hemen cezaevi müdürü ile savcı yardımcısını bilgilendirmiştir. Olay yerinde hemen tutulan ilk tutanağa göre, iki gardiyan, olay yerinde hiçbir anormal durum fark etmediklerini beyan ederken, R.R. isimli mahkûm da hiçbir şey duymadığını ifade etmiştir.

C. Daha sonra yürütülen hukuki ve idari işlemler

1. Cezaevi personeline karşı yürütülen disiplin işlemi

Geren'in ölümünden sonra, Bilecik cezaevi müdürü E.İ., yardımcısı E.E.'nin emrindeki görevliler ile gardiyanlar K.A., Ö.Ş.Z., E.G. ve M.A.K.'nın olayın meydana gelişinde hataları olup olmadığını ortaya çıkarmak amacıyla bir idari soruşturma başlatmıştır.

Müdür E.İ., 15 Ocak 2002 tarihinde, elinde bulunan bilgilere dayanarak astları hakkında disiplin cezası verilmesinin gerekli olmadığına karar vermiştir.

Bilecik savcılığı önünde bu karara itiraz etme imkânı bulunduğu halde, kimse bu yola başvurmamıştır.

2. Ölümün meydana geliş şartlarına ilişkin yürütülen cezai işlem

Olaydan hemen sonra, saat dört sularında, Bilecik Cumhuriyet Savcısı, nöbetçi doktor K.M.B. ve Bilecik Adliye Sarayı'nda görevli Ü.Ş. ile birlikte ölüm sonrası inceleme işlemi gerçekleştirmek üzere olay yerine gelmiştir. Hücrede hiçbir fiziki boğuşma izine rastlanmamıştır.

Cesedin yüzeysel incelemesinde, 1,82 m. boyunda olduğu, sağ kaşın üzerinde 5 x 5 cm boyutunda bir yara izi ile hemen altında 1 x 2 cm boyutunda en az üç günlük başka bir yara izi bulunduğu, dilin morarmış ve ısırılmış olduğu ve sperm sızıntısı bulunduğu gözlemlenmiştir.

Asılma izleri, alt çene kemiği altından geçerek ensenin üst kısmında yerden 1,54 cm mesafede bulunan düğüme doğru ilerlemektedir. Elle yoklandığında boyunun kırıldığı ve larenks kıkırdaklarının koptuğu anlaşılmaktadır. Kol ve bacaklarda, sol elin üzerinde 1 x 5 cm

ve sağ elin üzerinde 1 x 3 cm boyutunda üç günlük eski lezyonlar görülmektedir. Bunlar dışında, bedende hiçbir zehirlenme veya kurşun ya da bıçak yarası izine rastlanmamıştır.

Bacaklarda yatay morlukların gözlemlendiğini ve parmakların etli kısmında siyanoz bulunmamasını değerlendiren doktor, ölümün üç ila altı saat önce bulber ve meduller lezyonlarla boğulma sonucu gerçekleştiğine karar vermiştir. Burada söz konusu olan, tipik bir «tamamlanmamış asılma» olayıdır.

Ölüm sebebinin kesin olarak tespit edildiğine karar veren savcı, klasik otopsi talimatına gerek görmemiş ve cesedin Bilecik Devlet Hastanesi morguna nakledilmesine izin vermiştir.

Yine 24 Kasım 2001 günü, Bilecik Cezaevi müdür yardımcısı E.E., gardiyanlar E.G., Ö.Ş.Z. ve M.A.K. ile başgardiyan K.A.'nın ve aynı zamanda R.R. ve H.B. isimli mahkûmların tanıklıklarına başvurmuştur. Ö.Ş.Z. ve M.A.K. nezaret hücrelerinin nöbetini gece yarısı devraldıklarını; yoklama yapılırken herşeyin normal görüldüğünü, 15 ila 30 dakika aralıklarla ve nöbetleşe bir şekilde teftişlerini yaptıklarını ve saat 3.30'daki geçişlerinde cesetle karşılaştıklarını ifade etmişlerdir. Mahkûm R.R., kendi kaldığı hücre ile mağdurun kaldığı hücre arasındaki 2 nolu hücrede kimsenin olmadığını beyan etmiştir. R.R., ayrıca Geren'in geldiği gün hiç konuşmadığını söylemiştir. Ertesi gün, kendi kendine konuştuğunu duyduğunu ve olayın meydana geldiği günden bir gün önce bunalımda olduğunu haykırdığını, kendi kendine annesinin ziyaretine gelip gelmeyeceğini veya normal koşullara çıkarılıp çıkarılmayacağını sorduğunu ifade etmiştir. Olayın meydana geldiği gün, gece yarısına doğru, yatmadan önce müteveffayla biraz laflamışlardı. R.R., üzücü olayı gardiyanların saat 3.30'da kendisine yemek vermek için geldiklerinde öğrendiğini, o zamana kadar garip hiçbir şey duymadığını belirtmiştir.

5 nolu hücrede kalan mahkûm H.B., ifadesinde, gece yarısı yoklaması yapıldıktan hemen sonra yattığını ifade etmiştir. Savcı A.D. tarafından yeniden sorgulanan bu mahkûm,

ifadesinde, gece yarısından itibaren gardiyanların panik içerisinde kendisini uyandırdığı ana kadar hiçbir gürültü veya insan çığılığı duymadığını beyan etmiştir.

Ertesi gün savcı, müteveffaya 21 Kasım 2001 tarihinde yapılan son ziyaretle ilgili gardiyan Y.Ö.'den bilgi almıştır. Y.Ö., bir önceki gün, başvurana oğlunun midesiyle ilgili sorunları için Pazaryeri sağlık merkezi doktoru İ.K. tarafından düzenlenen reçeteyi verdiklerini, ancak başvuranın bunların oğlunun rahatsızlığıyla alakalı olmadığını ve önce kendi doktorlarına danışması gerektiğini söyleyerek, reçetede yazılı ilaçları satın almayı reddettiğini ifade etmiştir.

Cezaevi müdürü E.İ. tarafından Geren'in kişisel dosyası üzerine başvuranın hücresinde intihar ettiği, cezaevi personelinin bir ihmalinin veya kasıtlı bir eyleminin bulunmadığı şeklinde not düşmüştür.

26 Kasım 2001 tarihinde, Pazaryeri Ağır Ceza Mahkemesi, ölümünden sonra alınan karar niteliğinde, Geren'in 30 Kasım 2001 tarihinde şartlı tahliyesine hükmetmiştir.

26 Aralık 2001 tarihinde müdür E.İ., Bilecik savcılığına yazdığı cevapta, dosyasında yer alan doktor raporundaki tavsiyeler doğrultusunda Geren'in daha yakından izlenebilmesi için nezaret hücresine alındığını, zira ilgili şahsın diğer mahkûmların fiziksel bütünlüğünü

tehlikeye sokan saldırgan psikolojik davranışları yüzünden bu cezaevine nakledildiğini belirtmiştir.

Bilecik Cumhuriyet Savcısı, 31 Aralık 2001 tarihinde, resen başlatılan soruşturma çerçevesinde takipsizlik kararı vermiş ve elindeki bilgiler ile Geren'in psikolojik sorunları olduğunu belgeleyen « tıbbi raporları » dikkate alarak, müteveffanın başkasının müdahalesi olmaksızın kendi kendini öldürdüğü sonucuna varmıştır.

Temyize açık olan bu kararın müteveffanın ailesine tebliğ edildiğini gösteren herhangi bir belge bulunmamaktadır.

3. Başvuranın şikâyetleri ve Adalet Bakanlığı'nın talebi üzerine açılan dava

Başvuran, hüküm hakkında bilgi sahibi olduktan sonra Adalet Bakanına başvurarak Pazaryeri ve Bilecik cezaevi savcıları ile yöneticilerinden şikâyetçi olduğunu bildirmiştir. Başvuran, aynı şikâyet dilekçesini Bursa'daki İnsan Hakları Derneği'ne de göndermiştir.

Başvuran şikâyetinde, oğlunun sağ iken « aşırı paranoid taşkınlık » teşhisiyle ilaçlı tedavi gördüğünü hatırlatmaktadır. Oysa, 20 Kasım 2001 tarihinde, bir cezaevi gardiyanı kendisini arayarak oğlunun psikiyatrik hastalıklarıyla alakası olmayan öksürük için *Sekrol*, reflü için *Rennie* ve *Akset* gibi ilaçları getirmesini istemiştir. Ertesi gün ziyaretçi odasında, başvuran, oğlunun depresif halinin bariz bir şekilde nüksettiğini gördüğünü, ancak ısrar etmesine rağmen, savcının önce psikiyatrik raporun iletilmesini ve daha sonra teşhisi koyan psikiyatrin dinlenmesini isteyerek, oğlunun hastaneye kapatılmasını reddettiğini ifade etmektedir.

Başvuran, 22 Kasım günü sabah saat 5 sularında, oğlunun kendisini öldürecekleri düşüncesine kapılarak panik içerisinde ona art arda iki kez telefon açtığını belirtmektedir. Bunun üzerine başvuran, kardeşiyle birlikte derhâl cezaevine gittiğini, ancak idarenin Geren'i

görmelerine izin vermediğini ifade etmektedir. Bu durum karşısında yine bu ikili, savcının istediği psikiyatrik raporun bir suretini almak için Eskişehir Devlet Hastanesi'ne gitmişler, ancak ilgili savcılığın resmi talebi olmadığı gerekçesiyle bu istekleri de reddedilmiştir. Pazaryeri cezaevine geri dönen başvuran, oğlunun Bilecik cezaevine nakledileceğini öğrenmiştir. Cezaevi sorumluları kendisine her şeyin daha iyi olacağı teminatını vermişlerdir.

Adalet Bakanlığı, 8 Ocak 2002 tarihinde, Bilecik Cumhuriyet Savcısı'ndan (« Cumhuriyet Savcısı ») bir soruşturma başlatması, başvuranın şikâyetlerinin dinlenmesi ve ayrıca olayların ve suçlanan görevlilerin olası sorumluluklarının belirlenmesi talimatını vermiştir.

Cumhuriyet savcısı, 16 Ocak'ta başvurunu sorgulamıştır. Bu görüşmede başvuran 21 Kasım 2001 tarihinde yaptığı son ziyaret sırasında ve Pazaryeri cezaevinde geçen tüm süre içerisinde tanık olduklarını anlatmış ve sorumluların oğlunun derhâl hastaneye yatırılmasını veya en azından yakın izlemeye alınmasını hiç düşünmediklerini dile getirmiştir. Başvurana göre ne olursa olsun, oğlunun kemerini yanında bulundurmasına asla izin verilmemeliydi.

Ertesi gün, Cumhuriyet savcısı, cezaevi müdür yardımcısı E.E.'yi dinlemiştir. E.E., öncelikle Geren'in Bilecik cezaevine geliş şartlarını dile getirmiştir. Daha sonra, gece yarısı

yoklaması sırasında ilgili şahsın intihar etme eğiliminde olduğunu gösterecek hiçbir anormal davranışta bulunmadığını eklemiş, ailesinin de kendisinin ruhsal durumunun bu denli bozuk olduğu hakkında cezaevi idaresini uyarmadığını, aksi takdirde nakil esnasında alışlagelen önlemlere ilaveten, bu davada olması gerektiği gibi, diğer önlemlerin de alınacağını beyan etmiştir. Olaydan hemen sonra sorgulanan diğer iki mahkûmun hiçbir şey duymadıkları yönünde ifade verdiklerini hatırlatan E.E., cezaevi personelinin bu olayda hatalı davrandığını iddia etmenin mümkün olamayacağını savunmuştur.

Yine 17 Ocak 2002 tarihinde, Cumhuriyet savcısı Geren'in hangi şartlarda vatani görevini yerine getirdiğini öğrenmek, 22 Kasım 2001 tarihli psikiyatri raporunu ve müteveffanın ettiği telefonların listesini elde etmek için birçok idari makama yazılar göndermiştir. Özellikle, Eskişehir Devlet Hastanesi'nden Geren'e konulan tam teşhisin bildirilmesini istemiş, hastalığının kendine has belirtilerini ve bu belirtilerin ne zaman ortaya çıktığını, hastanede tedavi gördükten sonra iyileşip iyileşmediğini ve bu hastalığın hapis hane hayatıyla uyumlu olup olmadığını sormuştur.

Diğer taraftan, Pazaryeri savcısı Cezaevi idaresinden, olayla ilgili yürütülen disiplin soruşturması ile idari soruşturmaların dosyalarını, 20-23 Kasım 2001 tarihleri arasındaki dönem için gardiyan listesi kayıtlarını, müteveffanın hapsedildiği koşulların ve hücre arkadaşlarının listesini ve müteveffanın özel eşyalarının dökümünü istemiştir. Cumhuriyet savcısı, ayrıca müteveffanın kaç defa cezaevi doktoru tarafından muayene edildiğini, kendisine hangi ilaçların yazıldığını ve gardiyanlara ait sabit telefonu nasıl kullanabildiğini sormuştur.

Cumhuriyet savcısı, son olarak Bilecik cezaevi idaresinden, cezaevine girmeden önce müteveffanın bir doktor muayenesinden geçirilip geçirilmediğini, hangi amaçla nezaret hücresine yerleştirildiğini ve niçin kemerinin kendisinde bırakıldığını izah etmelerini istemiştir. Bunlara ilaveten Cumhuriyet savcısı, 23 ile 24 Kasım 2001 tarihlerinde görevli

olan gardiyanların listesini de istemiş, ailesinin onun ruh hastalığıyla ilgilenilmesini gerçekten isteyip istemediğini açıklamalarını talep etmiştir.

Pazaryeri ve Bilecik cezaevi savcıları, 21 Ocak 2002 tarihinde gerekli bilgileri vermişlerdir.

Pazaryeri Cezaevi savcısı özellikle 22 Kasım 2001 günü saat 04:43 sularında C.Ö. ve Ü.Y. isimli gardiyanların A.C.'yi hücresine götürdükleri sırada Geren'i bir an yalnız bıraktıklarını ve Geren'in annesiyle konuşmak için gardiyanların kullandığı sabit telefona o zaman ulaştığını ifade etmiştir.

Bilecik Cezaevi savcısı ise, Geren'in cezaevine girmeden önce, kişisel dosyasında daha önceki doktor raporları bulunduğu için yeniden doktor muayenesinden geçirilmediğini ifade etmiştir. Nezaret hücresine yerleştirilmeden önce ilgili şahıs, mevzuata uygun olarak kendisine sorulduğunda «hiçbir tıbbi sorunu olmadığını» beyan etmiştir, ailesi de hiçbir şekilde onun ruhsal sorunları olduğunu bildirmemiştir. Savcı, kemerle ilgili olarak, mahkûmların kemerlerini taşımasına izin veren 005808 sayılı bakanlık kararına atıfta bulunmaktadır.

Yine 21 Ocak 2002 tarihinde, Cumhuriyet savcısı başgardiyen K.A.'yı sorgulamıştır. Kendisi, müteveffayı canlı olarak en son saat 23.50 civarında gördüğünü, o anda her şeyin normal görüldüğünü ifade etmiştir. K.A. ayrıca, çalıştıkları kuruluştaki nezaret koğuşundaki hücrelerin parmaklıklı olduğunu, izdihamı önlemek ve diğer mahkûmları rahatsız etmemek amacıyla bu koğuşun giriş kapısının daima kapalı tutulduğunu ve ihtiyaç duyulduğunda iç mahalın gözetimini yapmak için « sözkonusu kapının hava deliklerinden bakıldığını » belirtmiştir.

Ertesi gün, Cumhuriyet savcısı, Geren'in tutuklu bulunduğu dönemde Pazaryeri cezaevi savcısı olan M.K.'yı dinlemiştir. M.K., bu kuruluştaki görevini yerine getirirken, ruhsal sorunu olan bir kimseyi görmediğini ifade etmiştir. Bu dönemde, ne Geren'in, ne gardiyanların kendisine böyle bir endişeden söz ettiklerini belirttikten sonra, yalnızca koğuş arkadaşlarının söylediklerine göre, Geren'in kendi kolunu kendisinin kırdığı olaydan sonra ağır bunalım anları yaşadığını ve hapisane ortamına katlanamadığını ifade etmiştir.

M.K. ayrıca, oğlunun babasızlıktan kaynaklanan sorunlarıyla ilgili olarak başvurularla konuştuklarını ve hatta bu yüzden ilgili şahsın Eskişehir Devlet Hastanesi psikiyatri bölümüne sevk edilmesini emrettiğini belirtmiştir.

Cumhuriyet savcısı, R.R. ve H.B. isimli mahkûmları bir kez daha sorgulamıştır. Bu sorgulamada H.B., R.R.'nin aksine, nezaret koğuşunda kaldığı günlerde müteveffayla hiç konuşmadıklarını ifade etmiş, Geren'in sık sık yemek tepsinine hiç dokunmadan koridora bırakmasının dikkatini çektiğini söylemiştir. R.R.'ye hiçbir şey yiyemediğini söylediğini belirten H.B., ayrıca gece yarısından saat 3.30'a kadar şüpheli hiçbir şey duymadığını da beyan etmiştir.

Müteveffayla daha önce birkaç kelime konuşmuş olan R.R., ölümünden bir gün önce onun kendi kendine konuştuğunu ve normal koğuşlara ne zaman nakledileceğini ve annesinin ne zaman ziyaretine geleceğini sorduğunu duyduğunu ifade etmiştir. Bazen Ayhan isimli

birinden bahsettiğini söyleyen R.R., olayın gerçekleştiği gece saat 00.15 sularında, koğuşta bir gürültü duyduğunu, bunun üzerine Geren'in düştüğünü söylediğini belirtmiştir. R.R., kitap okuduğu için geç saatlere kadar uyanık kaldığı halde bu gürültünün duyduğu son gürültü olduğunu ve ceset bulunana kadar başka bir ses duymadığını açıklamıştır.

R.R. ayrıca, gardiyanların koğuşun giriş kapısındaki hava deliklerinden bakarak 3 nolu hücreyi görmelerinin madden mümkün olmadığını, zira oradan sadece 1 nolu hücrenin görülebildiğini ifade etmiştir.

Cumhuriyet savcısı, 23 Ocak günü gardiyan Ö.Ş.Z.'yi dinlemiş ve o da daha önce söylediklerini tekrarlamıştır.

Cumhuriyet savcısı ayrıca H.G. ve Y.P. isimli tutukluları da dinlemiştir. Olayın geçtiği dönemde nezaret koğuşunda yemek servisi yapmakla görevli olan H.G., Geren'in yemeklerini bitirip bitirmediğini bilmediğini, zira kurallara uygun olarak tepsinini daima temizlenmiş vaziyette geri verdiğini ve verirken de hiçbir şey söylemediğini ifade etmiştir. H.G., ayrıca, üzücü olayın meydana geldiği gece R.R.'ye iftar yemeğini vermek üzere girdiğinde onun henüz yatmadığını belirtmiştir.

Pazaryeri Cezaevinde Geren'in yanında kalan mahkumlardan biri olan Y.P. de kendi ifadesinde, onun sadece bisküvi, süt ve maden suyu ile beslendiğini ve verilen yemekleri yemediğini anlatmıştır. Kendisinin açığa vurmadığı bazı sorunlarla pençelediğini ve kompulsif davranışlara sahip olduğunu ifade etmiştir.

Aynı gün, Cumhuriyet savcısı, Geren'in kesin ölüm şartlarının doğrulanması amacıyla klasik bir otopsi yapılmak üzere cesedin mezardan çıkarılmasını emretmiştir.

25 Ocak 2002 tarihinde, Bilecik Cumhuriyet savcısı, başvuranın aradığı ve onun arandığı telefon görüşmelerinin tarihlerini bildirmiştir. Buna göre başvuran, cezaevi idaresi tarafından 20, 21 ve 22 Kasım 2001 tarihlerinde sırasıyla saat 23'te, saat 07:49'da ve saat 11:28'de aranmışken, kendisi 11 Kasım 2001 tarihinde, cezaevi savcılarını N.A. ve E.K.yı saat 13:55 ile 20 :23 arası tam beş sefer aramıştır.

Yine 25 Ocak 2002 tarihinde, Cumhuriyet savcısı, Geren'i son kez muayene eden doktor A.G.D.'nin ifadesine başvurmuştur. Tespit ettiği yara izleri dışında, A.G.D., ilgili şahısla ilgili olarak onun « saldırgan ve taşkın davranışlar » sergilediğini ve dengesiz davranışlara sahip olduğunu, ancak psikiyatrik durumunun çok vahim olmadığını, intihar etmesine şaşırıldığını beyan etmiştir.

Cumhuriyet savcısı, ayrıca hükümlüler A.C., C.A. ve E.K.'yı, gardiyanlar Ü.Y., C.Ö., H.C., F.B. ve Y.K.'yı, jandarma karakolundan astsubay L.A.'yı ve Pazaryeri sağlık merkezi ikinci doktoru İ.K.'yı dinlemiştir. A.C. ifadesinde, müteveffayla niçin kavga ettiklerini bir kez daha anlatmıştır. 4 nolu koğuşa geldikten sonra müteveffanın saçma sapan düşünceler ortaya attığını, diğerleriyle birlikte yemek yemeyi reddettiğini, devamlı volta atıp, sigara içtiğini ve kimseyle konuşmadığını, ayrıca her şeyden korktuğunu ve tanımadığı herkesi kendisi için potansiyel düşman olarak gördüğünü ifade etmiştir.

Bu ifadeler C.A. ve E.K.'nin ifadeleriyle desteklenmiştir. E.K. ayrıca, Geren'in cesedinin fotoğraflarında görülen giysilerin A.C. ile kavga ettiği sırada üzerinde olan giysilerle aynı olduğunu belirtmiştir.

Gardiyanlar da kendi cephelerinden, Geren'in çelişkili davranışlarıyla ilgili gözlemlerini ve kendi kendine kolunu kırdığı olay hakkında daha önce verdikleri ifadeleri tekrarlamışlar, müteveffanın A.C. ile olan atışmalarını, diğer mahkumlardan duyduğu endişeleri ve 21 Kasım 2001 tarihinde başvuranın ziyaretiyle ilgili tüm bildiklerini anlatmışlardır.

20 Kasım 2001 tarihinde başvurandan oğlu için satın alması istenen ilaçları yazan doktor İ.K. verdiği ifadede, ilgili şahsı bir defa gördüğünü ve bu görüşme sırasında kendisinde hiçbir psikolojik bozukluk gözlemediğini belirtmiştir.

28 Ocak 2002 tarihinde, Geren'in cesedi mezardan çıkarılmış ve Adli Tıp Kurumu morguna götürülmüştür. Cumhuriyet savcısı, derhâl klasik bir otopsi ameliyatı yapılmasını emretmiştir.

Diğer taraftan, Pazaryeri cezaevinde yatan diğer iki mahkum K.Ö. ve S.S.'nin ifadeleri alınmıştır. Bu şahıslar da yine, Geren ile A.C.'yi karşı karşıya getiren olayın gelişimini doğrulamışlardır.

18 Şubat 2002 tarihinde, Cumhuriyet savcısı, Bilecik cezaevinin gardiyanları E.G. ve M.A.K.'yı tekrar sorgulamış ve kendileri daha önce verdikleri ifadeleri yinelemişlerdir. 1 Mart 2002 tarihinde ifadesine başvurulmuş müteveffanın erkek kardeşi M.A.G., bildiği kadarıyla kardeşinin yargıyla karşı karşıya gelmeden önce hiçbir psikolojik sorunu olmadığını, ancak tutukluluk süresinin sonlarına doğru her şeyden kuşku duymaya başladığını ve ailesini tedirgin ettiğini belirtmiştir.

18 Mart 2002 tarihinde, başvuran, oğlunu öldürdükleri gerekçesiyle Ö.S.Z. ve M.A.K isimli gardiyanlar hakkında Bilecik Savcılığı'na ikinci bir suç duyurusunda bulunmuştur. Aynı zamanda, ilk soruşturmayı yapan savcı A.D.'nin ve *ölüm sonrası* incelemeye katılan görevlilerin de yetkilerini suiistimal ettikleri ve delilleri kararttıkları için mahkûm edilmelerini talep etmiştir.

Başvuran, bir kimsenin tahliyesine birkaç gün kala canına kıymaya karar vermesinin şaşılacak bir durum olduğunu savunmaktadır. Ceset üzerinde gözlemlenen şiddet izlerine dikkat çeken başvuran, 1,82 boyundaki oğlunun 1,54 m yükseklikte sabitlenen bir düğüm sayesinde kendi kendini asabilmesinin imkânsız olduğunu iddia etmektedir. Diğer taraftan, gardiyanların 15 ila 30 dakikalık aralıklarla yoklama yaptıkları kabul edilse bile, intihar olduğu iddia edilen olay saat 03.00 ile 03.30 arası meydana gelmiş olmalıdır, oysa adli tıp raporuna göre ölüm saat 22.30 ile 01.30 arası gerçekleşmiştir.

Başvuran, oğlunun gerçekten intihar ettiği varsayılsa bile, cezaevi idaresinin oğlunu uygun bir biçimde gözetim altında tutmak suretiyle korunmasını sağlayamadığı ve daha da ileri giderek kemerini taşımasına izin verdiği için sorumlu tutulması gerektiğini savunmaktadır.

3 Nisan 2002 tarihinde, Cumhuriyet savcısı, başvuranın erkek kardeşi T.K.'yı dinlemiştir. Kendisi tutuklanmasına kadar yeğeninin hiçbir psikolojik sorun yaşamadığını doğrulamıştır. Ertesi gün yeniden sorgulanan Geren'in erkek kardeşi, daha önceki ifadesini yinelemiştir.

16 Nisan günü Cumhuriyet savcısı tarafından bir kez daha dinlenen başvuran, ifadesinde, özellikle oğlunun hastaneye yatırılması yönündeki talepleri karşısında Pazaryeri ve Bilecik cezaevi savcılarının ilgisiz kalmalarından şikâyetçi olduğunu belirtmiştir. Bununla birlikte, *ölüm sonrası* incelemeyi yöneten savcı A.D. hakkındaki şikâyetini geri çekmiştir.

Cumhuriyet savcısı, 23 ve 30 Nisan 2002 tarihleri arasında, F.A., E.D., K.A., Y.K., S.T., T.D., E.E., E.G. ve S.Y. isimli Bilecik Cezaevi gardiyanlarını sorgulamıştır. Bu kişilerin ifadeleri, ölüm koşullarıyla ilgili yeni bir şey ortaya koymamıştır, zira hepsi olaya karışmadıklarını beyan etmişlerdir. Bunun dışında, cezaevinde çalışan personel sayısının yetersiz olduğunu ve dolayısıyla idarenin nezaret koşuşunu daimi bir gardiyanla kontrol etmesinin mümkün olmadığını belirtmişlerdir. Ayrıca, D koğuşu gardiyanlarının nöbetleşe çalışarak her yarım saatte bir bu koğuşu kontrol etmek zorunda kaldıklarını ifade etmişlerdir. M.A.K. buna ilave olarak, koğuş kapısındaki hava deliklerinden 3 nolu hücrenin

gözetilmesinin mümkün olmadığını vurgulamış, zaten kendilerinin de oraya giremediklerini, zira anahtarların sadece müdür yardımcısında bulunduğunu söylemiştir. M.A.K. ayrıca ifadesinde, bu koğunun genellikle ve tutuklular çağırılmadıkça, her şeyin yolunda olup olmadığını kontrol etmek için onlara belli etmeden ve hava delikleri açılmaksızın dışarıdan, yani koğunun arkasından kulak verilerek gözetlendiğini belirtmiştir.

16 Mayıs 2002 tarihinde, Cumhuriyet savcısı, hapisane arkadaşı R.R.'yi bir kez daha sorgulamıştır. Daha önceki ifadelerini tekrarlayan R.R., arkadaşının intihar ettiğine inandığını belirtmiştir.

24 Mayıs 2002 tarihinde savcı, başvurunu, savcılığa ve bakanlığa yaptığı suç duyurularıyla ilgili olarak dinlemek istemiştir. Başvuran, oğlunun durumu karşısında cezaevi yetkililerinin sergiledikleri vurdumduymaz davranışlardan şikâyetçi olduğunu bir kez daha ifade etmiştir.

Cumhuriyet savcısı, 27 Mayıs ile 6 Haziran 2002 tarihleri arasında, başvuranın *ölüm sonrası* incelemenin yapılmasıyla ilgili şikâyeti hakkında gardiyan Ö.Ş.Z., adli tabip K.M.B. ve Ü.Ş.'yi dinlemiştir. Hepsi, haklarındaki suçlamaları reddetmişler ve müdahalelerinin kurallara uygun olduğunu ve o sırada klasik otopsi yapılmasını gerektirecek bir durumun gözlemlenmediğini ifade etmişlerdir.

Adli Tıp Kurumu, 29 Mayıs tarihli klasik otopsi raporunu, 12 Haziran 2002 tarihinde savcılığa iletmiştir. K.M.B.'nin tespitlerini doğrulayan ve gerekli tüm araştırmalar yapıldıktan sonra düzenlenen bu raporda, sol kemer altında görülen iz haricinde herhangi bir zehirlenme belirtisine veya darp ve cebir izine rastlanmadığı, ölümün asılma yoluyla intihar sonrası gerçekleştiği belirtilmektedir.

13 Haziran 2002 tarihinde, Cumhuriyet savcısı, yapılan soruşturmalar hakkında 31 Aralık 2001 tarihinde çıkan takipsizlik kararını doğrulayan sonuç raporunu Adalet Bakanlığı'na bildirmiştir. Savcı, özellikle Geren'in 23 Kasım 2001 tarihinde ön muayeneden geçirilmeden Bilecik cezaevine kabul edilme sebebini, cezaevi doktorunun hastalık izninde olmasına ve nöbetçi doktor getirtmek için yeterli zaman bulunmamasına bağlamış, ayrıca Geren'in hiçbir zaman bir doktora görünmeyi talep etmediğini bildirmiştir. Üstelik, Pazaryeri idaresi, cezaevine ilaçları olmadan gelen ilgili şahsın psikiyatrik sorunlarıyla ilgili olarak gerektiği gibi uyarılmamıştır. Diğer taraftan, A.G.D.'nin vermiş olduğu yegâne sertifikada « acil » ibaresi bulunmuyordu. Ayrıca, Adalet Bakanlığı'nın onayı olmadan ilgili şahsın cezaevi dışındaki bir hastane ortamına sevk edilmesi sağlanamazdı, böyle bir onayın alınması için gereken zaman göz önüne alındığında, tüm girişimlerin bu trajediyi önlemeye yeterli olamayacağı da açıktır.

Cumhuriyet savcısı, buradan yola çıkarak 14 Haziran 2002 tarihinde, bu davada ihbar edilen gardiyanlar hakkında kamu davası açılmasının gerekli olmadığına hükmetmiş ve ilgili kişiler için takipsizlik kararı almıştır. E.K., N.A. ve A.D. isimli savcılar hakkındaki dava ise düşmüştür.

Başvuran, cezai müeyyide istemlerinde ileri sürdüğü gerekçeleri yineleyerek Eskişehir Ağır Ceza Mahkemesi önünde bu karara itiraz etmiştir. 30 Temmuz 2002 tarihinde, bu başvuru reddedilmiş ve konuyla ilgili karar 8 Ağustos 2002 tarihinde tebliğ edilmiştir.

Yine 30 Temmuz 2002 tarihinde, Adalet Bakanlığı Ceza Davaları Müdürlüğü, başvurana gönderdiği cevap yazısında üç savcı hakkında herhangi bir adli işlem başlatılamayacağını bildirmiştir.

D. Hapishane arkadaşı R.R.'nin daha sonraki ifadeleri

Bu arada tahliye edilen eski hapishane arkadaşı R.R., 24 Aralık 2002 tarihinde, *Star TV* kanalındaki bir televizyon programına katılmıştır. Bu programda, kendisinin bir cinayete tanık olduğunu söylemiştir. Televizyon yayınında, R.R.'nin kameramanlar eşliğinde başvuranın evine gittiği görüntülenmiştir. R.R. televizyonculara olanları anlatırken, aslında müteveffanın M.A.K., Ö.Ş.Z., E.G. ve K.A. isimli gardiyanlar tarafından öldürüldüğünü ve o ana kadar aynı sonu paylaşmaktan korktuğu için bu şüpheli ölüm hakkında konuşmadığını söylemiştir.

Kısacası R.R., daha önce mecburiyet karşısında verdiği ifadelerin doğru olmadığını, olayın gerçekleştiği gece uyumadığını, dört gardiyanın arkadaşını dövdüğünü duyduğunu ve en son olarak da boğulan bir kişinin iniltilerini işittiğini söylemekteydi. R.R.'ye göre, olaya karışan şahıslar daha sonra ölü bedeni asmak suretiyle intihar süsü vermişlerdi.

R.R., 15 Ocak 2003 tarihinde yakalanmış ve tutuklanmıştır.

3 Şubat 2003 tarihinde, Bilecik Cumhuriyet savcısı, medya yoluyla iftira atmak, şantaj yapmak ve sahte ihbarda bulunmak suçlarından R.R. hakkında dava açmıştır. R.R.'nin uyruksuz ve sabikalı bir sahtekâr olduğuna dikkat çeken savcı, verdiği kararın gerekçesi olarak, kendisinin tuhaf ve uydurma söylemleriyle tanındığını, örneğin bir defasında kendisinin erselik ve milyarder Bill Gates'in babası olduğunu iddia ettiğini öne sürmüştür. Televizyon ekranlarına çıkana kadar böyle bir olayı hiçbir zaman adli makamların önüne taşımamış olan bu kişi, programdan sonra kaybolmuştur. Ortaya attığı iddialar yüzünden dört gardiyanın aileleri çeşitli tehditlere, göz korkutmalarına maruz kalmışlar ve üstelik gereksiz yere açılan ikinci bir adli soruşturma dolayısıyla sıkıntılı günler yaşamışlardır. Aslında R.R., televizyona çıkmadan önce Bilecik'e gelmiş, cezaevi personeliyle görüşmek istemiş ve daha

sonra «Baybars [Geren] ailesi beni ifademi değiştirmeye ikna etmeye çalışıyor ve bunun için bana para teklif ediyor, ya siz benim için ne yapabilirsiniz?» tarzındaki sözlerle üstü kapalı olarak tehdit ettiği gardiyan K.A. ile ısrarla konuşmak istemiştir.

17 Nisan, 1 ve 3 Temmuz ve 12 Ağustos 2003 tarihli duruşmalar sırasında hakimler tarafından dinlenen davacı ve tanıklar, ifadelerini yinelemişler ve Geren'in ölümüyle sonuçlanan olaya hiçbir şekilde bulaşmadıklarını ifade etmişlerdir.

R.R., 9 Mart 2004 tarihinde Bilecik Ceza Mahkemesi önüne çıkmıştır. R.R. Baybars Geren'in M.A.K., Ö.Ş.Z., E.G. ve K.A. tarafından asıldığı izleniminde olduğunu, doğrudan bir şey görmediğini, ancak o gece hücrelerin bulunduğu bölümde bir gardiyanın görevli olduğunu, ancak diğerlerinin de girip çıktığını, Baybars Geren'in intihar ettiğini düşünmediğini, televizyon programına çıkmak için para almadığını belirtmiş ve hapishane görevlileri ile görüşerek para istediği iddiasını reddetmiştir.

R.R., 10 Mart 2005 tarihinde tahliye edilmiştir. Bilecik Ceza Mahkemesi 18 Eylül 2007 tarihinde R.R.'yi hakkındaki şantaj yapmak ve iftira atmak suçlamalarından beraat

ettirmiş, yalan ihbarda bulunmaktan suçlu bularak hapis cezasına çarptırılmış ve daha sonra bu ceza 1.800 YTL para cezasına çevrilmiştir.

Bu karar, tarafların temyize gitmemesi üzerine 5 Şubat 2008 tarihinde kesinleşmiştir.

HUKUK

I. AİHS’NİN 2. VE 3. MADDELERİNİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuran, oğluyla ilgili davanın etkili bir soruşturma yapılmadan hatalı bir şekilde intihar olayı şeklinde sonuçlandırıldığını iddia etmektedir. Ona göre, Geren gardiyanları tarafından öldürülmüştür.

Ayrıca müteveffanın intihar ettiği varsayılsa bile, bu trajediyi önleme çabasını göstermeyen Devlet görevlilerinin sorumluluğu bulunmaktadır.

Bu konuyla ilgili olarak, başvuran, AİHS’nin 2/1 maddesine atıfta bulunmaktadır.

Başvuran ayrıca, oğluna sağlığında uygulanan kötü muameleden de şikâyetçi olmakta ve AİHS’nin 3. maddesinin ihlâl edildiğini savunmaktadır.

Hükümet, bu iddialara itiraz etmektedir.

A. Tarafların argümanları

1. Hükümet

Hükümet, başvuranın cinayet iddialarını destekleyen görgü tanığı gibi inandırıcı hiçbir delilin bulunmadığını anımsatmaktadır. Geren’i tanımayan Bilecik gardiyanlarının masumiyetleri hakkında şüphe uyandıracak ve bu eylemi gerçekleştirmelerine neden olacak herhangi bir gerekçe bulunmamaktadır. Buna karşın, cezaevi personelinin ve müteveffa Geren’in hapishane arkadaşlarının verdiği ifadeler ve yine adli tıp raporları kendi kendini öldürdüğü tezi ile tamamen uyuşmaktadır.

Geren’in kendisine karşı korunması konusunda ilgili olarak Hükümet, bu davada, önceden kestirilmesi güç davranışlarıyla tanınan birinin başına gelen bu dramı engellemek için imkânsız gerçekleştirmede diye cezaevi idaresini suçlamanın mümkün olmadığını, bu konuda alınan önlemlerin ötesinde alınacak önlemlerin olayın meydana geldiği dönemde Geren’in kendi hayatına kıyabileceği yönünde hiçbir bilgiye sahip olmayan yetkililer için aşırı yük oluşturacağını öne sürmektedir. Müteveffanın Bilecik cezaevine naklinden önce yaşananları hatırlatan Hükümet, Geren’in kasten kendi kolunu kırarak derecede saldırgan bir kişiliğe sahip olduğunu kabul etmektedir. Ancak, kendisine veya başkalarına şiddet uygulayabilecek yapıda olduğu bilinse bile, “gerçek ve yakın bir intihar” riskinin olduğunu tahmin etmek oldukça güçtür.

Hükümet, bu konuyla ilgili olarak, Geren’in Eskişehir Devlet Hastanesi’ne sevk edilmesinde «adli» değil «normal» prosedürün uygulandığını savunmaktadır. Bu nedenle, kendisini tedavi eden servis, ilgili şahsın psikiyatri dosyasını cezaevi yetkililerine iletmediğinden, yetkililer konulan teşhis hakkında bilgi sahibi olamamışlardır.

Diğer taraftan, Geren de bu teşhis veya tıbbi dosyadan ne cezaevi makamlarına ne aynı hafta kendisini muayene eden iki doktora söz etmiş, rutin kontrolleri için yeniden hastaneye gitmeyi bile talep etmemiştir. Bu şartlar altında yetkililerin, sadece birkaç gün cezası kalan

Geren ile ilgili tıbbi bilgileri öğrenmek için gereğinden fazla vakit ayırmalarına gerek bulunmamaktadır.

Hükümet, ayrıca, bu davada resen veya başvuranın şikâyeti üzerine yürütülen üç cezai soruşturmanın hiçbir eleştiriye mahal vermeyecek nitelikte olduğunu ileri sürmektedir. İlgili savcılar kararlarını kurmadan önce müteveffayı tanıyan davacıları, cezaevi personelini ve hapisane arkadaşlarını sorguladıklarını, ayrıca tıbbi deliller dahil gerekli tüm delilleri topladıklarını yinelemektedir. Üstelik, gardiyanların olası hatalarını ortaya çıkarmak üzere Bilecik cezaevi bünyesinde bir idari soruşturma yapılmıştır.

Hükümet, bu argümanlarını desteklemek üzere, bu davanın oluşma koşullarıyla *Birleşik Krallık aleyhine Keenan davası* (n° 27229/95, CEDH 2001-III) ve *Türkiye aleyhine Uçar davası* (n° 52392/99, 11 Nisan 2006) davalarında incelenen koşulları karşılaştırmaktadır. Hükümet, Mark Keenan davasının aksine Geren davasında - müteveffa Cemal Uçar davasında olduğu gibi (*Uçar*, söz konusu bölüm, prg. 87) – daha önce intihar girişimi olmadığı, bu yönde herhangi bir tedavi görmediği ve düzenli doktor kontrolünden geçmediği, davranışlarının kabalık ve saldırganlık şeklinde kendisini gösterdiği konusunu ön plana çıkarmaktadır.

Bu bağlamda, Hükümet'e göre, Geren'in durumunu daha önce intihar edebileceği izlenimi vermeyen ve bu yönde hiçbir tıbbi tedavi görmeyen Uçar'ınkiyle karşılaştırmak daha doğru olacaktır. Uçar davasında, AİHM, mağdurun hapisane arkadaşlarına kendisini öldüreceğini söylemesine fazla ağırlık vermemiştir. Bu davada da yalnızca başvuranın oğlunun psikiyatrik hastalığıyla ilgili olarak savcuyu bilgilendirdiği iddiasına ki bu tür bir bilgi Uçar davasıyla kıyaslayınca çok daha az vahimdir, dayandırılması dolayısıyla AİHM'nin yine aynı yönde karar vermesi gerekmektedir.

2. Başvuran

Başvuran, öncelikle, şüpheli olarak nitelenen ölüm nedenine ışık tutacak bir otopsinin zamanında yapılmamasından şikâyetçi olmaktadır.

Yazılarından da anlaşıldığı gibi bilgisayar mühendisi olan Geren, kültürlü ve dürüst bir insandı, kendine özgüveni ve iyi bir işi vardı. Kendisini öldürmesi için hiçbir sebep yoktu. Cezaevi personelinin de kabul ettiği gibi, oğlu öldürüleceği endişesiyle annesini iki kez aramıştı. Televizyon ekranları karşısında ifadesini değiştiren ve Geren'in gardiyanlar tarafından öldürüldüğünü ileri süren R.R.'nin söylediklerine bakarak, olayın böyle cereyan ettiğini söyleyebiliriz.

Başvurana göre, R.R.'nin kaygı verici beyanlarından sonra ortaya çıkan belirsizliği ortadan kaldırmak veya teyit etmek için uygun ek soruşturmaların yapılması gerekiyordu. Bu konuyla ilgili olarak başvuran, R.R.'nin davasında yargıçların başından beri önyargılı davranarak karşılarında akli dengesi bozuk, yalancı, uyruksuz bir şahsiyet olduğunu varsayarak tarafsızlık ve hakkaniyet ilkelerini ihlâl ettiklerini ve davanın yanlış sonuçlandığını ileri sürmektedir. Başvuran, bu iddiaların aslında hiç kimse tarafından araştırılmadığını savunmaktadır.

Oğlunun psikolojik sorunları konusunda ise başvuran, dosyadaki belgelere dikkat çekerek, en azından savcı M.K. ve E.K., doktor A.G.D., psikiyatrist R.A. ve astsubay L.A.'nin bunları inkâr edemeyeceklerini savunmaktadır. Oysa, yetkililer bu sorunları görmezden gelmişler ve düzenli olarak gözetilmeyen bir hücrede tek başına kalan Geren'in kemer taşımasına izin vermişlerdir.

B. AİHM'nin değerlendirmesi

1. Kabuledilebilirliğe ilişkin

Hükümet, bu dava başvurusunun kabuledilebilirliğini engelleyici bir itiraz ileri sürmemiştir. AİHM, kendi açısından, AİHS'nin 35. maddesinde öngörülen başka bir kabuledilemezlik gerekçesi tespit etmemiştir.

AİHM, davayı kabuledilebilir olarak ilan etmektedir.

2. Esasa ilişkin

AİHM, AİHS'nin 2. maddesinin 1. paragrafının ilk cümlesinin Devletlere iç hukuki düzende kendi yargısına tabi kişilerin keyfi ve kanunsuz olarak yaşamına son vermelerini yasakladığı gibi, üçüncü kişilerin eylemlerine ya da gerektiğinde kendi eylemlerine karşı korumak amacıyla gerekli tüm tedbirleri almaları yönünde pozitif yükümlülük getirdiğini bir kez daha hatırlatır (bakınız, örneğin, *Türkiye aleyhine Tanrıbilir davası*, n° 21422/93, prg. 70, 16 Kasım 2000 ; *Keenan*, sözü geçen bölüm, prg. 88-89).

Bu bağlamda, AİHM, ayrı ayrı değerlendirilmesi gereken iki bölüm olduğunu tespit etmektedir.

a) Geren'in hayatını başkalarının eylemlerine karşı koruma yükümlülüğü

Başvuran, esas itibariyle, oğlunun nezaret hücrelerini kontrol etmekle görevli Bilecik cezaevi gardiyanları tarafından kasten öldürüldüğünü iddia etmektedir.

Öncelikle bu dosyada, Geren'in Bilecik cezaevine nakledilmesinden sonra hayatının herhangi bir şekilde başkaları tarafından tehdit edildiğini gösteren veya kavgalı olduğu eski koğuş arkadaşı A.C.'nin intikam alma olasılığını güçlendiren hiçbir delil bulunmadığını vurgulamak uygun olacaktır.

Bu olayla ilgili olarak, Geren'in vücudunda tespit edilen lezyonların ve dosyada yer alan fotoğraflarda görülen kan izlerinin cinayet tezini desteklememektedir, zira buldukları yer ve doğaları itibariyle A.C. ile tutuştukları kavgada aldığı darbelerden kaynaklandıkları açıktır.

Bilecik cezaevi personeli ile ilgili olarak ise AİHM, hem gardiyanların iki gün önce gelen bir tutukluyu başka iki tutuklunun daha bulunduğu kapalı bir yerde öldürmek istemelerini haklı gösterecek, hem bu yönde yürütülen soruşturmanın dürüstlüğünün sorgulanmasını gerektirecek herhangi bir neden göremediğinden, onları aklayan soruşturma sonuçlarını onaylamaktadır.

AİHM'ne göre, başvuranın kendi isteğiyle *ölüm sonrası* inceleme hakkındaki şikâyetini geri çektiği dikkate alındığında, ilk etapta klasik otopsinin yapılmaması, bu soruşturmanın düzgünlüğüne gölge düşürmemektedir. Ne olursa olsun, gecikilmeden mezardan tekrar çıkarılarak –klasik otopsi yapılması– intihar gerçeğini doğrulamış ve müteveffanın yakınlarının bu konudaki kuşkularını ortadan kaldırmıştır (yukarıdaki ilgili paragraflar–konuyu ilgilendiren ilke hakkında, bakınız, *Türkiye aleyhine Çalışkan ve diğerleri davası*, n° 13094/02, prg. 50 *sonunda*, 27 Mayıs 2008).

Bu kuşkular, kısmen Geren'in kişisel durumundan kaynaklanmıştır ve müteveffanın yakınlarına göre onun gibi umut dolu bir insanın tahliyesinden birkaç gün önce asla intihar etmeyeceği yönünde oluşan bu kanı, her ne kadar meşru ise de, dosyada Geren'in ceza infaz hakiminin kendisi için tahliye kararı vermeyi düşündüğünü bildiğini ve kendisinin böyle

sevindirici bir olayın sonuçlarını takdir edecek kapasitede olduğunu gösteren hiçbir delil bulunmadığını da kabul etmek gerekir.

Buna rağmen AİHM, başvuranın daha sonra kendini, kuşkularını körükleyecek ve bir adaletsizlik olduğu düşüncesine kapılabileceği bir durumda bulabilmiş olabileceğini kabul etmektedir. Gerçekten de, 24 Aralık 2002 tarihinde, – diğer koğuş arkadaşı H.B. gibi, üzücü olayın meydana geldiği gece hiçbir şey görmediğini ve duymadığını ifade eden – müteveffa oğlunun eski hapishane arkadaşlarından biri olan R.R., bir televizyon programı çerçevesinde başvuranın evine gelerek, oğlunun aslında Bilecik cezaevi gardiyanları tarafından işlenen ve intihar süsü verilen bir cinayete kurban gittiğini ve kendisinin aynı kaderi paylaşmaktan korktuğu için şimdiye kadar bunu söyleyemediğini itiraf etmiştir.

Bununla birlikte, her ne kadar huzur bozucu gibi görünse de AİHM, R.R.’nin sözde pişmanlık duygusuyla ortaya attığı bu hikâyeye fazla ağırlık verilmemesi gerektiği kanaatindedir, zira R.R.’nin tahliyesinden hemen sonra, artık kendisinden intikam alınabileceği korkusu ortadan kalkmışken, yetkili makamlara başvurması gerekirdi. AİHM, belli başlı delillerle birlikte bilhassa R.R. aleyhine açılan dava dosyasını gereği gibi inceledikten sonra, R.R.’nin ifadelerini samimi bir şahitlikten uzak, iftiralarla dolu bir yalan furyası olarak değerlendiren ve başvuranın iddialarını destekleyecek nitelik taşımadığına hükmeden Bilecik Ceza Mahkemesi kararının doğruluğunu sorgulayacak herhangi bir kanıtın bulunmadığı kanaatindedir (bu görüşün açıklaması için, bakınız *Türkiye aleyhine Akdoğdu davası*, n° 46747/99, prg. 40, 18 Ekim 2005; *Türkiye aleyhine A.K. ve V.K. davası*, n° 38418/97, prg. 36, 30 Kasım 2004).

Bu itibarla, R.R.’yi mahkûm eden kararın 5 Şubat 2008 tarihinde kesinleştiğini vurgulamak yerinde olacaktır. İlgili şahsın bu kararı temyize götürmediğini gözlemleyen AİHM, başvuranın davanın adil ve tarafsız olmadığı şikayetini incelemenin gereksiz olduğu kanaatindedir.

Sonuç olarak, AİHM, her ne kadar 2. madde açısından itirazı kabil olmayan yeterince ciddi, belirgin ve tutarlı birtakım emare ya da karineler delil olarak kabul edilse de (*Akdoğdu*, söz konusu bölüm, prg. 38), yukarıda ele alınan olaylara ilişkin unsurların bu cinayet iddiası ile ilgili olarak Devlet aleyhine yeterli kanıt unsuru oluşturmadığı kanaatindedir.

AİHM, ulusal makamların Geren’in intihar ettiği yönündeki tespitlerinden ayrılmasını gerektirecek geçerli bir neden olmadığını düşünmektedir (*Almanya aleyhine Klaas davası*, 22 Eylül 1993, prg. 29-30, seri A n° 269).

b) Geren’in hayatını kendisine karşı koruma yükümlülüğü

Başvuranın ikinci iddiasına göre, eğer oğlu gerçekten intihar ettiyse, o halde cezaevi yetkilileri bu riske karşı onu koruma yükümlülüklerini yerine getirmemişlerdir.

Bu iddia karşısında AİHM’nin, hükümlülük koşullarından sorumlu olan yetkililerin Geren’in intihar etme riski bulunduğunu bildikleri halde, bu riski ortadan kaldırmak amacıyla makul olarak almaları beklenen önlemleri almadıklarına kesin kanaat getirmesi gerekir (*Tarıbilir*, söz konusu bölüm, prg. 72; *Keenan*, söz konusu bölüm, prg. 92 ; *Akdoğdu*, söz konusu bölüm, prg. 46 ; *A.K. ve V.K.*, söz konusu bölüm, prg. 43 ; *Birleşik Krallık aleyhine Younger davası* (karar), n° 57420/00, CEDH 2003-I).

Bu itibarla, her türlü özgürlükten mahrumiyetin, doğası gereği, tutuklu veya hükümlü kişinin psikolojisinin bozulmasına neden olduğunu ve dolayısıyla bunun kırılğan ve korumasız bir kişinin intihar etme riskini artırabileceğini, bu yüzden ulusal mevzuatların cezaevi yetkililerine bu kişiler hakkında daha duyarlı ve dikkatli olma görevi yüklediğini ve tutuklu veya hükümlü kişilerin hayatlarının gereksiz yere tehlikeye atılmasını önleyici tedbirler getirdiğini anımsatmak yerinde olacaktır. Öncelikle, kesici eşyalara, kemer veya ayakkabı bağcıklarına el konulması ve gözetim ile doktor muayenesi sisteminin yerleştirilmesi gibi, bu tip risklerin azaltılmasına yönelik önlemlerin alınması gerekmektedir. Olayın meydana geliş koşullarına bağlı olarak, bir tutuklu için daha sıkı önlemlerin alınması gerekebilir. (*Tanrıbilir*, söz konusu bölüm, prg. 74 ; *Keenan*, söz konusu bölüm, prg. 90 ve 91 ; *Akdoğdu*, söz konusu bölüm, prg. 47 ; *A.K. ve V.K.*, söz konusu bölüm, prg. 44 ; ayrıca bakınız, *Fransa aleyhine Slimani davası*, n° 57671/00, prg. 27 ve 28, CEDH 2004-IX (alıntılar)).

Bu davada AİHM, Pazaryeri'ndeki tutukluluk sırasında cezaevi personel ve savcısının hapisshaneden çıkmak için kendi kendine kolunu kırmaya cesaret eden Geren'in davranışlarının dengesiz ve saldırgan olduğu konusunda hemfikir olduklarını gözlemlemektedir (yukarıdaki ilgili paragraflar).

Yine 25 Kasım 1999 tarihinde, savcının isteği üzerine, ilgili şahıs psikiyatrik muayeneden geçirilmiş ve Eskişehir Devlet Hastanesi'nde karakteristik bir şizofreni belirtisi olan akut paranoid taşkınlık teşhisiyle yoğun tedavi uygulanmış, dört gün sonra, Geren durumunun kötüleşmemesi için ilaç tedavisine devam etmesi koşuluyla hastaneden taburcu edilmiştir.

Hükümet tarafından öne sürülen *Uçar –Türkiye* davası, söz konusu durumun incelenmesi açısından belirleyici bir nitelik taşımamaktadır, zira müteveffa Cemal Uçar için hiçbir zaman böyle bir teşhis konulmamış ve kendisine bu tip bir tedavi uygulanmamıştır.

Bu teşhisin bir uzman doktor tarafından konulması büyük bir önem taşımaktadır, zira şizofren kişilerde intihar etme riskinin yüksek olduğu çok iyi bilinmektedir. (*Keenan*, söz konusu bölüm, prg. 94).

Yine olayın meydana geliş nedenleriyle ilgili olarak AİHM, Pazaryeri cezaevine geri döndükten bir hafta sonra Geren'in paranoid eğilimli, kaygılı ve şiddet içeren davranışlarının yetkililer nezdinde tekrar tehlike işareti vermeye başladığını vurgulamaktadır.

Aynı şekilde, «psikolojik sorunları» olması ve «kendisinin ve başkalarının hayatını» tehlikeye sokma riski bulunması dolayısıyla kendisinin Bilecik cezaevine nakledilmesi gerekli görülmüş, bunun için, Pazaryeri cezaevi doktoru A.G.D. bir rapor düzenlemiş (ilgili şahsın özel dosyasında yeralan belge n° 169) ve bu raporda Geren'i teslim alacak kuruluşa onun « psikolojik sorunları olduğu için gözetim altında tutulması » ve muayene olması için uygun bir hastaneye sevk edilmesi gerektiğini bildirmiştir.

Geren, Bilecik'e nakli sırasında öldürüleceği korkusunu dile getiren endişe verici konuşmalarına ısrarla devam etmiştir. Dosyadan açıkça anlaşıldığına göre, Bilecik Cumhuriyet Savcısı ile kendisini teslim alan cezaevi idaresi de, Geren'in herkes tarafından bilinen sorunlarını biliyorlardı, çünkü dosya ellerinde bulunmaktaydı.

Dolayısıyla, Geren'in kendi veya bir başkasının hayatını tehlikeye sokabilecek kadar şiddetli bir ruhsal bozukluk içerisinde olduğunu kimsenin inkâr etmesi olanaklı değildir.

Olayla ilişkili cezaevi yetkililerinin, gerçekten bu ruhsal bozukluğun getireceği intihar etme riskinin yakın olduğunu önceden sezebilmek için fazla donanımlı olmamaları çok da önemli değildir (bakınız *Tanrıbilir*, söz konusu bölüm, prg. 72 sonunda ; *Keenan*, söz konusu bölüm, prg. 92 ve 95). Aslında, burada, ilgili şahsın klinik tablosunun ve daha önce konulan teşhisin değerlendirilmesine imkân verecek doktor muayenelerinin gerçekleştirilmesi sayesinde uygun önlemlerin alınması suretiyle rahatlıkla çözülebilecek bir sorun bulunmaktadır.

Bununla birlikte, doktor A.G.D.'nin yazdığı rapora ve uygulamadaki yönetmeliklere rağmen hiçbir muayene yapılmamıştır, oysa ki böyle bir girişim hem Hükümet'in ileri sürdüğünün aksine, yetkililer için aşırı bir yük olmayacak, hem Hükümet'in AİHM önünde öne sürdüğü Geren'in davranışlarının «önceden kestirilemezliğine» ilişkin muhtemel kuşkuların önünü kesecekti. (ilke olarak, bakınız, *Keenan*, söz konusu bölüm, prg. 89 ; *Tanrıbilir*, söz konusu bölüm, prg. 71 ; *Akdoğdu*, söz konusu bölüm, prg. 45 ; *A.K. ve V.K.*, söz konusu bölüm, prg. 42 ; ve yine, *Younger*, söz konusu bölüm).

Bu konuda AİHM, Hükümet ve diğer ulusal yetkililerin ileri sürdüğü, Geren ve ailesinin kendilerine ruhsal rahatsızlığı ile ilgili bilgi vermedikleri ve/veya ona ait ilaçları temin etmedikleri yönündeki eleştirilere katılmamaktadır, Geren'in bir hastaneye yatırılmasını engelleyen maddi, bürokratik ve yönetsel zorlukları ön plana çıkaran argümanlar da bu kararı değiştirmek için yeterli değildir.

Aslında bu davanın aleni koşullarında, Geren'in sağlığının korunması (ilke açısından, *Keenan*, söz konusu bölüm, prg. 110 ve metinde yer alan referanslar) ve pozitif sorumluluk çerçevesinde gerekli önleyici tedbirlerin alınması tamamen yetkili makamların sorumluluğundadır. Bu çerçevede idarenin işleyişindeki aksaklıklar hele ki başvuranın ihmali gibi mazeretler ileri sürülemez. Her halükarda, yetkili makamların Geren'in tıbbi ihtiyaçlarını belirlemek için, onun zaten bozulmuş olan değerlendirme yeteneğine hiç güvenmemeleri gerekirdi (*mutatis mutandis*, *Türkiye aleyhine Kılınç ve diğerleri davası*, n° 40145/98, prg. 51, 7 Haziran 2005) ;

Oysa, ilgili şahsın akıl sağlığı konusunda hala bir belirsizlik varken ve karar alınmamışken, cezaevine kabul edilmiş ve tek başına nezaret hücrelerine kapatılmıştır, üstelik kemerini taşımasına ve bir çarşaf bulundurmasına izin verilmiştir (*Tanrıbilir*, söz konusu bölüm, prg. 75).

AİHM'nin kanaatine göre, bu hatalar basit bir tedbirsizlik veya değerlendirme hatası olarak nitelenemeyecek kadar önemli olup, hapis hane yaşamının ayrılmaz parçasını oluşturan asgari önlemlerin alınmasında baş gösteren bir ihmaldir.

Zaten, bu durum Geren'in ölümüyle sonuçlanan olaylar zincirine zemin hazırlamıştır. Aslında, psikiyatrik durumunun değişken niteliği göz önüne alındığında, ilgili şahsın daha sıkı bir şekilde gözetim altında tutulması gerektiği ortaya çıkmaktadır (*mutatis mutandis*, *Keenan*, prg. 95, *in fine* ve *Tanrıbilir*, prg. 78, 79). Oysa, cezaevi yetkililerinin olayın meydana geldiği gün görevli olan personelini, Geren'in durumunda meydana gelebilecek ani değişikliklerle başa çıkmak için talimatlandığına dair hiçbir unsur bulunmamaktadır (karşılaştırınız

Akdoğdu, sözü edilen karar prg. 49; *A.K. ve V.K.*, prg. 46; *Younger*,). Nitekim, Geren sonunda kemeri ile intihar etmiştir.

Esas itibariyle, nezaret hücrelerinde uygulanan yegâne kontrol yöntemi, giriş kapısının Geren'in kaldığı 3 nolu hücreyi görme imkânı tanımayan hava delikleri yardımıyla dışarıdan dinlemek suretiyle gerçekleştirilmektedir. Bu kontrol, yeterli personel olmadığından—ki bunun bile düzenli olarak yapıldığı kanıtlanamamaktadır (karşılaştırınız *Keenan*, prg. 98)— bu işi ikinci bir görev olarak üstlenen gardiyanlar tarafından yapılmaktadır. Her ne olursa olsun, AİHM, ellerinde söz konusu kapının anahtarı bile olmayan bu gardiyanların Geren'e yardım edebilecekleri kanaatini taşımamaktadır.

c) Sonuç

Bu gözlemler çerçevesinde AİHM, cezaevi yetkililerinin bu dramı engellemek için kendilerinden makul olarak yapmaları bekleneni yerine getirmediğinden, bu başvuruda müteveffa Geren'le ilgili olarak 2. maddenin esasen ihlâl edildiği sonucuna varmıştır.

AİHM, bu başvuruda ortaya konan temel hukuki sorunu hükme bağlamış olması ışığında ve olayların tamamını ve tarafların argümanlarını göz önüne alarak, AİHS'nin 2. maddesinin usuli yönden ve 3. maddesinin esasen ihlâl edildiğine dair diğer şikayetlerin ayrıca incelenmesine gerek görmemektedir (bakınız, diğer birçoğu arasından, *Türkiye aleyhine Kamil Uzun davası*, n° 37410/97, prg. 64, 10 Mayıs 2007).

II. AİHS'NİN 41. MADDESİ'NİN UYGULANMASI

A. Tazminat

Başvuran oğlunun ölümü ile mali destekten yoksun kalması doğrultusunda 120.000 YTL maddi tazminat talep etmekte ve bunun için aktüaryel bir bilirkişi raporu sunmaktadır. Başvuran oğlunun kısa dönem dövizli askerlik bedeli olarak ödediği 10.000 Alman markının da Devlet tarafından iadesini istemektedir. Başvuran bununla ilgili olarak mağazasını kapatmak durumunda kaldığı, 30.000 YTL gelir kaybına uğrayarak kredi borcuna girdiği ve 11.000 YTL vergi borcu olduğu açıklamasında bulunmaktadır.

Başvuran gerçekte neler olup bittiği hakkında en ufak bir fikri olmayan koşullarda oğlunu kaybetmesi nedeniyle uğradığı manevi zarara karşılık 50.000 Euro tazminat talep etmektedir.

Hükümet aşırı, ispat edilmemiş, dayanağı olmayan dahası tahmini olarak nitelendirdiği bu meblağları AİHM'nin reddetmesi çağrısında bulunmaktadır.

AİHM 2. madde bakımından tespit edilen ihlal kararı ile finansal destekten yoksun kalmaya dayalı maddi zarar iddiası arasında bir illiyet bağının mevcut olduğuna itibar etmektedir (Bkz. diğerleri arasında Kılınç vd. kararı). Bununla birlikte, yapılan talebin bir ölçüde spekülatif olması çerçevesinde AİHM, 41. madde uyarınca mahkemeye sunulan delillere dayalı hakkaniyete uygun olarak kararını verecektir. Geren'in hayatta iken ailesine belirli bir miktarda mali katkıda bulunmaktaysa da, başvuranın ticaretle geçimini sağlaması

ışığında bu katkının tali bir katkı olması gerektiğine itibar etmektedir. Belgelere dayanan diğer açıklamaların yokluğunda, AİHM başvuranın ölen oğlunun borçlarını düzene koymak adına mağazasını kapatmaya varana kadar borçlanmasını anlamakta güçlük çekmektedir: işini kapatmasının oğlunun borçlarını ödemeye yetmediği varsayılsa bile Türk hukuku reddi mirasa imkan tanımaktadır.

Yukarıda dile getirilen bu unsurlar ışığında, AİHM başvurana maddi tazminat olarak toplam 3.000 Euro ödenmesini kararlaştırır.

Öne sürülen manevi zarar ile ilgili olarak AİHM, her ne kadar başvuran açısından AİHS'nin herhangi bir maddesinin ihlali tespit edilmediyse de, AİHS'nin 2. maddesinin esas bakımından ihlaline yol açan koşullarda meydana gelen olaylarda oğlunun hayatını kaybetmesinin derin üzüntü ve acı yaratması nedeniyle, AİHS'nin 41. maddesi uyarınca zarara uğrayan taraf olarak kabul edileceğini belirtir.

Yapılan bu saptamalar göz önüne alındığında AİHM, 7.000 Euro'su müteveffa Geren'in mirasçıları için, 3.000 Euro'su kendisi için olmak üzere başvurana toplam 10.000 Euro manevi tazminat ödenmesini kararlaştırmaktadır.

B. Yargılama masraf ve giderleri

Başvuran Bursa barosunun avukatlık ücret tarifesine dayalı olarak iç hukukta ve AİHM önünde yapmış olduğu yargılama masraf ve giderlerini şu şekilde sıralamaktadır:

- çeşitli avukatlık danışmanlık ücreti: 3.250 YTL;
- dosya inceleme: 400 YTL;
- iki ceza davasına başvuru: 1.300 YTL;
- AİHM'ye başvuru için yapılan çalışmalar: 650 YTL;
- başvurunun hazırlanması: 4.000 YTL;
- seyahat gideri: 360 YTL;
- fotokopi masrafı: 600 YTL;
- tercüme gideri: 1.800 YTL;

Başvuran posta giderlerini hesaba katmaksızın yargılama masraf ve giderlerinin 12.360 YTL'den fazla olduğunu öne sürmektedir.

Hükümet yargılama masrafı altında bu meblağı başvurana vermek için gerekli koşulların oluşmadığını savunmaktadır.

AİHM'nin yerleşik içtihadına göre bir başvuran gerçekliğini, gerekliliğini kanıtladığı makul miktarlardaki yargı giderlerini elde edebilir (Bkz. diğerleri arasında, Nikolova-Bulgaristan kararı, no: 31195/96). Başvuran yukarıda ayrıntıları yer alan mevcut bu başvuruyu yapmak üzere birtakım masraf ve giderlerde bulunmuştur. AİHM bu bağlamda Avrupa Konseyi tarafından adli yardım başlığı altında verilen 850 Euro'luk kısım düşülerek başvurana 2.000 Euro ödenmesini uygun görmektedir.

C. Gecikme Faizi

AİHM, Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranına üç puanlık bir artışın ekleneceğini belirtmektedir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK, MAHKEME, OYBİRLİĞİYLE,

1. Başvurunun *kabuledilebilir olduğuna*;

2. AİHS'nin 2. maddesinin B. Geren açısından esastan *ihlal edildiğine*;

3. Diğer kalan şikayetlerin incelenmesine *gerek olmadığına*;

4. a) AİHS'nin 44 / 2 maddesi gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden Y.T.L.'ye çevrilmek üzere Savunmacı Hükümet tarafından başvurana;

i. maddi tazminat olarak 3.000 (üç bin) Euro *ödenmesine*;

ii. manevi tazminat olarak müteveffa B. Geren'in mirasçıları için 7.000 (yedi bin) ve kendisi için 3.000 (üç bin) olmak üzere başvurana toplam 10.000 (on bin) Euro *ödenmesine*;

iii. yargılama masraf ve giderleri için 1.150 (bin yüz elli) Euro *ödenmesine*;

iv. belirtilen meblağların her türlü vergi ve kesintiden *muaf tutulmasına*;

b) sözkonusu sürenin bittiği tarihten itibaren ödemenin yapıldığı tarihe kadar Hükümet tarafından, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda faiz *uygulanmasına*;

5. Adil tatmine ilişkin diğer taleplerin *reddine*;

KARAR VERMİŞTİR.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM'nin iç tüzüğü'nün 77. maddesinin 2. ve 3. paragraflarına uygun olarak 21 Ekim 2008 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

GÜVEN GÜNEY
Başvuru No:3973/05
09 Haziran 2009

İKİNCİ DAİRE
Dostane Çözüm

OLAYLAR

1981 doğumlu olan ve İstanbul'da ikamet eden başvuran Güven Güney, Türk vatandaşıdır. Başvuran, İstanbul Barosu avukatlarından K.T. Sürek tarafından temsil edilmektedir.

AİHS'nin 5/3 ve 6/1 maddelerine atıfta bulunarak, başvuran tutukluluk ve hakkında yürütülen cezai yargılama süresinden şikayetçi olmaktadır.

HUKUK

AİHM, Hükümet'ten izleyen beyanı almıştır:

“Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'nin, AİHM'de görülmekte olan sözkonusu başvuru kaynaklı davanın dostane çözüme kavuşturulması amacıyla, Güven Güney'e karşılıksız olarak 6.500 Euro (altı bin beş yüz Euro) tutarını ödemeye hazır olduğunu beyan ediyorum.

Bu miktar maddi, manevi her türlü tazminat ile masraf ve harcamaları kapsamakta olup tüm vergilerden muaf olarak, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin AİHS'nin 37/1 maddesi uyarınca verdiği kararın bildirilmesini müteakip üç ay içinde ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden YTL'ye çevrilmek suretiyle ödenecektir. Ödemenin öngörülen süre içerisinde yapılmaması durumunda, söz konusu sürenin bittiği tarihten itibaren ve ödemenin yapılmasına kadar geçecek süre için Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli faizinin üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz uygulanacaktır. Bu tutarın ödenmesi, davanın nihai çözüme kavuşturulmasını teşkil edecektir.”

AİHM, başvuran taraf tarafından imzalanan izleyen beyanı almıştır:

“Kamil Tekin Sürek olarak, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'nin AİHM'de görülmekte olan sözkonusu başvuru kaynaklı davanın dostane çözüme kavuşturulması amacıyla, Güven Güney'e karşılıksız olarak 6.500 Euro (altı bin beş yüz Euro) tutarını ödemeye hazır olduğunu not ediyorum.

Bu miktar maddi, manevi her türlü tazminat ile masraf ve harcamaları kapsamakta olup tüm vergilerden muaf olarak, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin AİHS'nin 37/1 maddesi uyarınca verdiği kararın bildirilmesini müteakip üç ay içinde ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden YTL'ye çevrilmek suretiyle ödenecektir. Ödemenin öngörülen süre içerisinde yapılmaması durumunda, söz konusu sürenin bittiği tarihten itibaren ve ödemenin yapılmasına kadar geçecek süre için Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli faizinin üç puan fazlasına eşit oranda basit faiz uygulanacaktır.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

Başvuranın avukatı olarak başvuranın bu öneriyi kabul ettiğini ve sözkonusu başvuruya yol açan olaylar hususunda Türkiye Cumhuriyeti aleyhindeki diğer tüm taleplerden vazgeçtiğini size bildirmektedirim. Başvuran davanın nihai sonuca ulaştığını beyan eder.

AİHM, tarafların üzerinde uzlaştıkları dostane çözümü dikkate almaktadır. AİHM, bu çözümün Sözleşme ve Protokollerde tanımlanan insan haklarına saygı ilkesine uygun olduğu kanaatinde ve başvurunun incelenmesine devam etmeyi haklı gösterecek kamu düzenine ilişkin hiçbir gerekçe görememektedir (AİHS'nin *in fine* 37/1 maddesi). Sonuç olarak, AİHS'nin 29/3 maddesinin uygulanmasına son verilmesi ve davanın kayıttan düşürülmesi uygun olacaktır.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK AİHM, OYBİRLİĞİYLE,

Davanın kayıttan *düşürülmesine* karar vermiştir.

Tebliğler

Maliye Bakanlığında:

TAHSİLAT GENEL TEBLİĞİ

SERİ: A

SIRA NO: 4

Seri:A Sıra No:1 Tahsilat Genel Tebliğinde aşağıdaki değişiklikler yapılmıştır.

1) Birinci Kısım İkinci Bölümünün “V. Amme Alacağı Ödenmeden Yapılmayacak İşlemler ile İşlem Yapanların Sorumlulukları” başlıklı alt bölümünün (2) numaralı bölümünün son paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ancak, eğitim ve öğretime yönelik olarak öğrenim bursu ve öğrenimle ilgili diğer adlarla ya da 6183 sayılı Kanunun 105 inci maddesinde sayılan tabii afetlere maruz kalanlara verilen Devlet yardımları, teşvikler ve destekler ile bütçelerine mahalli idarelerin katkıda bulunduğu kuruluşların proje ve faaliyetleri karşılığında mahalli idarelere sağladığı destekler nedeniyle yapılacak ödemelerde bu zorunluluk aranılmayacaktır.”

2) Birinci Kısım Dördüncü Bölümünün “I. Tecil” alt başlıklı bölümünün (10) numaralı bölümü aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“10. 6183 sayılı Kanunun 48 inci maddesi ile Bakanlığımıza tanınan yetkiye istinaden belirlenen ve 21/10/2010 tarihinden itibaren (bu tarih dahil) uygulanmakta olan yıllık tecil faiz oranı %12’dir.

25/1/2000 tarihinden itibaren yıllar itibarıyla uygulanan tecil faiz oranları aşağıda gösterilmiştir.

Genel Tebliğ No.	Uygulama Dönemi	Yıllık Oran (%)
409	25.01.2000 – 20.12.2000 tarihleri arasında	48
412	21.12.2000 – 30.03.2001 tarihleri arasında	36
416	31.03.2001 – 01.02.2002 tarihleri arasında	72
421	02.02.2002 – 11.11.2003 tarihleri arasında	60
429	12.11.2003 – 03.03.2005 tarihleri arasında	36
434	04.03.2005 – 27.04.2006 tarihleri arasında	30
438	28.04.2006 - 20.11.2009 tarihleri arasında	24
Seri:C Sıra No:1	21.11.2009 – 20.10.2010 tarihleri arasında	19
Seri:C Sıra No:2	21.10.2010 tarihinden itibaren	12

3) Birinci Kısım Dördüncü Bölümünün “III. Gecikme Zammı” alt başlıklı bölümünün (4) numaralı bölümü aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“4. Vadesinde ödenmeyen amme alacaklarına Bakanlar Kurulu Kararlarına istinaden yıllar itibarıyla uygulanacak gecikme zammı oranları aşağıdaki gibidir.

Bakanlar Kurulu Kararı	Uygulama Dönemi	Aylık Gecikme Zammı Oranı (%)
2001/2175 sayılı BKK	29.03.2001 – 30.01.2002 tarihleri arasında	10
2002/3550 sayılı BKK	31.01.2002 – 11.11.2003 tarihleri arasında	7
2003/6345 sayılı BKK	12.11.2003 – 01.03.2005 tarihleri arasında	4*
2005/8551 sayılı BKK	02.03.2005 – 20.04.2006 tarihleri arasında	3
2006/10302 sayılı BKK	21.04.2006 – 18.11.2009 tarihleri arasında	2,5
2009/15565 sayılı BKK	19.11.2009 – 18.10.2010 tarihleri arasında	1,95
2010/965 sayılı BKK	19.10.2010 tarihinden itibaren	1,40

* 02.01.2004 tarihinde yürürlüğe giren 5035 sayılı Kanunla kanuni oran haline gelmiştir.”

Tebliğ olunur.

[R.G. 11 Aralık 2010 – 27782]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığından:

SOSYAL GÜVENLİK KURUMU SAĞLIK UYGULAMA TEBLİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR TEBLİĞ

MADDE 1 – 25/3/2010 tarihli ve 27532 sayılı 1. Mükerrer Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren “Sosyal Güvenlik Kurumu Sağlık Uygulama Tebliği”nin (SUT) 6.4.1 numaralı maddesi aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

“6.4.1. Uygulanacak İndirim Oranları

(1) İlaçların kamu kurum iskontoları orijinal ve jenerik ayrımı yapılmaksızın baz iskonto %11 (orijinal ilaçlar için referansa bağlı mahsuplaşmalar saklı kalmak şartıyla) olarak uygulanacaktır. Aşağıdaki fıkralarda konu edilen ilave iskonto uygulamalarında ilaçların, orijinal, jenerik, yirmi yıllık olarak belirlenmesinde Sağlık Bakanlığı tarafından 3/12/2010 tarihine kadar yapılmış olan düzenlemeler esas alınacaktır. Bu tarihten sonra oluşabilecek grup değişikliklerine ilişkin iskonto uygulamaları Kurum tarafından değerlendirilir.

(2) Ancak, depocuya satış fiyatı 3,56 TL’nin altında olan ilaçlar için perakende satış fiyatı (KDV dâhil) üzerinden % 4 oranında indirim uygulanacaktır.

(3) 20 yıllık olarak belirlenmiş ilaçlardan depocuya satış fiyatı 6,79 TL’nin üzerinde olan ilaçlara, referans fiyat alana kadar %32,5 (baz iskonto %11+ %21,5 birlikte) referans fiyat aldıktan sonra %20,5 (baz iskonto %11+%9,5 birlikte) iskonto uygulanacaktır.

(4) Jeneriği olmayan orijinal ilaçlar için iskonto %32,5 (baz iskonto %11+%21,5 birlikte), jeneriği olan orijinal ilaçlar için iskonto %20,5 (baz iskonto %11+%9,5 birlikte) olarak uygulanacaktır.

(5) Jenerik ilaçlar için %20,5 (baz iskonto %11+%9,5 birlikte) iskonto uygulanacaktır.

(6) Referansın altında fiyat almış jeneriği olmayan orijinal ilaçlar ile orijinali olmayan jenerik ilaçlar için yapılacak mahsuplaşma işleminde yukarıdaki fıkralarda tanımlanan ilave iskontolar dikkate alınacaktır.

(7) Mevcut iskontosu baz iskonto+ilave iskontonun üzerinde olan ilaçlar için ayrıca ilave iskontolar uygulanmayacaktır.

(8) 20 yıldan eski ilaç statüsü kazanmış ve depocuya satış fiyatı 6,79 TL'nin altında olan ilaçlar, depocuya satış fiyatı 3,56 TL'nin altında olan bütün ilaçlar, reçetesiz ilaçlar, kan ürünleri, tıbbi mamalar, radyofarmasötik ürünler ve enteral beslenme ürünleri için bu maddenin (3), (4), (5) ve (6) numaralı fıkraları uygulanmaz.

(9) Piyasaya verilecek mevcut "Bedeli Ödenecek İlaçlar Listesi"nde bulunmayan yeni moleküller ile tedaviye yenilik getirecek ürünün "Bedeli Ödenecek İlaçlar Listesi" ne kabulü halinde, giriş iskontosu, 1 yıl süre ile bütçe disiplini açısından uygulanacak orta vadeli mali programın kapsamındaki ilave iskontolardan muaf tutulur.

(10) Hastaneler, yatarak tedavilerde kullandıkları ve kendi eczanelerinden temin ettikleri ilaçlara da yukarıda belirtilen esaslara göre imalatçı/ithalatçı indirimi ile % 3,5 oranında eczacı indirimi uygulayarak fatura edeceklerdir. Serbest eczane satışı olmayan ve Sağlık Bakanlığı tarafından "depocu fiyatlı ilaçlar" şeklinde tanımlanan ürünlere, depocu satış fiyatı üzerinden "Bedeli Ödenecek İlaçlar Listesi"nde gösterilen imalatçı/ ithalatçı indirimi uygulanır, ayrıca eczacı indirimi uygulanmaz.

(11) Ayrıca tüm ilaçlara indirimli bedel üzerinden eczacı indirimi yapılır."

MADDE 2 – Bu Tebliğ yayım tarihinden 5 iş günü sonra yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Tebliğ hükümlerini Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanı yürütür.

[R.G. 11 Aralık 2010 – 27782]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından:

YURT DIŞI TEBLİGAT VE İSTİNABE TALEPLERİNDE UYULMASI GEREKEN USUL VE ESASLARA DAİR TEBLİĞ

Yabancı ülkelerden tebliğ ve istinabe istemi ile ilgili olarak 2011 yılında yapılacak uygulamada:

I. Yurt dışı tebligat ve istinabe işlemlerinde, Bakanlığımızca bu konuda çıkartılan ve 1/3/2008 tarihinde yürürlüğe giren Genelge'de belirtilen esaslar ve açıklanan hususların gözönünde tutulması,

II. Yurt dışı tebligat ve istinabe taleplerinde Tebligat Tüzüğü'nün 37. maddesi uyarınca her tebligat ve istinabe talebi için:

A. Tebligat talebinde:

1) Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti için 20.- TL, diğer ülkeler için ise 33.- TL posta gideri alınması, tebligat evrakına pul yapıştırılmaması veya eklenmemesi, Bakanlığımızdan herhangi bir duyuru beklenilmeden gideceği ülkeye göre posta giderinin tespit edilerek, ilgisince Maliye Bakanlığı'nın "Muhtelif Gelirler" hesabına yatırılmasının sağlanması ve buna dair makbuz örneğinin, Bakanlığımıza gönderilen evraka eklenmesi veya tarih ve sayısının Bakanlığımıza yazılan sevk yazısında belirtilmesi,

2) Kanada adli makamlari araciligiyla yapilacak tebligatlarda masraf talep edildiginden, Ottawa Buyukelciligimiz adina duzenlenecek 50.- Kanada Dolari tutarinda cekin evrak ile birlikte Bakanligimiza gonderilmesi,

3) Amerika Birlesik Devletleri adli makamlari araciligi ile yapilacak tebligatlarda masraf talep edildiginden "Process Forwarding International Wells Fargo Bank, S.W.I.F.T. No: WIFBIUS6S account no: 2007107119 USA" adina (ABA routing no: 121000248 belirtmek suretiyle) 95.- ABD Dolari tutarindaki masrafın tebligatın yapılacağı kişinin adı ve soyadı ile şirket ise ismi belirtmek suretiyle ödemesinin yapılıp makbuz örneğinin evrak ile birlikte Bakanligimiza gonderilmesi,

4) Fransa adli makamlari araciligi ile yapilacak tebligatlarda masraf talep edildiginden Fransa için "Chambre Nationale des Huissiers de Justice" adina ve muhatabın ismi ile birlikte dosya numarası yazılmak suretiyle "BNP PARIBAS MAINE MONT PARNASSE Agence PARIS MAINE MONT (00274) RIB: 30004 00274 000 10225371 58 IBAN:FR76 3000 4002 7400 0102 2537 158 BIC:BNPAFRPPXV" hesabına, 50.- Euro yatırılarak makbuzun evrak ile birlikte Bakanligimiza gonderilmesi,

5) Avustralya adli makamlari araciligi ile yapilacak tebligatlarda masraf talep edildiginden Melburn Baskonsoloslugumuz adina duzenlenecek 90.- Avustralya Dolari tutarindaki cekin evrak ile birlikte Bakanligimiza gonderilmesi,

6) Belçika adli makamlari araciligi ile yapilacak tebligatlarda masraf talep edildiginden 75.- Euro'nun veya karşılığı Türk Lirasının mahkeme veznesine peşinen yatırılmasının sağlanması ve bu hususun Bakanligimiza gonderilecek sevk yazısında belirtilmesi.

B. İstinabe talebinde:

1) Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti için 20.- TL, diğer ülkeler için ise 33.- TL posta gideri alınması, istinabe evrakına pul yapıştırılmaması veya eklenmemesi, Bakanligimizdan herhangi bir duyuru beklenilmeden gideceği ülkeye göre posta giderinin tespit edilerek, ilgisince Maliye Bakanligi'nın "Muhtelif Gelirler" hesabına yatırılmasının sağlanması ve buna dair makbuz örneğinin, Bakanligimiza gonderilen evraka eklenmesi veya tarih ve sayısının Bakanligimiza yazılan sevk yazısında belirtilmesi,

2) Almanya ile Kanada'nın Quebec Eyaleti makamlarınca istinabe taleplerimizin yerine getirilmesi için masraf talep edildiginden, dinlenecek her bir tanık için 550.- TL avansın ilgisince mahkeme veznesine depo ettirilmesi ve bu hususun Bakanligimiza gonderilecek sevk yazısında belirtilmesi,

3) Yurt dışında DNA testi istenen hallerde 3.000.- TL, kan tahlili yapılması istenen hallerde 1.500.- TL, Türkiye'de yapılacak tahlil ve DNA testi işlemlerine esas olmak üzere yurt dışından kan ve doku örneğinin alınması istenen hallerde 500.- TL'nin mahkeme veznesine avans olarak depo ettirilerek yabancı mahkemece talep edilecek masrafın ödenmesinden sonra arta kalabilecek meblağın ilgisine iade edilmesi,

4) Bilirkişi tetkikini gerektiren diğer talimat istemlerinde (hesap incelemesi, sağlık raporu alınması gibi), istinabe masrafı yabancı adli makam tarafından talep edildiginde ödenmek üzere, 235.- TL mahkeme veznesine avans olarak depo ettirilmesi,

5) Almanya dışındaki devletler, istinabe taleplerimizin yerine getirilmesi ile ilgili olarak nadiren masraf talep ettiklerinden, bu devletlere gonderilecek taleplerde ilgisinden posta gideri dışında avans alınmaması, ancak o devlet adli makamu tarafından talep edilmesi halinde ödenmesini teminen ilgisinden masrafın ödeneceğine dair bir "Taahhütname" alınması,

III. Uygulamaya 1 Ocak 2011 tarihinden itibaren başlanması,
gerektiği tebliğ olunur.

[R.G. 17 Aralık 2010 – 27788]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasından:

**KREDİ KARTI İŞLEMLERİNDE UYGULANACAK AZAMI FAİZ ORANLARI
HAKKINDA
TEBLİĞDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR TEBLİĞ
(SAYI: 2010/11)**

MADDE 1 – 2/4/2006 tarihli ve 26127 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 2006/1 sayılı Kredi Kartı İşlemlerinde Uygulanacak Azami Faiz Oranları Hakkında Tebliğin 3 üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Aylık azami akdi faiz oranı, Türk lirası için yüzde 2,26, ABD doları için yüzde 2,02 ve Euro için yüzde 1,90’dır.

(2) Aylık azami gecikme faizi oranı, Türk lirası için yüzde 2,76, ABD doları için yüzde 2,52 ve Euro için yüzde 2,40’dır.”

MADDE 2 – Bu Tebliğ 1 Ocak 2011 tarihinden itibaren yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Tebliğ hükümlerini Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Başkanı yürütür.

R.G. 17 Aralık 2010 – 27788]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasından:

**MEVDUAT VE KREDİ FAİZ ORANLARI VE KATILMA HESAPLARI KÂR VE
ZARARA KATILMA ORANLARI İLE KREDİ İŞLEMLERİNDE FAİZ
DIŞINDA SAĞLANACAK DİĞER MENFAATLER HAKKINDA
TEBLİĞDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR TEBLİĞ
(SAYI: 2010/12)**

MADDE 1 – 9/12/2006 tarihli ve 26371 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 2006/1 sayılı Mevduat ve Kredi Faiz Oranları ve Katılma Hesapları Kar ve Zarara Katılma Oranları ile Kredi İşlemlerinde Faiz Dışında Sağlanacak Diğer Menfaatler Hakkında Tebliğ’in 3 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Bankalarca, mevduata uygulanacak sabit veya değişken faiz oranları serbestçe belirlenir. Ancak, vadesiz mevduat faiz oranı yıllık yüzde 0.25’i geçemez.”

MADDE 2 – Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Tebliğ hükümlerini Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Başkanı yürütür.

R.G. 17 Aralık 2010 – 27788]

— • —

Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasından:

**ZORUNLU KARŞILIKLAR HAKKINDA TEBLİĞDE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR TEBLİĞ
(SAYI: 2010/13)**

MADDE 1 – 16/11/2005 tarihli ve 25995 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 2005/1 sayılı Zorunlu Karşılıklar Hakkında Tebliğ'in 4 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (6) numaralı bendi yürürlükten kaldırılmış, izleyen bentler buna göre teselsül ettirilmiştir.

MADDE 2 – Aynı Tebliğ'in 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 5 – Zorunlu karşılık oranları,

a) Türk lirası yükümlülükler için;

1) Vadesiz, ihbarlı mevduatlar ve özel cari hesaplarda yüzde 8,

2) 1 aya kadar vadeli mevduatlar/katılma hesaplarında (1 ay dâhil) yüzde 8,

3) 3 aya kadar vadeli mevduatlar/katılma hesaplarında (3 ay dâhil) yüzde 7,

4) 6 aya kadar vadeli mevduatlar/katılma hesaplarında (6 ay dâhil) yüzde 7,

5) 1 yıla kadar vadeli mevduatlar/katılma hesaplarında yüzde 6,

6) 1 yıl ve 1 yıldan uzun vadeli mevduatlar/katılma hesapları ile birikimli mevduatlar/katılma hesaplarında yüzde 5,

7) Mevduat/katılım fonu dışındaki diğer yükümlülüklerde yüzde 8,

8) Özel fon havuzlarında vadesine karşılık gelen (3) – (6) bentlerinde belirtilen oranlar,

b) Yabancı para yükümlülükler için yüzde 11

olarak belirlenmiştir.”

MADDE 3 – Bu Tebliğ 7/1/2011 tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 – Bu Tebliğ hükümlerini Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Başkanı yürütür.

R.G. 17 Aralık 2010 – 27788]

— • —

Kamu İhale Kurumundan:

**ELEKTRONİK KAMU ALIMLARI PLATFORMUNUN
KULLANILMASINA İLİŞKİN 1 NOLU TEBLİĞ**

Amaç, kapsam ve dayanak

MADDE 1 – (1) Bu Tebliğ, 1/9/2010 tarihinde devreye alınan Elektronik Kamu Alımları Platformu (EKAP) üzerinden gerçekleştirilecek işlemler ile buna ilişkin esasların belirlenmesi amacıyla, 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 53 üncü maddesi ile Ek 1 inci maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 2 – (1) Bu Tebliğin uygulanmasında;

a) Elektronik Kamu Alımları Platformu: İdareler ile kamu alımları sürecine taraf olanların bu sürece ilişkin işlemleri internet üzerinden gerçekleştirebilecekleri, Kurum tarafından yönetilen elektronik ortamı,

b) Güvenli elektronik imza: 5070 sayılı Elektronik İmza Kanununda tanımlandığı şekliyle münhasıran imza sahibine bağlı olan, sadece imza sahibinin tasarrufunda bulunan güvenli elektronik imza oluşturma aracı ile oluşturulan, nitelikli elektronik sertifikaya dayanarak imza sahibinin kimliğinin tespitini sağlayan ve imzalanmış elektronik veride sonradan herhangi bir değişiklik yapıp yapılmadığının tespitini sağlayan e-imza veya m-imzayı,

c) İhtiyaç raporu: İdarenin, ihalesini yapacağı mal veya hizmet alımı ya da yapım işinin niteliğini, türünü ve miktarını; ihalenin kısmi teklife açık yapılmasının öngörülmesi halinde kısımlarının; gerekli hallerde iş kalemlerinin tanımlandığı raporu,

ç) Kamu İhale Bülteni: 4734 sayılı Kanunun 53 ve Ek 1 inci maddesi uyarınca ihale ilanlarının yayımlandığı Kamu İhale Kurumu tarafından çıkarılan bülteni,

d) Kamu Satınalma Platformu: EKAP'ın yürürlüğe girdiği tarihe kadar Kurum tarafından elektronik ortamda yürütülen hizmetler ile bu Tebliğin Geçici 1 inci maddesinde belirtilen hizmetlerin yürütülmeye devam edileceği elektronik ortamı,

e) Kanun: 4734 sayılı Kamu İhale Kanununu,

f) Kullanıcı: Platform sorumlusu ile ihale sürecindeki belirli iş ve işlemleri yürütmek üzere platform sorumlusu tarafından yetkilendirilmiş kişi/kişileri,

g) Kurum: Kamu İhale Kurumunu,

ğ) Organizasyon: Birden fazla idare ve/veya gerçek ve tüzel kişi bünyesinde aynı kullanıcı adı ve şifresiyle tanımlı kullanıcıların, yetkilerini kullanarak iş ve işlem yapabilecekleri her bir idare ve/veya gerçek ve tüzel kişiyi,

h) Platform sorumlusu: İdareler ve ihalelere katılacak olan gerçek veya tüzel kişi adına kullanıcı oluşturma, silme, yetki verme ve platformla ilgili diğer işlemleri gerçekleştirebilecek kullanıcı veya kullanıcıları,

ifade eder.

EKAP üzerinden gerçekleştirilecek iş ve işlemler

MADDE 3 – (1) Aşağıda belirtilen iş ve işlemler EKAP 1.0 sürümü üzerinden gerçekleştirilecektir:

3.1. İdareler tarafından gerçekleştirilecek iş ve işlemler

3.1.1. EKAP'a kayıt işlemleri

İdareler EKAP'ı kullanabilmek için Kurumun internet adresinde yer alan ilgili sayfalar yardımı ile İdarelerin EKAP'ı Kullanımına İlişkin Protokolü hazırlayacak ve posta yolu ile ya da elden Kuruma ulaştıracaktır. İdarelerce protokol hazırlanırken idare adına EKAP'ta yer alan iş ve işlemleri yürütecek en fazla iki platform sorumlusu da belirtilecektir. Platform sorumluları ihale sürecinde yer alacak tüm kullanıcı/kullanıcıları tanımlamaya ve bu kişilerin bilgilerinde değişiklik yapmaya yetkilidir. Birden fazla platform sorumlusunun belirlendiği ve bunlardan birisinin değiştiği hallerde, değişen platform sorumlusu kendi yerine yeni bir platform sorumlusu tanımlayabileceği gibi, diğer platform sorumlusu tarafından da bu tanımlama yapılabilecektir. Platform sorumlularının ikisinin aynı anda değişmesi durumunda ise değişikliğe ilişkin belgeler posta yolu ile ya da elden Kuruma ulaştırılacaktır.

İdareler, Kuruma göndermiş oldukları protokollerin durumuna ilişkin bilgilere EKAP üzerinden erişebilecek, protokoldeki bilgilerin eksik olması durumunda yapılacak iş ve işlemlerin takibinden sorumlu olacaktır.

3.1.2. İhale öncesi yapılacak işlemler

İdareler yapacakları ihalelere ilişkin iş ve işlemlere başlamadan önce EKAP tarafından sağlanacak sayfalar yardımı ile ihaleye temel teşkil edecek bir ihtiyaç raporu hazırlayacaktır. Hazırlanan ihtiyaç raporu daha sonra ihale dokümanının hazırlanmasında kullanılacaktır.

Tıbbi cihaz alımlarına ilişkin ihtiyaç raporları hazırlanırken Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Ulusal Bilgi Bankasında (TİTUBB) oluşturulmuş Branş Ağacındaki branş kodları kullanılacak olup belirlenen seviyedeki branş kodunun seçimine izin verilecektir. Daha önce

Kamu Satınalma Platformunda (KSP) Branş Ağacında bulunmayan branş kodları için kullanılan 99 kodlu tanımlamaların kullanımı uygulamadan kaldırılmıştır.

İhtiyaç Raporu hazırlandıktan sonra EKAP'tan ihale kaydı yapılarak işlemler devam ettirilecektir. Kaydı yapılan ihaleye ilişkin işlemlerin takip edilebilmesi için geçici bir numara verilecektir. İhale onay işlemlerinin gerçekleştirilmesinden sonra EKAP'tan ihale kayıt numarası (İKN) alınarak daha önceden oluşturulmuş ihtiyaç raporu ile İKN ilişkilendirilecektir.

Kanun kapsamındaki bütün ihalelere ilişkin dokümanların EKAP üzerinden hazırlanması zorunludur. İKN'si alınmış ve ihtiyaç raporu hazırlanmış ihale için İdari Şartname/Ön Yeterlik Şartnamesi ve Sözleşme Tasarısı hazırlama işlemleri EKAP'ın sunduğu bir sihirbaz yardımı ile yapılacaktır. Teknik şartname ve gerekli diğer dokümanlar da EKAP'ta dosya uzantıları belirtilen formatlarda EKAP'a yüklenecektir.

İstisna kapsamındaki ihalelere ve kapsam dışı ihalelere ilişkin dokümanlar EKAP üzerinden hazırlanmayacaktır.

Doküman hazırlama işlemleri tamamlanmış ihalelere ilişkin Kamu İhale Bülteninde yayımlanacak ilanlar EKAP tarafından otomatik olarak oluşturulacaktır. İstisna kapsamındaki ihalelere ve kapsam dışı ihalelere ilişkin ilanlar ise EKAP'ta otomatik olarak oluşturulmayacağından, idareler tarafından ilgili bilgilerin EKAP'a girilmesi suretiyle ilanlar hazırlanmış olacaktır. İlanın kaydedilip Kuruma gönderilmesi (elektronik olarak), durum izleme ekranından izlenmesi, ücretli ilanlar için ilan bedelinin yatırılması, Sevk ve İşlem Formunun gönderilmesi gibi adımların takibi ilgili idare tarafından yürütülecektir.

İdareler tarafından aday, istekli ve istekli olabileceklere EKAP sürüm 1.0 kapsamında EKAP üzerinden de bildirim yapılabilecektir. Ancak, EKAP üzerinden yapılacak bildirim yanında mevzuatta öngörülen diğer tebligat usullerinden birinin de kullanılması zorunludur.

İhale yetkilisi tarafından yedekleriyle birlikte görevlendirilen ihale komisyonu başkan ve üyeleri, görevlendirildikleri ihaleyle sınırlı olarak idare platform sorumlusu tarafından EKAP'ta tanımlanır.

İhale dokümanları EKAP üzerinden vatandaşlar tarafından ücretsiz olarak görülebilecek ve indirilebilecektir. EKAP'ta kaydı olan gerçek veya tüzel kişiler, istekli olabilecek sıfatını doküman bedelini yatırmak suretiyle kazanabileceklerdir. İhale dokümanının idareden satın alınması durumunda doküman alan gerçek veya tüzel kişilere ilişkin bilgiler T.C. Kimlik veya Vergi Kimlik Numaraları üzerinden EKAP'a girilecektir. Ancak bu durumda, dokümanı almaya bizzat gelen kişinin değil ihaleye teklif verecek olan gerçek veya tüzel kişinin T.C. Kimlik veya Vergi Kimlik numarası girilerek doküman satış işlemi yapılacaktır. İdareler satın alınan veya EKAP üzerinden indirilen doküman sayılarına ilişkin bilgilere ulaşabilecek ve T.C. Kimlik veya Vergi Kimlik Numaraları üzerinden sorgulama yapabilecektir. Yapılan sorgulamalara ilişkin bilgiler EKAP tarafından kayıt altına alınacaktır.

İdareye teslim edilen teklif zarflarının teslim tarihi ve zarfın üzerinde yer alan bilgiler idare satınalma sorumlusu tarafından Teklif Kabul İşlemleri altında EKAP'a girilecektir.

İdare tarafından zeyilname düzenlenmesi halinde, zeyilnameye ve ihale dokümanının son haline EKAP üzerinden erişilebilecektir. Düzenlenen zeyilnameyle ilgili olarak Kanunun 65 inci maddesindeki tebligat hükümlerine ve Kanunun öngördüğü sürelerle uyulması zorunludur.

3.1.3. Tekliflerin değerlendirilmesi

İhale komisyonu tarafından teklif zarflarının Kanunun 30 uncu maddesine uygunluğu yönünden incelenmesinden sonra tekliflerin değerlendirilmesi aşamasına geçilir. Kanunun tekliflerin değerlendirilmesine ilişkin hükümlerine göre tesis edilen işlemlere ait ihale komisyonu tutanak ve kararlarından EKAP'a kaydedilmesi gerekenler EKAP'a girilir.

Tıbbi cihaz alımlarına ilişkin teklif bilgileri girilirken isteklilerin teklif zarflarının içinde bulunan ve İhale Bildirim Yazılımı (EKAP için hazırlanan) tarafından hazırlanmış teklif dosyaları da (KİK uzantılı XML dosyası) EKAP'a yüklenir.

3.1.4. Teyit işlemleri

İhale komisyonu kararı üzerine, ekonomik açıdan en avantajlı teklif sahibi ile ekonomik açıdan en avantajlı ikinci teklif sahibi adına Teyit İşlemleri menüsü altında yasaklılık teyidi alınır.

Sözleşmenin imzalanacağı tarihte, ihale üzerinde kalan istekli için yasaklılık teyidi alma işlemi tekrarlanır.

3.1.5. Sonuç işlemleri

Sözleşmenin imzalanması ile birlikte sözleşme imzalanan yüklenici ve sözleşmeye ilişkin bilgiler EKAP'a girilir.

Sözleşmenin yürütülmesi sırasında gerçekleşen sözleşme devirlerine ilişkin bilgiler EKAP'tan alınan teyit bilgileri ile birlikte EKAP'a girilir.

Tıbbi cihaz alımlarında idareler tarafından yüklenen bilgiler otomatik olarak Sosyal Güvenlik Kurumunun sistemine aktarılır.

İhalesi EKAP üzerinden yapılan çerçeve anlaşma kapsamındaki münferit sözleşmelerin hazırlanması ve ilgili diğer işlemler (ihtiyaç raporu oluşturma, İKN alma, vb.) EKAP üzerinden gerçekleştirilecektir.

3.1.6. Yardım işlemleri

İdare ve isteklilere yardımcı olması amacıyla EKAP'ın kullanımına ilişkin videolar hazırlanmış olup bu videolar EKAP üzerinden indirilebilecektir.

İdare ve isteklilerin EKAP'ta karşılaşılabileceği soru ve sorunlara ilişkin Sıkça Sorulan Sorular sayfası oluşturulmuş ve EKAP üzerinden yayımlanmıştır.

İdare ve isteklilerin EKAP'ta karşılaştığı ve Sıkça Sorulan Sorular arasında bulamadığı soru ve sorunların çözümüne yönelik bir Çağrı Merkezi oluşturulmuştur. Çağrı Merkezine Türkiye'nin her yerinden alan kodu çevirmeden şehir içi tarife ile 444 0 545 (444 0 KİK) numarasından, hafta içi 09:00 - 12:30 ile 13:30 – 18:00 saatleri arasında ulaşılabilmektedir.

3.1.7. Kullanıcı işlemleri

Platform sorumluları ve diğer kullanıcılar, EKAP'ta birden fazla idare ve/veya gerçek veya tüzel kişi bünyesinde kullanıcı yetkisine sahip olabilmektedir. Bu tür kişiler için T.C. Kimlik Numaraları ve şifreleri ile erişebilecekleri tek bir kullanıcı tanımlanmış olup EKAP'a giriş yaptıktan sonra hangi Organizasyona ilişkin işlem yapacağı seçtirilmektedir. Kullanıcı EKAP'tan çıkış yapmadan Organizasyon değişikliği yaparak diğer bir Organizasyona ilişkin iş ve işlemlerini yürütebilecektir.

EKAP'a yeni eklenecek kullanıcıların tanımlanmaları, gerekli yetki ve rollerinin atanması işlemleri platform sorumlusu tarafından yapılacaktır.

Kullanıcıların EKAP'ta belirlemiş oldukları şifreler kimse tarafından görülemez olup sadece kullanıcının kendisi tarafından değiştirilebilecektir. Kullanıcı, belirlemiş olduğu şifre ile yapmış olduğu iş ve işlemlerden sorumlu olduğu gibi, şifresinin gizliliğinden ve güvenliğinden de sorumlu olacaktır. Tanımlanmış olan şifrelere hiçbir şekilde erişim olmadığından, kullanıcıların şifrelerini unutması durumunda Çağrı Merkezi aracılığı ile şifreler sadece sıfırlanabilecektir. Şifre sıfırlama işleminden sonra kullanıcılar şifre belirleme işlemlerini yeniden gerçekleştirecektir.

3.2. İhalelere katılmak isteyen gerçek veya tüzel kişiler tarafından gerçekleştirilecek iş ve işlemler

3.2.1. EKAP'a kayıt işlemleri

İhalelere katılmak isteyen gerçek veya tüzel kişiler EKAP'ı kullanabilmek için Kurumun internet adresinde yer alan ilgili sayfalar yardımı ile İhalelere Katılacak Gerçek ve Tüzel Kişilerin EKAP'ı Kullanımına İlişkin Protokolü imzalayarak, ekinde istenilen

belgelerle birlikte posta yolu ile ya da elden Kuruma ulaştırılacaktır. İhalelere katılmak isteyen gerçek veya tüzel kişiler tarafından protokol hazırlanırken EKAP'ta yer alan iş ve işlemleri yürütecek platform sorumluları da belirtilecektir. Platform sorumluları ihale sürecinde yer alacak bütün kullanıcıları tanımlamaya ve bu kişilerin bilgilerinde değişiklik yapmaya yetkilidir. Platform sorumlularının ikisinin de aynı anda değişmesi durumunda değişikliğe ilişkin belgeler posta yolu ile ya da elden Kuruma ulaştırılacaktır.

İhalelere katılmak isteyen gerçek veya tüzel kişiler Kuruma göndermiş oldukları protokollerin durumuna ilişkin bilgilere EKAP üzerinden erişebilecek, protokol ve ekindeki bilgi ve belgelerin eksik olması durumunda yapılacak iş ve işlemlerin takibinden sorumlu olacaktır.

3.2.2. İhale takip işlemleri

İhalelere katılmak isteyen gerçek veya tüzel kişiler, EKAP'ta oluşturulan ihalelere ilişkin belirlenen kriterlere göre arama yapabilecek ve arama sonucunda istedikleri ihalenin detaylı bilgilerine erişebilecektir. İhale ilanı yayımlanan ihalelerin ilanlarına da bu sayfadan erişilebilecektir.

İhale dokümanı, bedel ödenmeksizin EKAP üzerinden indirilebilecektir. Bununla birlikte dokümanın bu şekilde indirilmesi, indirene istekli olabilecek sıfatını kazandırmayacaktır.

İhalelere katılmak isteyen gerçek veya tüzel kişiler, ilgilendikleri ihalelere ilişkin kriterleri EKAP'a girerek belirledikleri kriterlere uygun ihale ilanlarından e-posta aracılığı ile haberdar olabileceklerdir.

3.2.3. İhale ilanlarına erişim

İhalelere katılmak isteyen gerçek veya tüzel kişiler, EKAP'ta yayımlanan Ön İlan, İhale İlanı, Düzeltme İlanı, İptal İlanı, Sonuç İlanı ile İstisna ve Kapsam Dışı İhale İlanlarına ilişkin belirlenen kriterlere göre arama yapabilecek ve ilana ulaşabileceklerdir. Ayrıca, açılan ilan sayfasından ihale dokümanlarına erişebilecek ve ilana daha sonra hızlı erişebilmek için EKAP'ta oluşturulmuş İhale Ajandalarına ilgili ilanın linkini ekleyebileceklerdir.

3.2.4. Duyuru ve mesaj işlemleri

İhalelere katılmak isteyen gerçek veya tüzel kişiler, EKAP'tan yayımlanan duyurulara EKAP'a giriş yaptıklarında ulaşabileceklerdir. EKAP tarafından ihalelere katılmak isteyen gerçek veya tüzel kişilere özel mesaj ve bildirimler gönderilebilmekte olup bu mesaj ve duyuruların takibi EKAP'a kayıt olan gerçek veya tüzel kişiler tarafından yapılacaktır.

3.2.5. İhale Ajandası ve ihale izleme işlemleri

İhalelere katılmak isteyen gerçek veya tüzel kişiler, ihale ilanlarını incelerken ihale ajandalarına eklemiş oldukları ihalelere İhale Ajandası üzerinden aylık, haftalık veya günlük bazda erişebilecektir.

EKAP'ta kaydı yapılan ihalelere ve EKAP'a sonucu bildirilen ihalelere İhale İzleme İşlemleri altından anlık olarak erişilebilecek ve ihalelere ilişkin detaylı bilgilere ulaşılacaktır.

3.2.6. Kullanıcı işlemleri

EKAP'a yeni eklenecek kullanıcıların tanımlanmaları, gerekli yetki ve rollerinin atanması işlemleri platform sorumluları tarafından yapılacaktır.

Kullanıcıların EKAP'ta belirlemiş oldukları şifreler kimse tarafından görülemez olup sadece kullanıcının kendisi tarafından değiştirilebilecektir. Kullanıcı, belirlemiş olduğu şifre ile yapmış olduğu iş ve işlemlerden sorumlu olduğu gibi, şifresinin gizliliğinden ve güvenliğinden de sorumlu olacaktır. Tanımlanmış olan şifrelere hiçbir şekilde erişim olmadığından, kullanıcıların şifrelerini unutması durumunda çağrı merkezi aracılığı ile şifreler sadece sıfırlanabilecektir. Şifre sıfırlama işleminden sonra kullanıcılar şifre belirleme işlemlerini yeniden gerçekleştireceklerdir.

3.3. Vatandaşlar tarafından gerçekleştirilecek iş ve işlemler

Vatandaşlar EKAP'a kayıt yaptırmadan da ihale sürecinde aşağıda yer alan iş ve işlemlere ulaşabileceklerdir:

3.3.1. İhale takip işlemleri

Vatandaşlar, EKAP üzerinden, ihalelere ilişkin belirledikleri kriterlere göre arama yapabilecekler ve arama sonucunda istedikleri ihaleye ilişkin detaylı bilgilere erişebileceklerdir. İhaleye ait ilan yayımlanmış ise ilgili ihalenin ilanlarına, ihalelere ilişkin şikâyet bedellerine ve ihale dokümanlarına seçilen ihaleye ait detay sayfasından ulaşılacaktır.

3.3.2. Elektronik Kamu İhale Bülteni

EKAP'ta yayımlanan Elektronik Kamu İhale Bültenine, ihale türü bazında veya tarih sorgulaması yapılarak erişilebilecektir.

3.3.3. Sorgulama işlemleri

Vatandaşlar, EKAP üzerinden;

a) Yasaklılar listesine ulaşabilecek, belirlenen kriterlere göre sorgulamalarını buradan yapabileceklerdir.

b) İtirazen şikâyet başvuruları üzerine Kamu İhale Kurulu tarafından alınan kararlara ulaşabilecek, belirlenen kriterlere göre sorgulamalarını buradan yapabileceklerdir.

c) İtirazen şikâyet başvurularının durumlarına ilişkin bilgilere ulaşabilecek, belirlenen kriterlere göre sorgulamalarını buradan yapabileceklerdir.

d) İtirazen şikâyet başvuruları üzerine Kamu İhale Kurulu tarafından alınan kararların tutanaklarına Kurul toplantı tarihinin ertesi gününden itibaren ulaşabilecek, tarih bazında sorgulama yaparak tutanakları görebileceklerdir.

e) Sözleşme devri sorgulama işlemlerine ulaşabileceklerdir. Sözleşme devri yapmak isteyen veya sözleşme devir alacak gerçek veya tüzel kişilere ilişkin sorgulama işlemlerini bu sayfalar aracılığı ile gerçekleştirebileceklerdir.

Kamu Satınalma Platformu üzerinden yürütülmeye devam edilecek iş ve işlemler

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) EKAP 1.0 sürümünün devreye alınması ile;

1.1. İhale kayıt numarası Kamu Satınalma Platformundan alınan ihalelere ilişkin tüm iş ve işlemler hâlihazırda hizmetin yürütüldüğü KSP üzerinden yürütülmeye devam edilecek olup, münferit sözleşmelere ilişkin alımlar dışında KSP'den yeni İKN verilmeyecektir.

Çerçeve anlaşması KSP üzerinden yapılan münferit sözleşmeler için İKN alma, ihale ilanı oluşturma, teyit, sonuç bildirim, sözleşme devri bildirim işlemleri KSP üzerinden yürütülmeye devam edilecektir. Çerçeve anlaşma kapsamında yapılan münferit sözleşmeler için yeni alınacak İKN'lerde, çerçeve anlaşmanın İKN'sinin alınmış olduğu yıl esas alınarak o yıl için verilen son İKN'den devam eden numaralar kullanılacaktır.

İKN'si KSP üzerinden alınan 4734 sayılı Kanun kapsamındaki bütün ihalelere, istisna kapsamındaki ihalelere ve kapsam dışı ihalelere ilişkin ihale ilanı oluşturma, teyit, sonuç bildirim, sözleşme devri bildirim işlemleri KSP üzerinden yürütülmeye devam edilecektir.

Tıbbi cihaz alımlarına ilişkin yapılmış ihale sonuçlarının bildirimlerinin hazırlanmasında, hâlihazırda uygulamada olan İhale Bildirim Yazılımının 1.1.1.0 sürümü kullanılmaya devam edilecektir.

1.2. EKAP devreye alınmadan doğrudan temin yöntemi ile yapılmış olan tıbbi cihaz alımları dahil doğrudan teminle yapılan tüm alımlara ilişkin bildirimler KSP üzerinden yapılacaktır. Tıbbi cihaz alımlarına ilişkin yapılmış olan doğrudan temin bildirimlerinin hazırlanmasında, hâlihazırda uygulamada olan Doğrudan Alım Yazılımının 1.1.1.0 sürümü kullanılmaya devam edilecektir.

Yürürlük

MADDE 4 – (1) Bu Tebliğ 1/9/2010 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 5 – (1) Bu Tebliğ hükümlerini Kamu İhale Kurumu Başkanı yürütür.

R.G. 17 Aralık 2010 – 27788]

 [İçindekilere dön](#)

Enerji Piyasası Düzenleme Kurumundan:

**ELEKTRİK PİYASASI KANUNUNUN 11 İNCİ MADDESİ UYARINCA
2011 YILINDA UYGULANACAK PARA CEZALARI
HAKKINDA TEBLİĞ**

4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 11 inci maddesinde muhtelif miktarlarda para cezaları öngörülmüştür. Kurumumuzun 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümlerine tabi olması dolayısı ile Kanunun 17 nci maddesinin yedinci fıkrasında “İdarî para cezaları her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi hükümleri uyarınca tespit ve ilân edilen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanır. Bu suretle idarî para cezasının hesabında bir Türk Lirasının küsuru dikkate alınmaz. Bu fıkra hükmü, nispi nitelikteki idarî para cezaları açısından uygulanmaz.” hükmü yer almaktadır.

Maliye Bakanlığı 12/11/2010 tarihli ve 27757 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 401 sıra nolu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile 2010 yılı yeniden değerlendirme oranını %7,7 (yedi virgül yedi) olarak tespit ve ilan etmiştir. 4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 11 inci maddesinde yer alan para cezası miktarlarının yukarıda belirtilen oranda arttırılarak uygulanması gerekmektedir.

4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 11 inci maddesinde yer alan para cezası miktarları, 1/1/2011 tarihinden itibaren aşağıdaki tabloda gösterildiği gibi uygulanacaktır.

Tebliğ olunur.

İLGİLİ KANUN MADDESİ	KANUNDA ÖNGÖRÜLEN PARA CEZALARI (YTL)	2010 YILINDA UYGULANACA K PARA CEZALARI (TL)	2011 YILINDA UYGULANACAK PARA CEZALARI (TL)
11 inci Maddenin Birinci Fıkrasının (a) Bendi	250.000,-	286.160,-	308.194,-
11 inci Maddenin Birinci Fıkrasının (b) Bendi	250.000,-	286.160,-	308.194,-
11 inci Maddenin Birinci Fıkrasının (c) Bendi	300.000,-	343.392,-	369.833,-
11 inci Maddenin Birinci Fıkrasının (d) Bendi	400.000,-	457.856,-	493.110,-
11 inci Maddenin Birinci Fıkrasının (e) Bendi	450.000,-	515.088,-	554.749,-

11 inci Maddenin Birinci Fıkrasının (f) Bendi	500.000,-	572.320,-	616.388
--	-----------	-----------	---------

R.G. 17 Aralık 2010 – 27788]

 [İçindekilere dön](#)

Enerji Piyasası Düzenleme Kurumundan:

ELEKTRİK PİYASASI KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI VE DOĞAL GAZ PİYASASI HAKKINDA KANUNUN 9 UNCU MADDESİ UYARINCA 2011 YILINDA UYGULANACAK PARA CEZALARI HAKKINDA TEBLİĞ

4646 sayılı Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılması ve Doğal Gaz Piyasası Hakkında Kanunun 9 uncu maddesinde muhtelif miktarlarda para cezaları öngörülmüştür. Kurumumuzun 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümlerine tabi olması dolayısı ile Kanunun 17 nci maddesinin yedinci fıkrasında “İdarî para cezaları her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi hükümleri uyarınca tespit ve ilân edilen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanır. Bu suretle idarî para cezasının hesabında bir Türk Lirasının küsuru dikkate alınmaz. Bu fıkra hükmü, nispi nitelikteki idarî para cezaları açısından uygulanmaz.” hükmü yer almaktadır.

Maliye Bakanlığı 12/11/2010 tarihli ve 27757 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 401 sıra nolu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile 2010 yılı yeniden değerlendirme oranını %7,7 (yedi virgül yedi) olarak tespit ve ilan etmiştir. 4646 sayılı Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılması ve Doğal Gaz Piyasası Hakkında Kanunun 9 uncu maddesinde yer alan para cezası miktarlarının yukarıda belirtilen oranda artırılarak uygulanması gerekmektedir.

4646 sayılı Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılması ve Doğal Gaz Piyasası Hakkında Kanunun 9 uncu maddesinde yer alan para cezası miktarları, 1/1/2011 tarihinden itibaren aşağıdaki tabloda gösterildiği gibi uygulanacaktır.

Tebliğ olunur.

İLGİLİ KANUN MADDESİ	KANUNDA ÖNGÖRÜLEN PARA CEZALARI (YTL)	2010 YILINDA UYGULANACAK PARA CEZALARI (TL)	2011 YILINDA UYGULANACAK PARA CEZALARI (TL)
9 uncu Maddenin Birinci Fıkrasının (a) Bendi	350.000,-	400.624,-	431.472,-
9 uncu Maddenin Birinci Fıkrasının (b) Bendi	300.000,-	343.392,-	369.833,-
9 uncu Maddenin Birinci Fıkrasının (c) Bendi	350.000,-	400.624,-	431.472,-
9 uncu Maddenin Birinci Fıkrasının (d) Bendi	500.000,-	572.320,-	616.388,-
9 uncu Maddenin Birinci Fıkrasının (e) Bendi	500.000,-	572.320,-	616.388,-

Fıkrasının (e) Bendi			
9 uncu Maddenin Birinci Fıkrasının (f) Bendi	600.000,-	686.784,-	739.666,-
9 uncu Maddenin Birinci Fıkrasının (g) Bendi	600.000,-	686.784,-	739.666,-

R.G. 17 Aralık 2010 – 27788]

 [İçindekilere dön](#)

Enerji Piyasası Düzenleme Kurumundan:

**PETROL PİYASASI KANUNUNUN 19 UNCU MADDESİ UYARINCA
2011 YILINDA UYGULANACAK PARA CEZALARI
HAKKINDA TEBLİĞ**

5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununun 19 uncu maddesinde muhtelif miktarlarda para cezaları öngörülmüştür. Kurumumuzun 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümlerine tabi olması dolayısı ile Kanunun 17 nci maddesinin yedinci fıkrasında “İdarî para cezaları her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi hükümleri uyarınca tespit ve ilân edilen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanır. Bu suretle idarî para cezasının hesabında bir Türk Lirasının küsuru dikkate alınmaz. Bu fıkra hükmü, nispi nitelikteki idarî para cezaları açısından uygulanmaz.” hükmü yer almaktadır.

Maliye Bakanlığı 12/11/2010 tarihli ve 27757 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 401 sıra nolu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile 2010 yılı yeniden değerlendirme oranını %7,7 (yedi virgül yedi) olarak tespit ve ilan etmiştir.

Buna göre, 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununun 19 uncu maddesinde yer alan para cezası miktarları, 1/1/2011 tarihinden itibaren aşağıdaki tabloda gösterildiği gibi uygulanacaktır.

Bayiler için uygulanacak para cezası miktarları, 19 uncu maddenin dördüncü fıkrası uyarınca, aşağıdaki tabloda gösterilen tutarların beşte biri oranında uygulanacaktır.

Tebliğ olunur.

İLGİLİ KANUN MADDESİ	KANUNDA ÖNGÖRÜLEN PARA CEZALARI (YTL)	2010 YILINDA UYGULANACAK PARA CEZALARI (TL)	2011 YILINDA UYGULANACAK PARA CEZALARI (TL)
19 uncu Maddenin İkinci Fıkrasının (a) Bendi	600.000,-	686.784,-	739.666,-
19 uncu Maddenin İkinci Fıkrasının (b) Bendi	250.000,-	286.160,-	308.194,-
19 uncu Maddenin Üçüncü Fıkrası	1.000-50.000,-	1.144-57.232,-	1.232,- 61.638

Enerji Piyasası Düzenleme Kurumundan:

**SIVILAŞTIRILMIŞ PETROL GAZLARI (LPG) PİYASASI KANUNU VE
ELEKTRİK PİYASASI KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
DAİR KANUNUN 16 NCI MADDESİ UYARINCA 2011 YILINDA
UYGULANACAK PARA CEZALARI
HAKKINDA TEBLİĞ**

5307 sayılı Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Kanunu ve Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 16 ncı maddesinde muhtelif miktarlarda para cezaları öngörülmüştür. Kurumumuzun 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümlerine tabi olması dolayısı ile Kanunun 17 nci maddesinin yedinci fıkrasında “İdarî para cezaları her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi hükümleri uyarınca tespit ve ilân edilen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanır. Bu suretle idarî para cezasının hesabında bir Türk Lirasının küsuru dikkate alınmaz. Bu fıkra hükmü, nispi nitelikteki idarî para cezaları açısından uygulanmaz.” hükmü yer almaktadır.

Maliye Bakanlığı 12/11/2010 tarihli ve 27757 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 401 sıra nolu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile 2010 yılı yeniden değerlendirme oranını %7,7 (yedi virgül yedi) olarak tespit ve ilan etmiştir. 5307 sayılı Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Kanunu ve Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 16 ncı maddesinde yer alan para cezası miktarlarının yukarıda belirtilen oranda arttırılarak uygulanması gerekmektedir.

5307 sayılı Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Kanunu ve Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 16 ncı maddesinde yer alan para cezası miktarları, 1/1/2011 tarihinden itibaren aşağıdaki tabloda gösterildiği gibi uygulanacaktır.

Tebliğ olunur.

İLGİLİ KANUN MADDESİ	KANUNDA ÖNGÖRÜLEN PARA CEZALARI (YTL)	2010 YILINDA UYGULANACA K PARA CEZALARI (TL)	2011 YILINDA UYGULANACAK PARA CEZALARI (TL)
16 ncı Maddenin İkinci Fıkrasının (a) Bendi	500.000,-	572.320,-	616.388,-
16 ncı Maddenin İkinci Fıkrasının (b) Bendi	250.000,-	286.160,-	308.194,-
16 ncı Maddenin İkinci Fıkrasının (c) Bendi	50.000,-	57.232,-	61.638,-
16 ncı Maddenin İkinci Fıkrasının (ç) Bendi	100,-	114,-	122,-
16 ncı Maddenin Dördüncü Fıkrası	1.000,-	1.144,-	1.232,-

Sermaye Piyasası Kurulundan:

**BİLGİ, BELGE VE AÇIKLAMALARIN ELEKTRONİK ORTAMDA
İMZALANARAK KAMUYU AYDINLATMA PLATFORMUNA
GÖNDERİLMESİNE İLİŞKİN ESASLAR
HAKKINDA TEBLİĞDE DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR TEBLİĞ
(SERİ: VIII, NO: 73)**

MADDE 1 – 30/5/2009 tarihli ve 27243 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Seri: VIII, No: 61 sayılı Bilgi, Belge ve Açıklamaların Elektronik Ortamda İmzalanarak Kamuyu Aydınlatma Platformuna Gönderilmesine İlişkin Esaslar Hakkında Tebliğ’in 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 3** – (1) Bu Tebliğde geçen;

- a) 5070 sayılı Kanun: 15/1/2004 tarihli ve 5070 sayılı Elektronik İmza Kanunu’nu,
- b) Borsa: İstanbul Menkul Kıymetler Borsası’nı,
- c) Elektronik İmza: 5070 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinde tanımlanan güvenli elektronik imzayı,
- ç) Elektronik Sertifika Hizmet Sağlayıcısı: 5070 sayılı Kanunun 8 inci maddesinde belirtilen elektronik sertifika hizmet sağlayıcısını,
- d) Elektronik Sertifika: 5070 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinde belirtilen nitelikli elektronik sertifikayı,
- e) Fon: Katılma payları Borsa’da işlem gören fonları,
- f) İmza Sahibi: Bildirimlerini elektronik imzalı olarak göndermek zorunda olan ortaklıklar, aracı kurumlar ve fon kurucuları ile bağımsız denetim kuruluşlarının yönetim kurulları tarafından yetkili kılınan ve elektronik imza oluşturmak amacıyla, bir güvenli elektronik imza oluşturma aracını kullanan gerçek kişiyi ve bağımsız denetim kuruluşlarında sorumlu ortak başdenetçiyi,
- g) Kamuyu Aydınlatma Platformu (KAP): Sermaye piyasası ve Borsa mevzuatı uyarınca kamuya açıklanması gerekli bildirimlerin elektronik imzalı olarak iletildiği ve kamuya duyurulduğu elektronik sistemi,
- ğ) Kanun: 28/7/1981 tarihli ve 2499 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu’nu,
- h) Kurul: Sermaye Piyasası Kurulu’nu,
- ı) Ortaklık: Sermaye piyasası araçları Borsa’da işlem gören anonim ortaklıkları,
- i) Zorunlu Haller: Yangın, doğal afetler, harp hali, terör faaliyetleri, ortaklık faaliyetlerinin sürdürülebilmesini önemli ölçüde etkileyebilecek diğer gelişmeler, genel ağ bağlantısında meydana gelen önlenemeyen teknik aksaklıklar, ortaklık bilgi işlem sisteminin ortaklığa isnat edilemeyen nedenlerle işlevsiz kalması ve bu gibi halleri ifade eder.

(2) Elektronik veri, imza oluşturma verisi, güvenli elektronik imza oluşturma aracı, imza doğrulama verisi, güvenli elektronik imza doğrulama aracı ve zaman damgası, 5070 sayılı Kanunun 3 üncü, 6 ncı ve 7 nci maddelerindeki anlamlarıyla kullanılmıştır.”

MADDE 2 – Aynı Tebliğ’in 4 üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Aşağıda belirtilen ve elektronik veri olarak hazırlanan bildirimlerde, güvenli elektronik imza oluşturma aracı ile oluşturulan elektronik imza kullanılır.

a) Sermaye piyasası mevzuatı uyarınca gönderilmesi gereken finansal raporlar ve bağımsız denetim raporları,

b) Kurulun özel durumların kamuya açıklanmasına ilişkin düzenlemeleri uyarınca gönderilmesi gereken özel durum açıklamaları,

c) Kurul düzenlemeleri uyarınca hazırlanan izahname, sirküler ve diğer duyuru metinleri,

ç) Kurulun yatırım ortaklıklarına ve fonlara ilişkin düzenlemeleri uyarınca yapılması gereken bildirimler,

d) Ortaklıkların genel kurul toplantı tutanakları ve hazırlanmış cetvelleri,

e) Ortaklıkların esas sözleşmeleri ve fonların içtüzükleri,

f) Kurul ve/veya Borsa tarafından belirlenen ve elektronik veri olarak düzenlenmesi istenen diğer bildirimler.”

“(2) Yukarıda belirtilen bildirimler, ortaklıklar, aracı kurumlar ve fon kurucuları tarafından Kurul ve/veya Borsa tarafından belirlenen biçim, içerik ve süreye uygun şekilde elektronik imza ile imzalanarak elektronik ortamda KAP’a gönderilir. Ayrıca, (a) bendinde belirtilen finansal tablo ve raporlara ilişkin olarak bağımsız denetim kuruluşları tarafından düzenlenerek ortaklıklara, aracı kurumlara ve fon kurucularına elektronik ortamda gönderilen bağımsız denetim raporlarında da güvenli elektronik imza oluşturma aracı ile oluşturulan elektronik imza kullanılır.”

MADDE 3 – Aynı Tebliğ’in 6 ncı maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 4 – Aynı Tebliğ’in 7 nci maddesinin birinci, ikinci, dördüncü ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Borsada işlem görmek üzere sermaye piyasası araçlarını ilk defa halka arz edecek ortaklıkların sermaye piyasası araçlarının ve ilk defa kayda alma başvurusunda bulunacak fonların katılma paylarının kayda alınması talebiyle Kurul’a başvuru yapıldığı tarihte, yeterli sayıda ortaklık/fon personeli tarafından elektronik sertifika hizmet sağlayıcısına elektronik sertifika başvurusunda bulunmuş olması zorunludur. Ortaklıklar ve fonlar, bildirim göndermeye yetkili olacak kişilerin elektronik sertifika başvuru belgesini kayda alma başvurusu aşamasında Kurul’a ibraz ederler. Ortaklık/fon adına bildirim göndermeye yetkili olacak kişilerin daha önce alınmış elektronik sertifikalarının bulunması halinde kayda alma başvurusu aşamasında Kurul’a ilgili ortaklık/fon tarafından konuya ilişkin bir beyan yazısı verilmesi gerekir. Borsa tarafından kotasyon kararı veya pazar kaydına/listesine alma kararı verilebilmesi için elektronik sertifikaların alınmış olması şartı aranır. Sermaye piyasası araçlarını ilk defa halka arz edecek ortaklıkların sermaye piyasası araçlarının veya ilk defa kayda alma başvurusunda bulunmuş olan fonların katılma paylarının kayda alınmaması, kayda alma başvurusundan vazgeçilmesi ya da borsada işlem görememesi hallerinde, daha önceden KAP sistemine erişim yetkisi verilen elektronik sertifikalar doğrudan veya Kurul’un bildirim üzerine, Borsa tarafından KAP sistemine erişim yetkileri iptal edilir ve durum hakkında ilgili kuruluş ve sertifika sahibine bilgi verilir.”

“(2) Aracı kurumlar ve bağımsız denetim kuruluşlarının ise, Kurulca yetkilendirildikleri tarihten itibaren 15 gün içinde yeterli sayıda personeli için elektronik sertifika hizmet sağlayıcısına elektronik sertifika başvurusunda bulunmaları zorunludur.”

“(4) Elektronik sertifikaların değişmesini gerektiren durumlarda, sertifika başvurusunun, değişikliğin meydana geldiği tarihi izleyen 3 işgünü içerisinde yapılması zorunludur.”

“(5) Bu Tebliğ kapsamındaki ortaklıklar, aracı kurumlar, fonlar ve bağımsız denetim kuruluşları elektronik sertifika iptal işlemi ve yeni elektronik sertifikanın kullanıma açılması işlemi tamamlandığında, konuya ilişkin olarak derhal Borsa’ya bilgi verir.”

MADDE 5 – Aynı Tebliğ’in 8 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 6 – Aynı Tebliğ’in 9 uncu maddesinin başlığı ve ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Elektronik sertifika tahsis edilmeyecek kişiler ve sertifika sahibinin KAP sistemine erişim yetkisinin iptalini gerektiren haller”

“(2) İmza yetkisinin kaldırılması veya sınırlandırılması, aracı kurumların faaliyetlerinin sürekli olarak durdurulması, bağımsız denetim kuruluşunun bağımsız denetimle yetkili kuruluşlar listesinden çıkarılması, ortaklıkların sermaye piyasası araçlarının veya fonların katılma paylarının sürekli olarak Borsa kotundan, pazarlarından/listesinden çıkarılması hallerinde, daha önce tahsis edilen elektronik sertifikaların KAP sistemine erişim yetkisi, doğrudan veya Kurul’un bildirim üzerine, Borsa tarafından derhal iptal edilerek, durum hakkında ilgili kuruluş ve sertifika sahibine bilgi verilir.”

MADDE 7 – Aynı Tebliğ’in 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 11** – (1) Kurul tarafından uygun görülen hallerde, KAP güvenli elektronik sertifika yönetim prosedürlerine, söz konusu prosedürler çerçevesinde imza sahiplerinden ve tüzel kişilerden taahhütname alınmasına ve KAP’a bildirim gönderilmesi esaslarına ilişkin olarak Borsa tarafından düzenleme yapılabilir.”

MADDE 8 – Aynı Tebliğ’in Geçici 1 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Nitelikli elektronik sertifikaya geçiş dönemi

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) 5070 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (1) bendinde belirtilen ve Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu Bilişim ve Bilgi Güvenliği İleri Teknolojiler Araştırma Merkezi Ulusal Elektronik Kriptoloji Araştırma Enstitüsü tarafından sertifika hizmet sağlayıcısı işlemleri yürütülen elektronik sertifikaya sahip kişiler, söz konusu sertifikalarını Borsa tarafından duyurulacak tarihe kadar KAP’a bildirim göndermek amacıyla kullanabilirler. Borsa tarafından duyurulacak tarihten itibaren KAP’a bildirim gönderilmesini teminen yeni elektronik sertifika talepleri, bu Tebliğin 3 üncü maddesi birinci fıkrasının (ç) bendinde tanımlanan elektronik sertifika hizmet sağlayıcılarına yapılmalıdır.”

MADDE 9 – Aynı Tebliğ’in Geçici 2 nci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 10 – Aynı Tebliğ’in 1 ve 2 nolu ekleri yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 11 – Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 12 – Bu Tebliğ hükümlerini Sermaye Piyasası Kurulu yürütür

R.G. 17 Aralık 2010 – 27788]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından:

Fethiye İcra Hukuk Mahkemesinin 2008/59 Esas, 2008/274 Karar ve 2008/61 Esas, 2008/276 Karar sayılı dosyalarının zayi olduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve anılan Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur

(R.G. 10 Aralık 2010 – 27781]

— • —

Adalet Bakanlığından:

Alanya 2. Asliye Hukuk Mahkemesinin 2008/115 Esas sayılı dava dosyası ile aynı Mahkemenin 2002/433 Esas, 2007/442 Karar sayılı dava dosyasının zayi olduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosyalar için uygulanmasına ve anılan Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

(R.G. 16 Aralık 2010 – 27787)

— • —

KASIM / 2010

A) VEFAT EDEN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	119360	Ramazan ASLAN	Ordu Vergi Mahkemesi Üyesi	13.11.2010
2-	20987	Nurettin VAR	İzmir 6. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı	24.11.2010

B) İSTEĞİ ÜZERİNE EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	33767	Leyla AKTAŞ	Danıştay Tetkik Hâkimi	01.11.2010
2-	31417	Ayşe KAYHAN	Balıkesir Hâkimi	04.11.2010
3-	30897	İbrahim Haluk TERZİ	Bakırköy Cumhuriyet Savcısı	22.11.2010
4-	30141	Mükerrem ÖZDEMİR	Antalya Hâkimi	29.11.2010

C) YAŞ HADDİNDEN EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	18430	Ziya ÜNAL	Ankara Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı	01.11.2010
2-	21367	Hüseyin Atıf ERTEN	Yargıtay Cumhuriyet Savcısı	01.11.2010
3-	26358	Kudret ULUTÜRK	İzmir İdare Mahkemesi Başkanı	10.11.2010
4-	20248	Rasim KONT	Ankara Hâkimi	18.11.2010
5-	18997	İhsan TAŞKIN	İzmir Cumhuriyet Başsavcı Vekili	19.11.2010

